

278120

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

**КРАМАТОРСЬКА
ПАРТІЙНА
ОРГАНІЗАЦІЯ**

ВБОРОТБІ ЗА

П'ЯТИРІЧКУ

В

ГОДИНИ

РОКИ

**КРАМАТОРСЬКА
1932 Р.**

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ
БІЛЬШОВИКІВ УКРАЇНИ

Краматорська парторганізація в боротьбі за п'ятирічку в 4 роки

ЗВІТ РПК XX РАЙОНОВІЙ
ПАРТКОНФЕРЕНЦІЇ

251778

278/20
14/33
/XII

КРАМАТОРСЬКЕ
ЧЕРВЕНЬ 1932 РОКУ

Бібліографічний опис цього видання
вміщено в „Літописі україн. друку“, в
„Картковому репертуарі“ та інш. показ-
никах Української книжної палати.

Д Р У К А Р Н Я
газ. „Краматорська Правда“
м. Краматорське

„Реальність наших виробничих планів це мільйони трудящих, що творять нове життя; реальність нашої програми це живі люди, це ми з вами, наша воля до праці, наша готовність працювати по-новому, наша рішучість виконати план“.

СТАЛІН.

Наші успіхи—тріумф перемоги генеральної лінії партії

XVI Всесоюзний та XI-й Всеукраїнський партз'їзди поставили перед всією партією завдання розгорнутого соціалістичного наступу на капіталістичні елементи по всьому фронту, завдання дальшої боротьби за світову пролетарську революцію. За час від партійних з'їздів під керівництвом ЦК ВКП(б) на чолі проводиря партії та робітничої класи—тов. Сталіна наша партія, закінчивши успішно 3 роки п'ятирічки, вступила в четвертий завершальний рік і домоглася в справі соціалістичного будівництва величезних успіхів. Неухильно проводячи генеральну лінію на індустріалізацію країни, партія забезпечила виконання п'ятирічки за 4 роки, а в ряді вирішних галузей народного господарства за 2½—3 роки (нафтова, електротехнічна і інш.).

Підсумки третього вирішального року п'ятирічки позначаються величезними зрушеннями на всіх ділянках народного господарства і соціально-культурного будівництва. Стали до експлуатації 518 нових соцвелетнів та 1040 МТС, утворюється друга вугільно-металургійна база (Магнітобуд, Кузнецькбуд), пущено цілу низку нових виробництв, запроваджується найновітніші досягнення світової техніки („Шарикоподшипник“, виробництво блюмінгів, станкобудування й інш.), звільняючих нашу країну від економічної залежності від закордону.

На основі індустріалізації, зростання радгоспів, підведення машинової бази в сільському господарстві за час другої та третьої більшовицької весни справа колективізації далеко посунулася вперед. Тепер в основному завершено колективізацію сільського господарства і на цій базі ліквідацію куркульні, як класи. Колгоспи стали центральною постаттю хліборобства, а колгоспники—найвірнішою опорою радвлادی на селі.

Велетенське зростання соціалістичних елементів господарства дало цілковиту можливість завершити фундамент соціалістичної економіки СРСР, розв'язати остаточно проблему „хто кого“ в промисловості та в сільському господарстві з точки зору внутрішніх сил, збільшуючи всьлякою дальші темпи соціалістичної індустріалізації, озброївшись технікою, догнати й випередити капіталістичні країни в техніко-економічному відношенні протягом найближчих 10-ти років.

Правильна політика партії має величезну підтримку широких пролетарських і колгоспних мас Радянського Союзу, що виявляється не тільки в зростанні промисловості й сільського господарства, нових формах соціалістичної праці—соцзмагання та вдарництва, але й у поповненні лав партії десятками й сотнями тисяч передових ударників-робітників, наймитів і колгоспників.

Це все обумовило історичну постанову XVII партконференції про політичні завдання другої п'ятирічки „остаточно ліквідувати капіталістичні елементи й класи взагалі, повне знищення причин, що породжують класові відміни і експлуатацію, та подолання пережитків капіталізму в економіці і свідомості людей, перетворення всієї трудящої людності країни в свідомих й активних будівників безкласового суспільства“.

Величезні успіхи в темпах і зростанні соціалістичного сектору в нашій країні щент розбили „теоретиків“ антиленінських настановлень про неможливість збудування соціалізму в одній країні й повнотою забезпечили збудування соціалізму в СРСР.

Цих успіхів досягнуто в умовах загостреної класової боротьби, опіру куркульсько-капіталістичних елементів у середині країни нашому наступові й в умовах підготовки інтервенції проти СРСР від імперіалістичних держав.

Партія за всіх цих умов загострення класової боротьби забезпечила виконання намічених господарських плянів завдяки правильній генеральній лінії партії та залізній єдності своїх лав. Слідом за контрреволюційним троцькізмом партія рішуче розбила всілякі спроби правих, а також право-„лівацьких“ бльоків ревізувати генеральну лінію партії. Однак, доки база для ухилів (вплив на окремі елементи й прошарки партії з боку куркульсько-капіталістичних елементів) ще залишається, партія так само рішуче веде й продовжуватиме вести непримиренну боротьбу проти правого ухилу, як головної небезпеки на данному етапі і проти „лівих“ опортуністів, проти протаскування контрреволюційної троцькістської контрабанди, а також гнилого лібералізму і примиренства до всіх цих ухилів.

У той час, коли пролетаріат СРСР під керівництвом нашої партії веде успішний розгорнутий наступ на всьому фронті соцбудівництва, за межами СРСР, де панує капітал—величезна економічна криза, багатомільйонне безробіття й на основі цього—вистигання революційної кризи.

Світова економічна криза, що виникла на ґрунті загальної післявійськової кризи капіталізму, не тільки не послаблюється, а дедалі загострюється. Ще раз з усією очевидністю рухнули „теорії“ міжнародного соціально-опортунізму і підтвердилася Ленінова характеристика імперіалістичного капіталізму, що загинуваче й іде до світової остаточної загибелі.

На ґрунті все більшого загострення суперечностей капіталістичної системи й основного серед них—протиріччя між капіталістичним світом і СРСР, розгортається могутня хвиля революційної боротьби міжнародного пролетаріату за своє визволення, за СРСР, як батьківщину світового пролетаріату, національно-визвольної боротьби колоніальних народів.

У цих умовах надто збільшується небезпека нової інтервенції. Події в Манчжурії, справа Горькулова, напади на повпредства СРСР, зростання військового озброєння в капіталістичних країнах показують, що капіталістичні держави посилено готуються до інтервенції проти СРСР.

Це все покладало й покладатиме далі на всю нашу партію, й Краматорську парторганізацію в тому числі, величезний обов'язок—допомагати справі світової пролетарської революції, всіляко зміцнювати обороноспроможність СРСР, всілякої уваги й піклування про Червону армію, інтернаціональне виховання пролетарських, колгоспних мас.

Повсякденна увага до Червоної армії, популяризація й опрацювання вирішень ІККІ, посилення роботи по шефству, закріплення міжнародних зв'язків з пролетаріатом капіталістичних країн, увага до ТСО-Авіахему, МОДР'у,—всі ця робота була під непослабним доглядом РПК.

У нас величезні перспективи

Наша Краматорська парторганізація поставлена на одній із відповідальніших ділянок роботи, що випливає із характеру економіки нашого району.

Наявність міцної промисловості, особливо провідної її галузі,—радянського машинобудування (її питома вага, як специфічного важкого машинобудування складає 25 проц. всього важкого машинобудівництва Союзу), виконання відповідальних замовлень для соціалістичних велетнів—Дніпробуду, Електросталі, Крамашбуду та для нової металургійної бази—Магнетобуду і Кузнецьобуду завершення суцільної колективізації району, наявність величезних перспектив, що випливають із закінчення нового машинобудувельного, всесвітнього велетня—Крамашбуду—вирішна роля якого визначатиметься в забезпеченні устаткуванням металургійної промисловості Союзу на 44 проц. і попит півдня та Центральної Росії на 70 проц., пуск НЕС'у в 25000 квт. що урухонить цехи велетня Крамашбуду та ввели в дію першу в Союзі барабанну греблю, розв'язавши питання постачання заводів водою, наявність поруч з важким машинобудуванням,—металю, цементу і цілої низки природних багатств—все це утворює нечувані перспективи щодо дальшого зростання Краматорщини, як великого індустріального центру. Розвиток станкобудування, будівництво азбестотрубного заводу, Кокусобуду, поширення цементної промисловості і т. інш., наявність міцних пролетарських кадрів і великої пролетарської парторганізації, велика кількість

наукових інженерно-технічних сил величезною мірою збільшують відповідальність нашої парторганізації за виконання й перевиконання завдань здійснення п'ятирічки за 4 роки, за підступи до другої п'ятирічки.

Рік більшовицької роботи

Рік роботи від XIX Райпартконференції був для Краматорської парторганізації періодом напруженої боротьби за виконання постанов партз'їздів, за виконання завдань 3-го вирішального року п'ятирічки в завершенні фундаменту соціалізму і завдань заключного року.

Боротьба парторганізації за високі темпи проходила в умовах загостреної класової боротьби, непримиренної боротьби з проявами правого ухилу, як головної небезпеки (Шиманський, Севаст'янов, Барабаш, Бобров, Миросинченко), так і з «лівими» закрутами, адмініструванням (Бокутенко і інші).

Робота промисловості була в центрі уваги РПК і всієї парторганізації. Подолавши цілу низку труднощів та недоліків, Краматорська парторганізація з більшовицькою завзятістю боролася за виконання програму соціалістичних робіт. По машинобудуванню зріст гуртової продукції в 1928 р.—100 проц.; в 1929 р.—138 проц.; 1930 р.—243 проц.; 1931 р.—289 проц. І завдання на 1932 рік—483,2 або в порівненні до 1928 року машинобудування зросло в 4,8 рази. По металургії 1928 року—100 проц.; 1929 р.—106 проц.; 1930 р.—145 проц.; 1931 р.—124 проц., завдання на 1932 р.—148 проц. По всій промисловості зріст гуртової продукції до 1928 року такий: в 1929 р. на 15 проц.; 1930 р.—69 проц.; 1931 р. 58,5 проц. І завдання на 1932 р.—112,6 проц., або збільшення вдвічі. Величезні якісні зміни відбулися у випуску машинобудування. Так, освоєно виготовлення десінтеграторів «Тайзена», що раніш ввозились із закордону, та радянської системи, виробляються на нашому заводі 125—220-тонні крани, шлюзове устаткування, блюмінг для Магнітогорська; виготовлення прокатних станів та закінчено проектні роботи по шахматному стану «кросунтри». Втілюється в дійсність гасло тов. Сталіна про опанування пролетаріатом висот техніки. Власними силами і ентузіазмом робітничих мас Краматорщини будується 4-та доменна піч, що буде механізована відповідно світової техніки, закінчується будівництво третьої цементової печі, героїчністю робітників заводів побудовано розливну машину, іде капітальна реконструкція діючих цехів (капіталовкладання по КДМЗ за 1931 рік складають 10.965 т. карб.).

Цей зріст ще раз стверджує, що ставка правих опортуністів на згасаючу криву бита, що темпи партії та ленінських ЦК вірні і практично здійснюються нашою парторганізацією.

Поруч з безперечними досягненнями, ми маємо, однак, по всій промисловості й особливо по машинобудуванню і цементу глибокий прорив, який до цього часу не ліквідовано. По машинобудівельному заводу виконання плянового завдання за 1931 рік складає 64 проц.; по металургії—79,6 проц.; по цементу—59,8 проц.; по коксу—97,1 проц., хоча окремі цехи йшли краще, якто: доменний—90,1 проц., а до попереднього року ливарний цех—107 проц.; механічний—139,2; казановий—102,6. Ще гірше справа з якісними показниками: по металургії замість зниження собівартості по всій продукції за 1931 рік проти 1930 р. на 4,7 проц., маємо збільшення на 8,6 проц.; по машинобудівництву за пляном передбачено знизити собівартість за 1931 р. проти 1930 року на 23,3 проц.; фактично ж знижено тільки на 5,6 проц., а в 1-му кварталі 1932 року замість зниження на 8,6 проц., маємо збільшення на 6,3 проц. По всім заводам Крамгрупи брак прініс збитки за 1931 рік в 763,5 тис. карб.

Аналізуючи причини цього ганебного прориву, що стався на заводах, РПК з усією категоричністю зазначає, що основна причина такого прориву є в тому, що недостатньо перебудували свою роботу заводські, цехові парт., проф., КСМ і господарчі організації відповідно до потреби негайної ліквідації прориву; в тому, що недостатньо ведеться боротьбу за справжнє запровадження 6 історичних вказівок тов. Сталіна в усій господарчій роботі, як бойової програми дій на данному етапі; недостатнє технічне керівництво, недостатнє переведення єдиноначальності, недостатня боротьба з порушниками трудової дисципліни і в ряді випадків—недостатня рішуча

відсіч правоопортуністичним настроєм і примиренству (Механічний цех).

РПК вжив ряд заходів—змінив партійне керівництво заводів (Машинобудівельний, Металюргія та Цементний з-ди), нещадно вдарив по опортуністичних проявах у механічному цеху Машинобудівельного заводу та цементного, дав чіткі директиви щодо зосередження уваги на основних ділянках заводів, рішуче вдарив по бездіяльності заводів у справі госпрозрахунку, раціоналізації, зрівнялівки та знеособки; нарешті,—рішуче поставив питання про змінення адмін-господарського керівництва деяких цехів і зокрема механічного, та цементного заводу.

Внаслідок вжитих заходів у ряді цехів на окремих заводах досягнуто рішучого зламів у боротьбі за промфінплян.

Виконання промфінплану за 1-й квартал 1932 р. і за квітень м-ць збільшилось, так: випуск продукції проти відповідного кварталу 1931 р. по металюргії зріс на 9,2 проц.; по машинобудівництву—на 13 проц.; по коксу—на 1,2 проц. і по цементу—на 19 проц. По окремих цехах маємо значно кращі показники у виконанні промфінпланів: доменний цех за 1-й кв.—99,3 проц., за квітень—103 проц., мартен—85,9—92,6, прокат 84—125,1 проц., ливарний 78—89 проц., казановий 66—79,3, механічний—49,9—67,1.

Але й на сьогодні корінного зламів на всьому фронті промисловості, особливо на машинобудівельному заводі, ще немає.

Заводські партконференції, районова партконференція на основі постанов XVII партконференції, ЦК і РПК мусять покласти край цьому відступові. РПК разом з усією парторганізацією відповідає за цей прорив, але РПК рішуче заявляє, що Краматорська парторганізація має всі данні для того, щоб не тільки виконати, але й перевищити плани промисловості четвертого заключного року п'ятирічки, обумовлюючи успішну роботу першого року другої п'ятирічки.

Соціалістична реконструкція села була предметом повсякденної уваги РПК. Парторганізація внаслідок проведення правильної ленінської лінії, в нещадній боротьбі з проявами опортунізму, ведучи рішучий наступ на куркуля—домоглася вирішальних успіхів у справі колективізації. Коли в 1930 р. землекористування соціалістичного сектору складало 53,9 проц., то в 1931 році—92,2, а в 1932 р.—97,8 проц. земельної площі району. Засівплоща колгоспнорадгоспного сектору в 1930 р. складала 49,1 проц., в 1931 р.—90 проц., в 1932 р.—98,8 проц. Колективізовано господарств в 1930 р.—64,4 проц., 1931 р.—96,4 проц., 1932 р.—98,6 проц.

Наш район став районом суцільної колективізації. На цій основі закінчено, в основному, ліквідацію куркуля як класу. Колгоспні господарства району стали основними виробниками хлібних та технічних культур, а колгоспник—центральною фігурою хліборобства, міцною опорою радзавладі на селі. Провідну роль в обробітку засівплощі р-ну відіграють наявні 2 МТС, які обробили до 55 проц. земельної площі району. В результаті найрішучішої боротьби парторганізації, за активної участі робітничих та колгоспних мас, Краматорська парторганізація виконала хлібзаготівлю на 102,3 проц. і повністю справила з 3-ю більшовицькою сім'єю, перемігавчи труднощі, зміцнюючи в господарчо-політичному відношенні колгоспне будівництво.

Однак, жодного заспокоєння не повинно бути: на черзі—по більшовицькому провести прополощну кампанію, підготуватися до живих, до хлібзаготівель, до збирання й скорочення городини. Рішуче налагодити організацію праці в колгоспах, ліквідувати безладдя, якого ще чимало. Далі, повести рішучу боротьбу за очищення колгоспів від куркульських, підкуркульницьких та ворожих елементів. Потрібно велике напруження сил так парторганізації як і робітничої класи для успішного переведення цих робіт. Останні постанови ЦК ВКП(б) та ЦК КП(б)У про організаційно-господарське зміцнення колгоспів, про коня, хлібзаготівлю, колгоспну торгівлю, про парт, масову роботу в колгоспних осередках і т. інш. повинні змобілізувати партійні, робітничі й колгоспні маси для дальших перемог.

Крамашбуд—символ більшовицьких темпів, Крамашбуд—це одна величезна перемога в боротьбі за індустріалізацію країни, перемога генеральної лінії партії, нещадний удар по капіталам, опортуністам всіх мастей, ще один могутній удар по капіталу. Історія боротьби за Крамашбуд так насичена більшовицьким вогнем, завзяттям, така багата на яскраві сторінки пролетарського ентузіазму, дає такі нечувані світові рекорди, нагромаджує такий шийний досвід, що її повинен знати кожен пролетар нашої країни. Краматорська парторганізація невинно б'ється за темпи побудови велетня вартістю в 350 млн. крб. Боротьба за 40.000 кубометрів бетону, боротьба за будівельні роботи і ось тепер боротьба за монтаж, кадри, житлобудівництво.

во і підготовку до пуску основних цехів—ось найважливіші етапи Крамашбуду. Проте скільки глибокого змісту в кожному цьому етапі. Скрізь більшовицька мобілізація парторганізацією мас на бій з опортуністами, колосальна хвиля ентузіазму і перемог. Частину об'єктів вже закінчено і здано до експлуатації, як-то: НЕС, ЦМК, Кисенева станція, Тимчасова газогенераторна й інші об'єкти житлобудування. На 1-VI—32 року технічна готовність деяких цехів визначається так: ремонтно-механічний—93 проц., струментальний—85,2; модельний—94,5 проц.; кузня—87 проц.; по цим об'єктам ведуться монтажні роботи. Ми маємо значно збільшені темпи робіт за цей рік, в порівненні до 29/30 року і в 1931 році маємо виконання будівельних робіт на 20 млн. крб. проти 3.790 тис. крб. за попередні 15 місяців. Однак, треба зазначити, що виконання плянових завдань по будівництву і монтажу ще недостатнє. Завдання нашої парторганізації полягає в більшовицькому здійсненні рішення XVII партконференції: „необхідно всіляко форсувати закінчення будівництва й пуск Уральського і Краматорського заводу важкого машинобудування” (резол. XVII партконференції). На нас покладено завдання величезного історичного значення. Більшовики Краматорщини мусять з ним справитися.

В центрі уваги і повсякденного піклування стояло питання робітничого постачання. Парторганізація скерувала свою увагу на перебудову роботи кооперації відповідно нинішнього етапу соцбудівництва з тим, щоб найкраще обслуговувати робітника. Кооперація протягом року має низку досягнень, але в порівненні до попиту та вимог робітничої класи вона ще й досі далеко не справляється зі своїми завданнями і в роботі перебудовувалась недостатньо. Збільшено товаро-обігу за звітний час з 18.680 тис. крб. в 1930 р. до 20.642 тис. крб., (110,5 проц., а за перший квартал 1932 р. до пересічно-квартального товаро-обігу 1931 р. 184,5 проц.). Поширилась мережа крамниць та ларків на 71 одиницю. Збільшилися паї з 1.098 тис. крб. на 1-I—31 року до 1.698 тис. крб. на 1-IV—32 року, або 154,6 проц. Коопероване населення зросло з 58.808 до 74.056 або 125,9 проц. З повисіли денної роботи РПК не сходило питання громадського харчування. Поруч з досягненнями, що їх маємо—поширення їдалень на 61 проц., зростання пропускну здібності їх на 66 проц., з 33.000 страв в 1930 р. до 52.000 в 1932 р., відкриття механізованої кухні на Крамашбуді та їдалень для ІТР—робота Доннархарчу не перебудовувалась в бік культурної постановки роботи їдалень і дбайливого відношення до харчування робітничих мас. Перебудування роботи кооперації, згідно постанови ЦК ВКП(б) і РНК, поширення площі городів та молочарсько-тваринницьких господарств (городньо-овочева база з 45 га в 1930 році зросла до 870 га за 1931 рік, поширюється садово-городня площа і тваринницький напрям набуває в своєму розвитку наш район) підводить міцну базу і для поліпшення робітничого постачання, але багато тут ще не зроблено: заводські робкоопи ще не розгорнули як слід роботу, не оволоділи достатньо, а інколи кволо, городньою та тваринницькою справою, спостерігаються факти опортуністичного недооцінювання окремими робкооперами і господарниками городньої справи. РПК доводилось рішуче закликати до порядку за непіклування в справі робітничого постачання, що невідривно зв'язано і обумовлює успішне виконання промфінпланів Завдання парторганізації на цій важливій ділянці роботи—взяти більшовицькі темпи з тим, щоб перебудувати всі ланки роботи кооперації і громадського харчування відповідно нинішнього етапу, знищити в практиці, їх роботи непманський дух, елементи саомпливу, опортунізму на практиці, шкідництва і бюрократизму, з тим, щоб кооперація практично розв'язувала завдання „підготувати скасування нормованого видання краму і замінити систему централізованого розподілу на розгорнуту радянську торгівлю” (з ухвал XVII партконференції), розгортаючи радянську і колгоспну торгівлю на радянських базарах. В цьому потрібний рішучий злам.

Поруч з величезними досягненнями в роботі Краматорської організації є низка недоліків, над якими повинна невтомно працювати організація в цілому і кожний комуніст зокрема. Досвід низки цехів, які в квітні перевиконали свої плани, зайвий раз ствердив, що прорив на заводі стався в основному через недостатнє технічне керівництво, недостатнє переведення єдиначальності, через недостатнє перебудування роботи парт., проф., КСМ і госп. організацій відповідно теперішніх темпів і попиту робітничих мас, недостатнє перебудови профорганізацій „лицем до виробництва” та піклування за поліпшення культурно-побутового стану робітників повсякчасно. Недостатньо розгорнуто роботу по житловому і комунальному будівництву, недостатнє використання внутрішніх можливостей на всіх ділянках наших робіт. Ряд керівників

не зрозуміли ще і на сьогодні, що без глибокого запровадження 6-ти історичних умов. тов. Сталіна, як бойової програми дій на сучасному етапі, не можливо чекати будь-яких посувань до перемог. Ці недоліки і прориви мають бути ліквідовані кричущою могутністю нашої парторганізації.

Чималих успіхів досягнуто у справі культурної революції, національно-культурного будівництва. Парторганізація домоглася в боротьбі за соціалістичну школу всеобщу в районі на базі 7-мирічки. Район в основному став районом суцільної письменності з достатньо розвинутою мережею виробничих курсів, учбових закладів, шкіл комуністичної освіти, на базі чого втілюється в дійсність Ленінські ідеї єдності революційної теорії з практикою соціалістичного будівництва. Загальним навчанням охоплено по району 100 проц. дітей шкільного віку, лише надходження на Крамашбуд нових робітників знижує цю цифру на 0,5 проц. Коли в 1930 році навчалось дітей 11.107 то в 1931 році—12.824, а в 1932 році 16.616, збільшився кадр вчителів з 280 в 1930 р. до 426 в 1932 році. Настирливу боротьбу веде організація за ленінську школу, борючись з проявами правого ухилу—відрив школи від оточення, та „лівого” порядку,—розбито анти-ленінську теорію про відмирання школи. Політехнізація, не звважаючи на проведення ряду заходів—перетворення 7-мирічок на ФЗС та ШКМ, прикріплення шкіл до заводів, поширення майстерень при школах,—ще не набула достатнього цільного зв'язку з виробництвом, з колгоспом. Ліквідовано неписьменність в районі. Коли в 1930 р. неписьменних охоплено було 96 проц., то тепер маємо 100 проц.; малописьменних охоплено на 70 проц. Для боротьби з безпритульністю і рецидивом організовано колонію на 50 дітей. Гостро стоїть питання про охоплення дошкільників та учнів з наступно-навчального року за браком приміщень. Завдання упирається в нове шкільне будівництво. За звітний рік збудовано новий Машинобудівельний інститут, ФЗУ, відкрито ВКУ.

Віддавши не аби-яку увагу нацкультбудівництву, партійний комітет перевірив виконання директив в цій справі, а також рішуче повернув увагу парторганізації до справ теоретичного фронту, ідеологічного стану учбових закладів, ВШШу. Разом з низкою чималих досягнень у проведенні національної політики партії: українізації зразкової 7-мирічки, збільшення висунення українських кадрів на провідні роботи, поширення української книжки і преси, опанування пролетаріатом українського культурного процесу (українські театри, висунення ударників до преси), ми маємо і хиб: недостатню роботу в справі нацкультбудівництва комсомолу, недостатню українізацію масової роботи парт. і проф. органів тощо.

Парторганізація веде рішучу боротьбу з проявами ухилів від ленінської лінії в нацпитанні і насамперед з великодержавним шовінізмом, як головною небезпекою. (Мали місце прояви великодержавного шовінізму з боку деяких службовців Крамашбуду).

РПК перевіряв програми і викладання соц. економ. дисциплін в учбових закладах, ударив по проявах опортунізму, механістичних та ідеалістичних теоріях у програмах, проти протаскувачів контрреволюційної троцькистської контрабанди (ВРІ, ФЗУ і інш.). Переведено добір і висунення марксистських сил на викладацьку роботу з робітничих пропагандистів, але це є лише перші кроки. Увесь ідеологічний фронт, на якому також відбувається загострення класової боротьби мусить притягти увагу всієї парторганізації, мусить бути переглянутий і забезпечений марксистсько-виртими силами.

РПК рішуче наступав в справі озброєння партійних і робітничих мас революційною теорією Маркса, Леніна, Сталіна. Партмережа охоплювала за зимовий час 10.957 чол., а перебудовуючи партосвіту на літній час 8.643 чол.; політвиховною роботою комсомолу охоплено до 5.000 чол. Партмережею виховано до 600 робітників ударників, що вступили в партію. На практиці здійснюється гасло тов. Сталіна про опанування техніки. Техучобою охоплено 4.031 чол. в учбових закладах і до 6.000 масовим технавчанням. З менту листа т. Сталіна розгорнуто боротьбу за озброєння парторганізації знаннями історії більшовизму, висунуто понад 200 робітників з виробництва на пропагандистську роботу, систематично працюють курси райпартактиву, якими випущено до 1.000 членів партії та комсомолу.

Усіх цих успіхів парторганізація домоглася не самопливом, а повсякденною боротьбою за перемогу трудящих, в боротьбі з класовим ворогом, повсякденною боротьбою зі збоченнями від генеральної лінії партії, зі всілякими проявами опортунізму і насамперед з правим, як головною небезпекою. В роботі нашої парторганізації було припущено РПК політично шкідливу помилку, що визначилася в неправильному кваліфікуванні безпринципно-склочної групи (Ліпінзон—Мотузка—Лукьянов і інш.),

як „контрреволюційної троцькистської групи“ та проробці її як такої без відому ЦК у всій парторганізації, що по суті вело до замазування боротьби по змісту з контрреволюційним троцькизмом і ввели в заблуду всю парторганізацію. Під керівництвом ЦК КП(б)У та за його безпосередньою допомогою було з'ясовано парторганізації суть політичної шкідливості цієї помилки. З більшовицькою відвертістю і принциповістю РПК і всією парторганізацією було визнано цю помилку. РПК проробив її у всій організації, мобілізовуючи всіх партійців на правильну боротьбу зі всіма збоченнями від генеральної лінії партії, викриваючи конкретних носіїв опортунізму, склочників і всіх тих, що шкодять політиці партії. Наслідком цього парторганізація приходить до XX райпартконференції єдиною згуртованою навколо ЦК ВКП(б), ЦК КП(б)У та ідеологічно здоровою.

Виявляючи величезне довір'я партії, правильну лінію парторганізації підтримують широкі робітничі і колгоспні маси Краматорщини розвитком соціалізму та вдарництва, вступом до партії Леніна. За звітний період парторганізація зросла з 4.548 чол. на I-VII—31 року до 6.496 чол. на I-VI—32 року, або зросла на 2.398 чол., виросла й КСМ організації на 6.302 чол.; кількість членів профспілок також зросла з 20.978 чол. на I-I—31 року до 37.535 чол. на I-V—32 року. Цей зріст є кращий показник роботи парторганізації, впевненості в правоті Ленінської лінії нашої партії широких лав пролетарів і колгоспників і рішучості їх боротися за здійснення 5-тирічки в 4 роки, на підступах до штурму 2-ої п'ятирічки. Перебудова партроботи сприяла поліпшенню керівництва і наближенню парторганізації до виробництва. Перевибори парторганів піднесли нову хвилю, широку хвилю критики й самокритики, висунули багатьох нових керівних кадрів до парторганів. Однак, не все ще й тут зроблено: низові парторганізації не всюди достатньо освоєлися із своєю роботою, недостатньо іде втягнення і виховання молодих членів партії, особливо кандидатів.

Підводячи підсумки всієї своєї роботи, РПК знову підкреслює, що багато ще не зроблено, особливо в справі ліквідації проривів на машинобудівельному заводі, що є всі дані для того, щоб Краматорська парторганізація була в перших лавах боротьби за генеральну лінію партії і що цього Краматорська організації конче доб'ється, рішуче наступаючи далі на фронті соціалістичного будівництва, успішно реалізуючи позику „4-го завершального року п'ятирічки“ по всьому районі, даючи нещадну відсіч усяким проявам опортунізму.

Краматорська організації була, є й буде оплотом ленінського штабу ЦК ВКП(б) та ЦК КП(б)У в непримиренній боротьбі за генеральну лінію партії. Вона ще вище піднесе прапор ленінізму в боротьбі за здійснення постанов партз'їздів, на практиці виконає ухвали Всесоюзної XVII партконференції і наступної 3-ої Всеукраїнської, більшовицькою ходою поведе широкі маси пролетарів та колгоспників Краматорщини до нових перемог, до утворення безкласового соціалістичного суспільства.

БОРІТЬБА за ІНДУСТРІАЛЬНУ КРАМАТОРКУ

Промисловість

РОЗДІЛ І.

Підсумки перших двох років п'ятирічки

Підсумки перших 2-х років п'ятирічки показують, що, розгорнувши мобілізацію робітничих мас для боротьби за здійснення намальованих за п'ятирічний план високих темпів соціалістичного будівництва, борючись на два фронти з усіма ухилами від генеральної лінії партії, наша парторганізація дійшла величезних успіхів у боротьбі за виконання п'ятирічного плану.

Нижченаведена таблиця показує, як зросла валова продукція за два роки п'ятирічки промисловості Краматорщини (в тис.карб. в цінах 1926—27 року).

Галузі промисловості	Валова про- дукція 1927-28 року		1-й рік п'яти- річки 1928-29 рік		2-й рік п'яти- річки 1929-30 рік	
	У вар- тості	У %/%	У вар- тості	У %/%	У вар- тості	У %/%
Машинобудування	5719	100	7897	138	13946	243
Металургія	20897	100	22325	106	30364	145
Цемент і шлако-цегла	3183	100	4548	142	5477	172
Кокус-хеміч.	2082	100	2142	102,9	2133	102
Азбо-шиферний	—	—	—	—	1994	—
Разом	31881	100	36912	115,7	53914	169

Поруч зі зростанням валової продукції промисловості, маємо успішне виконання промфінпланів: по машинобудуванню—101 проц.; по металургії—108,7 проц.; по цементу—100,7 проц.; наявність задовільних наслідків якісних показників, так, зниження собівартості складала по металургії на 8,5 проц.; по машинобудуванню—28,9 проц. Капіталовкладання по КДМЗ за ці два роки склали 25.572 тис. карб. Успіхи промисловості за перші два роки п'ятирічки були забезпечені вірною політикою партії і зростаючою активністю робітничої класи.

За третій вирішальний і четвертий заключний

Минулий з моменту XIX Райпартконференції рік був для Краматорської парторганізації періодом напруженої боротьби за прискорення темпів соціалістичного будівництва, за виконання планів окремого кварталу третього вирішального, за темпи вивершення побудови фундаменту соціалістичної економіки.

Початок цього періоду збігся з моментом опублікування відозви ЦК ВКП(б) від 3 вересня, яка викликала нову хвилю трудового піднесення й творчого ентузіазму найширших мас робітничої класи, що

відбулося в дальшому масовому розгортанні нових соціалістичних форм організації праці — соціалістичного змагання й ударництва і в активній участі широких робітничих мас в опрацюванні зустрічних плянів на окремий квартал та особливо на 1931 р., третій вирішальний рік п'ятирічки.

Опрацювання зустрічних плянів, що проходило під керівництвом парторганізації, дало можливість повніше виявити виробничу потужність кожного агрегату, машини і стало за кращий показник його готовності боротися за виконання генеральної лінії партії. Ця боротьба за плян виявила можливість протягом одного тільки окремого кварталу збільшити вироблення продукції по всій промисловості на 16,9 проц. проти пересічної квартальної; по металургії виконання промпляну на 100,6 проц., по кокусу—107,7 проц.

Не зважаючи на те, що складений плян на окремий квартал був цілком реальний, плянові завдання за цей квартал було виконано по машинобудуванню на 89,9 проц.; по цементу—на 81 проц.; по азбесту—на 71 проц.

Цей прорив, що виявився з самого початку окремого кварталу у виконанні промфінпляну по машинобудуванню, продукція якого становила тоді 44 проц. у балансі важкого машинобудівництва по СРСР, природньо викликав тривогу парторганізації і поставив, як основне завдання, щонайскорішу ліквідацію цього прориву.

РПК прийшов до опрацювання подекадних наслідків роботи заводів, було перевірено кадри низових трикутників і звернуто увагу на зміцнення кадрів майстрів, десятників, бригадирів, профуповноважених. РПК також були дані чіткі вказівки про перевід цехів на поглиблений госпрозрахунок, про правильніше розстановлення вищого й середнього адмінтехперсоналу, про доведення промфінпляну до агрегату й окремої бригади та робітника, рішуче змінено керівництво заводу (ДМЗ).

Наслідком вжитих заходів, ряд агрегатів, цехів та окремі заводи (доменний, прокат, коксо-хімічний, металургійний завод) виконали в квітні 1931 року завдання, помітився здвиг в порівненні до III-го кварталу і першого кварталу 1931 року, що цілком стверджує реальність існуючих від робітників на окремий квартал зустрічних плянів.

Факт перевищення в ряді цехів своїх плянів зайвий раз ствердив, що невиконання пляну окремого кварталу і першого кварталу 1931 року сталося в основному через недостатнє технічне керівництво, недостатнє використання внутрішніх можливостей і раціоналізаторських міроприємств, недостатнє переведення єдиноначальности, недостатню перебудову роботи заводських, цехових парт., проф., КСМ і госпрганізацій відповідно до потреби негайної ліквідації прориву, через недостатню боротьбу з порушниками трудової дисципліни і, в ряді випадків, через недостатню рішучу відсіч правоопортуністичним настроям і примиренству (механічний цех—пом. нач. цеху Севаст'янову за опортуністичне керівництво оголошено догану; казановий цех—тов. Гадованіку, Стечу, Сенюкевичу).

Мобілізуючи й виховуючи свої лави та робітничі маси на подолання опортуністичного опіру, парторганізація зустрічними плянами домоглася значного виявлення внутрішніх ресурсів і виробничих можливостей устаткування і відповідно до цього—збільшення виконання заводами завдань в 3-му вирішальному році п'ятирічки. Про невпинний зріст промисловості району свідчать показники випуску гуртової продукції (в тис. карб. за цінами 26—27 року):

	1928 р.		1929 р.		1930 р.		1931 р.		Завдання на 1932 р.	
	Сума	%о/о	Сума	%о/о	Сума	%о/о	Сума	%о/о	Сума	%о/о
Машинобудівел.	5719	100	7897	138	13946	243	16533	289	27634	483,2
Металургійний	20997	100	22325	106	30364	145	26019	124	30921	148
Цементний	3183	100	4548	142	5477	172	4232	138	7347	230,8
Кокусо-хімічний	2082	100	2142	103	2133	102	1852	89	2366	113,6
Азбо-шиферний	—	—	—	—	1994	100	1912	96	3520	176
Р а з о м .	31881	100	36912	115,7	53914	169	50548	158,5	71788	212,6

Таким чином у першому році п'ятирічки порівнюючи з 1928 р. наші заводи збільшили випуск гуртової продукції на 15,7 проц., у другому році п'ятирічки—на 69 проц., у третьому вирішальному—на 58,5 і в четвертому, заключному році першої п'ятирічки більшовики Краматорщини повинні домогтися, щоб заводи збільшили випуск гуртової продукції на 112,6 проц., щоб-то, більш ніж в два рази. Зокрема в галузі машинобудівництва є величезний зріст—на 289 проц. у 31 р. і 483 проц. на 1932 рік, або 4,8 рази більше проти 1928 р.

Все ж, недивлячись на бурхливий зріст із року на рік гуртової продукції, плянові завдання 1931 року, I кварталу та квітня 1932 року заводи не виконали. Крива виробництва за останні місяці пішла вгору, але прорив триває, а тому більшовики Краматорщини на своїй районній конференції ще більше мобілізують і загартують всі сили, увесь свій досвід на ліквідацію прориву, і не тільки на виконання, а й перевиконання завдань заключного року п'ятирічки. Нище наведена таблиця говорить про те, що „вузьких“ місць не мало. Розгорнутою більшовицькою боротьбою РПК змобілізував парторганізацію і робітничу клясу на подолання „вузьких“ місць, викриваючи основні причини відставання, намітивши конкретні шляхи ліквідації прориву.

Виконання завдань у 1931 році, у першому кварталі та в квітні 1932 року мають такі показники: (див. таблицю на сторінці 14).

Порівнюючи з 1930 роком, гуртова продукція всіх заводів у 1931 році знизилась на 6,4 проц. На основних ділянках виробництва вже в першому кварталі 1932 року проти відповідного кварталу минулого року помітився зріст: на приклад—по машинобудівництву—на 13 проц.; по металургії—на 9 проц.; хемії—1,2 проц.; по цементу та цеглі—на 19,4 проц. Всеж, не дивлячись на зростання гуртової продукції, по де яких заводах прорив триває. У Машинобудівельників, цементників, азбошиферників відсоток виконання плянів навіть дуже низький.

	У I кварт.	У квітні	У травні
По машинобудівельному	71,1	63,0	67,5
По цементному	64,7	42,4	—
По азбо-шиферному	57	76,6	—
По металургійному	87,9	124	86,1
По кокусохемічному	86,6	101	—

Пляни реальні. РПК в своїх чітких постановах завжди зазначав, що є абсолютно всі можливості не тільки виконувати, а й перевиконувати завдання. Краматорська парторганізація мусить використати і використає ті можливості. Труднощі бурхливого нечуваного зросту соціалістичного господарства великі, але „немає таких фортець, яких більшовики-б не взяли“.

Заводи й цехи	Одиниця обліку	1931 рік		% відн. до 1930 р.	I-й кварт. 1932 р.		% відн. до 1931 р.	Квітень 1932 р.		% відн. до квітня 1931 р.		
		За-дано	Вико-нано		За-дано	Вико-нано		За-дано	Вико-нано			
Машинобудівельний												
Ливарний	Тонн	40077	25234	68,9	7500	5802	78	2700	2403	89	98,4	
Кувалевський	"	6300	4535	82,1	1100	988	89,8	415	332	80	75,8	
Казановий	"	15300	8896	58,2	3100	2062	66	1100	872	79,3	113,7	
Механічний	"	29682	15214	51,3	6100	3046	49,9	2085	1400	67,1	106,1	
РАЗОМ по заводу . (гуртова продукція в цінах 26-27 р.	Тис. крб.	28960	18538	64	6939	4932	71,1	2419	1524	63	90,5	
Металургійний												
Доменний	Тонн	295000	265940	90,1	72081	71610	99,3	24000	24905	103	88,4	
Мартеновський	"	230000	151124	65,7	49530	42561	85,9	15264	14130	92,6	95,8	
Вальцювальний	"	193000	131875	68,3	46103	38707	84	10590	13243	125,1	105,1	
РАЗОМ по заводу . (гуртова продукція в цінах 26-27 року).	Тис. крб.	36870	29349	79,6	9150	8067	87,9	2289	2853	124	91,8	
Цементний												
Портл. цемент	Бочк.	480000	358038	73,5	10461	10870	103,9	7209	3195,3	44,3	63,8	
Шлако-цемент	"	330000	261816	65,5	17255	7294	42,3	85,5	6168	2373,7	38,5	
Цегла	Тис. шт.	21090	13804	65,5	3820	1906,5	49,9	66,8	1920	698,3	36,4	48,5
РАЗОМ по заводу . (гуртова продукція в цінах 26-27 року).	Тис. крб.	5107	3055	59,8	1134,4	731,6	64,7	119,4	230,2	42,4	76	
Кокусно-хімічний												
Кокус	Тонн.	77000	75290	97,8	23808	20976	88,1	98,6	7205	7310	101,5	104,5
Хім. продукти	Тис. крб.	453,8	431,4	95,1	151,0	124,3	82	101,7	44,2	45,1	101,9	111,4
РАЗОМ по заводу . (гуртова продукція в цінах 26-27 року).	Тис. крб.	1907,5	1852,9	97,1	600,8	520,3	86,6	101,2	180,2	183,1	101,5	106,2
Асбо-шиферний												
Асбо-шиферний	Тис. шт.	8674	7483	59,8	4100	2354	57	90	1340	1083	76,6	130

У першому та другому кварталах заключного року злам вже намітився в бік невпинного (правда ще недостатнього) зростання випуску продукції. Перелам цей необхідно не тільки закріпити, а й по-суватися величезними кроками вперед до завоювання нових позицій. А це значить, кожна партгрупа повинна стати дійсно основною ланкою боротьби за промфінплан. Кожен партосередок повинен домогтися гнучко-оперативного техкерівництва, висунути наперед питання раціоналізації, планування й облік роботи; здійснюючи 6 історичних вказівок тов. Сталіна, стати на чолі дійсно завзято-більшовицького ентузіазму мас.

За техніко-економічну незалежність

Машинобудівельний завод протягом 1931 року і п'яти місяців 1932 року (січень—травень) випустив для таких велетнів як Дніпрельстан, Запоріжсталь, Магнітобуд, Кузнецкобуд й інші на 26,5 мільонів карбованців машин. Уже цей факт говорить про величезну питому вагу в економіці країни, що її відобрає наш завод важкого машинобудування. 25 проц. всієї продукції важкого специфічного машинобудування Союзу виготовляє наш машзавод з січня 1931 року до травня 1932 року, за проводом парторганізації, колектив робітників та спеціалістів Машинобудівельного з величезним успіхом присвоїв низку нових видів виробництва, позбавляючи країну від капіталістичної залежності в техніко-економічному відношенні. Виготовлено вже три 220-тонних крани для Магнітобуду, Кузнецкобуду та заводу ім. Дзержинського. Виготовляється блюмінг, безперервні потужні стани; шахматний стан „Проскунтрі“. Присвоєний такий вид виробництва, як потужні дезинтегратори „Тайзена“ та радянської конструкції. З величезним успіхом машинобудівельники оволоділи виробництвом високоякісного шлюзового устаткування для Дніпробуду, установлено 75-метрові щогли там-же.

Як сказано, планові завдання на машинобудівельному протягом 1931 року і наступних місяців 1932 року не виконано. Але із місяця на місяць крива випуску продукції йде вгору. Для прикладу візьмемо пересічно-місячні показники основних цехів в тоннах:

	1931 рік	1 кв. 32 р.	Квітень	Травень
Ливарний	1103	1951	2403	1926
Казановий	741	1033	687	928
Механічний	1267	1015	1400	1350
	3111	3999	4490	4204

Той факт, що десятки бригад ливарного, казанового та механічного цехів не тільки виконують промфінплан, а й значно перевищують його, що у вальцетокарному відділі та на велико-стругальних і довальних станках механічного, де партгрупи в основному перебудували свою роботу, теж перевищуються завдання,—ще раз стверджує, що плани по машинобудівництву цілком реальні.

На бюрі та пленумах РПК не раз ставились питання про роботу Машзаводу в цілому і механічного цеху зокрема. Але й партійні постанови та директиви натикалися на правоопортуністичну практику окремих керівників (Севастьянов—механічний цех і інші), які формально ставились до здійснення 6-ти умов тов. Сталіна; замість запровадження нової системи планування, вони підтримували саможовитість, ігнорували справжнє застосування госпрозрахунку, недостатньо

боролися зі знеосібкою та зрівнялівкою. IV пленум РПК поклав край безвідповідальності, ударив по руках людей правої практики та примиренства до них. Негайно-ж було значно посилено на заводі та в цехах парт. і проф. керівництво, адміністративне керівництво в механічному цеху, а також керівництво пляновим відділом. В наслідок рішучої боротьби з окремими правими опортуністами та примиренцями до них, в наслідок посилення керівництва заводом та цехами намітився значний перелам. Коли механічний цех у 1931 році виконав програм на 51,3 проц., а в першому кварталі—на 46,9 проц., то вже в квітні плян було виконано на 67,1 проц., у травні—на 64,9 проц. Перелам звичайно не остаточний, але парторганізація має прикласти всіх зусиль, аби прорив на машинобудівельному, зокрема в механічному, будь там що, зліквідувати і по-більшовицькому зустріти другу п'ятирічку великих робіт.

За чавун, сталь та прокат

Парторганізація домоглася величезних успіхів по металургійному заводу. Постанову XVII Всесоюзної партконференції, про боротьбу за 10 млн. тонн чавуну; 9,5 тонн сталі та 6,7 тонн прокату у 4-му заключному році п'ятирічки, підхоплено по-більшовицькому і доведено до свідомости майже кожного ударника металургії.

Виконання плянів по випуску гуртової продукції заводом дає таку динаміку зросту: у 1931 році—на 79,6 проц. у першому кварталі 1932 року—на 87,9 проц.; у квітні—на 124 проц.

Перед ведуть доменці, які краще застосовують госпрозрахунок в бригадах, зліквідували серед провідних кваліфікацій зрівнялівку, поставили на належну височінь оперативний облік роботи. Боротьба за постійність та чистоту шихти, боротьба за пильність технічного догляду тощо дали змогу доменцям непогано виконувати плян. У 1931 році пляни виконано на 90,1 проц.; у першому кварталі 1932 р. на 99,3 проц.; у квітні—на 103 проц. і в травні—на 95,5 проц. Недовиконання пляну за травень трапилося через потребу домни № 2 здати до капітального ремонту.

Покращала робота мартенівського цеху. В минулому році мартенівський цех виконав завдання на 87,2 проц.; у першому кварталі поточного року—на 85,9 проц.; у квітні—на 92,6 проц. Це ще раз підкреслює, що програм мартенам дано цілком реально але вже виконання програму в травні—на 77 проц.—показує, що досягнення не закріплено. Слід по-більшовицькому перебудувати роботу, звернувши особливу увагу на механізацію трудомістких процесів і перш за все прискорити монтаж готових уже наявних завалячого та розливного кранів. Протягом січня—квітня мартенівці уже випили 500 тонн хромонікельової сталі. Цей досвід має величезне значіння в економіці країни, бо визволяє нас від імпорту. Парторганізація мусить забезпечити виробництво хромонікельової сталі в більш ширшому масштабі, не забуваючи про те, що попит на високоякісну сталь дуже зростає, а з пуском нового машинобудівельного велетня він ще більше зросте у самому Крамкомбінаті.

За відчінтий період вальцювальники рушили далеко вперед. Коли в перших місяцях 1931 року стани мали хронічні прориви, головним чином через відсутність болванки та електроенергії і в річному розрізі було виконано програм на 68,3 проц., то у першому кварталі програм вальцювальники виконали на 84 проц., в квітні—на

125 проц. і в травні—на 80,9 проц. Мартенівці відстали, примусили і вальцовальників відстати у травні, не додавши болванки.

Парторганізація у 1931 році домоглася випуску гуртової продукції металургійним заводом на 29350 тис. крб. В 1932 р. завод повинен прикласти всіх зусиль, щоб дати продукції на 31 млн. крб., особливо увагу зосередити навколо своєчасного капітального ремонту домни № 2.

Якісні показники—на перший плян

Якість продукції, випускаваної заводами Крамкомбінату, порівнюючи з 1930 роком, значно покращала. Коли не лічити окремих випадків—випуск недоброякісного компресора на 30 кубометрів заводі „Правда“ та прес-ножниць заводі „Красний котельщик“,—скарг на недоброякісну продукцію немає. Складне шлюзове устаткування (шандори, засуви „Батерфля“, механізми, ворота й інше), що виготовлялося за прийомкою НКПС, цегто з високоякісного матеріалу, з точною обробкою, машинобудівельники виконали з честю. Доменці збільшили у I кварталі та квітні 1932 року проти минулого випуск чавуну нольових гатунків на 3,9 проц. Випробування портланд-цементу та шлако-цементу на розрив дає наслідки покращення проти норм на 40—50 проц. Показники якості кокусо-хемічної продукції свідчать, що в основному норми й фактичні данні аналізу не мають великого розриву (вогкості на 1,3 проц., а золи на 1,5 проц. більше норми). По сірці, навпаки,—склад її в конусі зменшено на 0,3 проц.

В галузі браку справа стоїть далеко негаразд. Треба відмітити, що брак збільшився в першому кварталі по мартенівському на 1,2 проц., по вальцювальному—на 0,7 проц. проти норм і по ливарному—на 2,6 проц.; ковальському—на 0,6 проц. та по механічному—на 0,2 проц. проти норми. Брак на заводах Крамкомбінату приніс лише за один 1931 рік на 763500 крб. збитку. Із них 241200 крб. падає на ливарний цех. У квітні ливарний цех мав 12 проц. браку. Проти цього неприпустимого явища треба спрямувати особливу увагу парторганізації.

В галузі собівартості продукції лише на окремих ділянках є невеликі досягнення. В основному-ж господарські та проф. організації заводів не справились з цим завданням, партосередки в цехах ще не перейшли цілком до конкретної боротьби за зниження собівартості, недивлячись на неодноразові постанови і директиви ЦК та РПК. Самопливові, безтурботному ставленню до собівартості необхідно покласти край. Замість зниження на 4,7 проц. по металургії, ми мали у 1931 році підвищення на 8,6 проц.; а в першому кварталі замість 4,5 проц. зниження складає лише 0,4 проц.

По машинобудівельному в 1931 році замість 23,3 проц. маємо зниження собівартості лише на 5,6 проц. У першому кварталі 1932 року, замість зниження на 8,6 проц. є підвищення на 6,3 проц. Ще гірше з вартістю цемента та цегли, де вона систематично зростає і дійшла таких неприпустимих ганебних показників: порівнюючи з пляновими завданнями, собівартість по портландцементу підвищилась на 49,2 проц.; по шлако-цементу—на 54,2 проц. та по цеглі аж на 120 проц.

	III кварт. 1931 р.	IV кварт. 1931 р.	I кварт. 1932 р.	Квітень 1932 р.
В карбованцях				

Вартість тонни портланд-цементу	23—01	27—70	33—34	34—09
Вартість шлако-цементу	19—37	24—55	26—98	26—11
„ 100 шт. цегли	22—87	24—91	32—87	48—55

За 1931 рік вартість кокусу було знижено на 2,8 проц., а по хемічній продукції підвищення на 1,8 проц. За перший квартал собівартість всієї продукції кокусно-хемічного заводу підвищилась на 1,3 проц. проти пляну.

За здійснення 6 історичних умов тов. Сталіна

Аналізуючи цифри кількісних та якісних показників, викриваючи причини проривів по-більшовицькому, рішуче відкидаючи підлаштування всіляких „об'єктивних“ причин з боку „героїв“ правдої практики, треба сказати, що лише на тих ділянках триває відставання, де по-справжньому, глибоко не застосовується 6 історичних вказівок тов. Сталіна, як бойової програми дій на даному етапі, практичним змістом: „в нових умовах, по-новому працювати“.

Організація виробництва, організація праці ще не провадиться так, як того вимагає боротьба за плян. Не розташовано як слід технічні сили. Не скрізь ще налагоджено оперативне плянування, облік роботи, вірне використання робсили, плянові ремонти та устаткування.

Ліквідація зрівнялівки значно зменшила плінність робсили. Порівнюючи з пересічно списочним складом робітників ми маємо такі відсотки плінності:

	1931 р.	Січень	Лютий	Берез.	Квітень
По металургії	7,7	3,6	2,1	5,8	4,8
По машинобудівн.	4,9	3,5	3,1	2,7	3,4
По допоміжн. цехам Крам-комбінату	10,1	5,6	2,7	5,1	3,2

По заводу ім. Радченка, навпаки, увесь час плінність зростає. У III кварталі 1931 р. плінність складала 9,7 проц.; у IV кварталі 1931 р.—10,9; в I кварталі 1932 року 6,2 і в квітні—11,6. Зовсім немає плінності на Кокусно-хемічному заводі.

Зарплатня провідних кваліфікацій значно зросла. Наприклад: пересічна зарплатня на одного робітника металургійного заводу після нової тарифної реформи складає 157 крб. цеб-то підвищилась на 39 проц.; зарплатня горнових збільшилась на 81 проц.; каталя—на 42 проц.; вальцювальника до 59 проц.; крочечника до 74 проц.; сталевара—на 31,6 проц.; але в галузі продукційності триває відставання на 13,3 проц. порівнюючи з пляновими завданнями. Це значить,—суди недостатньо ще звернуто увагу.

Про розрив між зарплатнею та продукційністю робітників основних заводів яскраво свідчать слідуючі показники:

1931 рік		I кв. 1932 року	
Продукц.	Зарплата	Продукц.	Зарплата
В п р о ц е н т а х			

Металюргійн.	82	106,2	86,7	98,5
Машинобудівельн.	53,4	92	75,7	100,7
Цемент	66,1	106	61,5	93,3
Кокусо-хемічн.	97,5	97,8	82,1	94,7

У виконанні плянових завдань по продукційності праці і зарплатні, як бачимо, особливо великий розрив мають машинобудівельний та цементний заводи.

XVII партконференція у своїх постановах підкреслила необхідність рішучої боротьби з перекурчуваннями умов. тов. Сталіна. Наша партійна організація уже веде і вестиме боротьбу зі зрівнялівкою, за підвищення зарплатні, не відриваючи ні в якому разі відповідного підвищення і продукційності праці, не припускаючи розриву.

З переходом цехів та бригад на госпрозрахунок, з доведенням виробничих завдань до бригад, після налагодження оперативного плянування та обліку на окремих ділянках виробництва стан єдиноначальності за 2-ге півріччя 1931 року та I квартал 1932 року значно покращав. Начальники цехів, майстри, монтери одержали більше прав і більше відповідальніше ставляться до виконання завдань, до технологічних процесів на своїх ділянках. Після постанови IV пленуму РПК про роботу механічного цеху, парт. і проф. організації та адміністрація цеху почали організовувати плянування і облік роботи на кожному станку за змінами. Це міроприємство негайно утворило стимул до підвищення праці серед робітників, до оперативного керівництва технологічними процесами серед майстрів, змін, монтерів.

Значну увагу приділив РПК застосуванню глибокого госпрозрахунку в бригадах, як найвищої форми соцзмагання, домігшись в ряді цехів та підприємств підвищення продукційності праці, цим зниживши зрівнялівку та знеосібку, налагоджуючи плянування та облік. Слід зазначити, що справжній госпрозрахунок почав втілюватися на заводах Краматорщини з початку 3-го кварталу 1931 року. Протягом 2-го півріччя хоч і було переведено на госпрозрахунок ряд бригад та цехів, але дійсного контролю карбованцем не було, а іноді формально застосовано. Не було також і належного обліку ефективності. Облік роботи доменного, мартенівського, вальцювального, силового, електричного, головмеханіка, транспортного та господарчого цехів за системою контокорентних рахунків за друге півріччя 1931 р. дав такі наслідки—економії на 374.000 крб.

До негативних моментів, що гальмували справу госпрозрахунку, треба віднести недостатню мобілізацію внутрішніх ресурсів, несвоєчасні розрахунки прибуткової та збитної заборгованості, бо розрив між витратами коштів на сировину, паливо, адміністративні та виробничі потреби з одного боку, і реалізацією продукції з другого утворився чималий. Так, на придбання за пляном сировини, напівфабрикатів витрачено асигнованих коштів 75,4 проц., палива—90 проц.; загально-виробничих витрат—99,4 проц., а реалізація продукції, порівнюючи з пляном, складає лише 65,8 проц. Така-ж сама справа і на заводі ім. Радченка.

Треба відзначити—і досі занадто слабо проводяться взаємні розрахунки поміж цехами. Інша справа з бригадним госпрозрахунком. Тут ми маємо уже десятки бригад, які здійснюють у повсякденній практи-

ці вказівки тов. Сталіна і мають низку блискучих перемог. Досить нагадати про вперту боротьбу госпрозрахункових бригад домни № 1, які ось уже рік ідуть в перших шерегах штурмовиків, борючись за чистоту шихти, та виконують завдання. 800 госпрозрахункових бригад охоплюють десятитисячну армію робітників-ударників на металургійному заводі; 91 госпрозрахункових бригад, що охоплюють 2.103 робітників, за 4 м-ці (січень—квітень) дали ефективності на 410.756 карб. Бригади Харитонова, Ковальова, Літвінова, Мосіна, Малахова систематично перевиконують виробничі завдання, заощаджують на матеріалах, робсилі, паливі і т. д. тисячі карбованців. На машинобудівельному 348 госпрозрахункових бригад охоплюють 2.421 робітників або 74 проц. На заводі ім. Радченка 54 бригади охоплюють 602 робітників; на кокусобензольному 300 ударників в 22-х госпрозрахункових бригадах.

Труddисципліна

Відсоток прогулів ще високий і свідчить, що в галузі трудової дисципліни не все гаразд. На металургійному заводі відсоток прогулів з неповажних причин у другому кварталі 1931 року складав 1,07 проц., у 3-му кварталі—2,07 і в 4-му—1,27 проц. На машинобудівельному в ті ж часи—2,47 проц.; 4,29 проц.; 1,37 проц.

У 1932 році прогули зменшилися: по Крамкомбінату за 1-й квартал 1,03 проц. за квітень—0,7 проц.; по кокус-хімічному—1,2 проц.; по заводу ім. Радченка—0,9 проц.

Прогули, нераціональне використання робсили і низка інших причин, що підривають трудову дисципліну привели до великого розриву між наявною робсилою і виконанням завдань, наприклад:

Заводи	1931 рік		1-й кв. 1932 р.	
	% робітників до плану	% виконан. вироб. завд.	% робітників до плану	% виконан. вироб. завд.
Металургійн.	95,7	79,6	101,3	124
Машинобудівел.	104,1	64	100,5	63
Цементи.	101,2	97,1	105	42
Азбо-шиферн.	93,5	59,8	106,6	76
Кокус-хімічний	99,3	97,1	113,4	101,5

І тут, як бачимо, лише на металургійному та кокус-хімічному заводах справа більш-менш гаразд. На останніх заводах неприпустимо великий розрив.

Капітальне будівництво:

За звітний період до промисловості району вступили і вступають нові об'єкти, що за них парторганізація та пролетаріят Краматорщини як на всіх виробничих ділянках боролися і боряться ударними темпами. Збудовано і пущено до експлуатації НЕС на 25 тис. квт. годин за останнім словом техніки, вартістю на 9 млн. крб., і цим самим ми цілком готовими, в галузі електро-енергії, зустрічаємо пуск Краммашбуду і реконструкцію заводів, що вимагає збільшену потребу на електроенергію;

греблю, що затримує сотні тисяч кубометрів води і забезпечить нею потреби заводів Крамкомбінату, Краммашбуду та НЕС (вартість греблі 1.450 тис. карб.);

розливну машину внутрішніми силами й коштами. Розливна збудована за останнім словом техніки. Потужність машини—1.200 тонн чавуну на добу. Будівництво розливної—це найяскравіший час

боротьби в історії парторганізації, комсомолу та пролетарів машинобудівельного і металургійного заводів за технічну незалежність країни, за механізацію найміцніших процесів доменного виробництва, за високоякісний метал для самої розливної. Розливна народилась в штурмах мас.

Крім того, широким фронтом будуються такі величезні об'єкти, як: домна № 4 за останніми зразками світової техніки, потужністю на 900 тонн, вартістю на 15 млн. крб.

Обпалювальна піч № 3 на заводі „Радченко“, вартістю на 3.600 тис. крб. Зараз будівництво печі в стадії монтажних робіт і незабаром піч дасть новий цемент.

Азбо-трубний завод, що відіграє величезну роль в заощадженні металю. Вартість заводу 2.300 тис.

Реконструється промисловість нашого району. По металургії на соціалістичну реконструкцію витрачено 2.350 тис. крб., по машинобудівництву—1.936 тис. крб., всього по Крамкомбінату (без Краммашбуду та Торецького заводу) на реконструкцію за останній рік вкрито понад 11 млн., по цементному—711 тис. крб., по коксо-хімічному—302 тис. крб. Новими перегонами, з новим устаткуванням зростають механічний, ливарний та казановий цехи старого заводу Крамами та електро-кранами зміцнюється потужність мартенів, станів домен.

Рационалізація та винахідництво.

На заводах Крамкомбінату, як і на цементно-хімічній групі заводів, питанням рационалізації виробництва з боку адміністративно-технічного персоналу не приділялась належна увага. По Крамкомбінату із 168 робіт рационалізаційного порядку, передбачених пляном, виконано лише 47 робіт, цебто 28 проц., а поза пляном роботи виконано на 144 проц. Це свідчить, що ніякої плянкової роботи у відділлі рационалізації Крамкомбінату не було, за що з ЦКК, обслідувачи роботу відділу, винесли догану нач. ВР та зняли його з роботи.

Відсутність відповідних кадрів та випробуваних робітників, плінність наявних не дають змоги широко розгорнути дослідницьку роботу в галузі рационалізації. За 1931 рік у ВР Крамкомбінату малися такі ненормальні явища: за штатом треба мати 80 співробітників, а фактично на 1-І 32 р. було 30 чол. За рік 62 чол., а вибуло за цей же час 58 чол. Зараз у штаті є лише 34 співробітника.

Обслідуванням ЦКК визнано, що робота БРИЗ'ів на заводах району вимагає належної уваги з боку заводууправління. Стан пропозицій про рационалізацію та винахідництво по Крамкомбінату має такі показники:

Одержано пропозицій за 1931 р.—	1860,	за 4 м-ця 1932 р.	927
Прийнято „ „ „ „ —	597,	„ „ „ „	207
Реалізовано „ „ „ „ —	364,	„ „ „ „	178
Знаходиться в розробці „ „ „ „ —	473,	„ „ „ „	193
Відхилено „ „ „ „ —	1136,	„ „ „ „	725
Економічний ефект „ „ „ „ —	529819 крб.	„ „ „ „	408941 крб.
Видано премій „ „ „ „ —	64615 „	„ „ „ „	36230 „

На заводі ім. Радченка із 39 прийнятих пропозицій лише чотири реалізовано, та одна пропозиція знаходиться в „стадії реалізації“. В галузі рационалізації та винахідництва слід негайно усунути недоліки.

Технічне планування

XVII Всесоюзна партконференція в постанові на доповідь тов. Орджонікідзе зазначила, що в основу організації виробництва необхідно покласти технічне нормування. В цій галузі парторганізація домоглася успіхів. Коли по металургійному заводу на перше січня було охоплено відрядною роботою 52,5 проц. робітників, то зараз 74 проц. Протягом 1932 року намічено переглянути 1266 технічних норм, що дасть ефективності на 148923 крб. За перші чотири місяці що роботу виконано на 91 проц. і вона дала 135432 крб. ефективності.

По машинобудівельному перевод цехів зі звичайної відрядності на технічне нормування гальмується строкатістю характеру виробництва. На заводі існує 314 тис. норм. Із них 75 тис. технічних. Звичайною відрядністю охоплено 75 проц. і технічним нормуванням 24 проц. робітників. Технічним нормуванням у механічному охоплено 508 робітників, у казановому—302, у ковальському—47 чол., а разом 757 робітників.

По коксо-хімічній промисловості відрядною роботою охоплено 90 проц. робітників, по цементних заводах ім. Радченка та „Грануліт“—81,9 проц. Таким чином, питома вага відрядності та технічного нормування зростає в потужну підйому виконання плянових завдань. Прогресивно-преміяльною системою зарплатні охоплено всі основні кваліфікації металургійного заводу. Але по машинобудівельному ми маємо відставання. В механічному прогресивною охоплено 340 робітників—24 проц., в ливарному 327—37,7 проц.; в казановому—312—44,8 проц. та в ковальському—80 робітників, або 38,1 проц.

Всеж технічна норма ще не завоювала належного місця в галузі планування. По металургії технічно-обгрунтовані завдання даються з обсягу доменних печей, по користі й площі мартенівських печей, на основі обгрунтованих технічних даних роботи станів. Виробничі завдання доведено до кожного агрегату, до кожного робочого місця. Але по машинобудівельному технічне планування досі не налагоджено і завантаження цехів не мають достатньо обгрунтованих, технічних даних. А звідси, як наслідок, трапляються іноді великі помилки в бік завантаження. Під час складання плянів, технологічні процеси по кожному замовленню не опрацьовувались.

Часто-густо була недостатня ув'язка постачання із плянами. Завдання є, замовлення видаються, але вони не завжди забезпечуються матеріалами та напівфабрикатами. Неув'язки чернових цехів негативно відбиваються на роботі механічного. Неув'язки в роботі техбюра та цехів, виправлення рисунків в той час, коли деталі проходять уже через технологічний процес, теж гальмує роботу основних цехів машинобудівельного.

Плянові завдання по цементній та коксохімічній промисловості даються в річному розрізі з розбивкою на квартали та місяці. Крім цього є цехові плянові бюро, функції яких пов'язані з уточненням завдань та аналізами виконання плянів за п'ятиденками та декадами.

Бюро РПК приділило максимум уваги налагодженню планування на машинобудівельному заводі, рішуче давало відсіч опортуністичним самопливним тенденціям „працювати по-старому“. Після постанови IV пленуму РПК, відділ технічного планування на машзаводі зміцніло кращими фахівцями.

Охорона праці та техніка безпеки

Міроприємства, що їх провадиться по охороні праці та техніці безпеки, треба визнати незадовольняючими. Кредит по техніці безпеки в 1931 році по Крамкомбінату використано на 95,9 проц.— було асигновано 564 тис. крб., а витрачено 541. По кокусохемічному, замість 12 тис. крб., використано лише 10400 крб., цебто 87 проц. Завдання—домогтися збільшення асигнування по техніці безпеки, повністю використати асигновані кошти, утворити всі умови для кращої роботи робітників.

У боях за Крамашбуд

РОЗДІЛ II.

Крамашбуд—символ більшовицьких темпів. Крамашбуд—це одна величезна перемога в боротьбі за індустріалізацію країни, перемога генеральної лінії партії, нищивний удар по капіталу.

Історія боротьби за Крамашбуд так насичена більшовицьким вогнем, завзяттям, така багата на яскраві сторінки пролетарського ентузіазму, дає такі нечувані світові рекорди, нагромаджує такий цінний досвід, що її повинен знати кожен пролетар нашої країни.

Вперше велетнів соціалістичної промисловості, повбавляючи країну від капіталістичної залежності в техніко-економічному відношенні, Крамашбуд займе почесне місце. По потужності, по можливостях виготовлення найрізноманітніших важких машин, по механізації всіх процесів виробництва, новий велетень не буде мати в світі собі рівних. 150 тисяч тонн продукції даватиме на рік; виготовлятиме 16 газопопроудувних машин; 19 вальцювальних станів, з них 3 блюмінги, 6 комплектів повного устаткування для доменних та 30 комплектів для маренівських печей; випускатиме потужні мостові електрокрани, устаткування для кокусових споруджень, підйомні машини для рудень, 70 тис. тонн високоякісної сталі для турбобудівництва й інш.

Краматорська парторганізація невпинно б'ється за темпи побудови велетня вартістю в 350 млн. карб., з них на пром. будівництво—100 млн., на устаткування—62.400 тис. карб., 66 млн. на житлобудівництво; 40 млн. на культ.-побутове будівництво й інш. На базі соціалістичного велетня виростає велике соціалістичне місто. Частину об'єктів вже закінчено і здано до експлуатації, як-то: НЕС, ЦМК кисенева станція й інші об'єкти житлобудування. Кожен з них насичений боротьбою за високі темпи; боротьба за 40 тис. кубометрів бетону, боротьба за будівельні роботи і ось тепер боротьба за монтаж, за житло і підготовку до пуску основних цехів—ось найважливіші етапи Крамашбуду. Проте скільки глибокого змісту в кожному цьому етапі. Скрізь більшовицька мобілізація парторганізацією мас на бій з опортуністами, колосальна хвиля ентузіазму і перемоги.

На 1 VI—32 року технічна готовність цехів визначається так:

	На 1-V—	На 1-VI—
	32 р.	32 р.
Ремонтно-механічний	81,4%	93%
Інструментальний	70%	85,2%
Моделний	74,0%	94,5%
Ковальський	77,0%	73,0%

В цих цехах ведуться монтажні роботи. Струментальний та ремонтно-механічний цехи готові до пуску; в модельному провадяться монтажні устаткування. У цих 3-х цехах устатковано уже 81 станик. Електро-піч № 2 сталеливарного та перша вагранка чавуно-ливарного цеху № 1 в монтажі. В день відкриття XX партконференції більшовики повинні рапортувати партії про перші плавки сталі та чавуну. Основні цехи чавуно-ливарні № 1 та 2, ковальський, механічний „А“, „Б“, „С“, сталеливарний та пресовий, за строками Наркомтажпрому необхідно пустити в 3-му кварталі 1932 року з таким

розрахунком, щоб в цьому-ж році випустити на Крамашбуді 50 тис. тонн продукції

Технічна готовність цих цехів відповідно строків пуску така:

НАЗВА ОБ'ЄКТІВ	% тех. готовн. на 1-V-32 р.	Строк закінчення	% техн. готовн. на 1-VI-32 р.
Механічний „А“	21,3	30-VI	26,0
„Б“	16,0	15-VI	30,5
Пресовий	18,3	20-IX	19,1
Стале-ливарний	64,5	25-IX	67,3
Чавуно-ливарний № 1	54,0	10-VI	55,6
„ № 2	56,8	1-VII	65,1

По важливішим об'єктам культпобутового будівництва відсоток технічної готовності складає:

	На 1-V—32 р.	На 1-VI—32 р.
ФЗУ	86,2	91,7
Маш. інститут	95,4	96,3

Всього капіталовкладання в будівництво складає на 1-V—32 р. 30 млн. карб., з яких на 20 млн. вкладено в 1931 р. і за 4 м-ці 1932 року—10 млн. карб. та за 20 днів травня—1.646 тис. карб.

За видами будівництва розподіляється так:

Промбудівництво	— 23 млн. карб.
Житлобудівн.	— 5 млн. карб.
Культпобутове	— 2 млн. карб.

Динаміка ходу будівельних робіт характеризується так (в тис. карбованц.):

	1931 р.	1-й кв. 1932 р.	Квітень	2 декади травня
Плян	52634	13369	6639	4694,5
Виконання	20000	7008	2850	1646,5
% виконання	38	52	43	

Ми маємо значно збільшені темпи робіт за цей рік в порівнянні до 29-30 року і в 1931 році маємо виконання будівельних робіт на 20 млн. карб. проти 3790 тис. карб. за попередні 15 місяців. Однак, треба відзначити, що виконання планових завдань по будівництву і монтажу ще недостатнє.

Капіталовкладання зростало з місяця на місяць. Так, за 1-ше півріччя 1931 року виконано будробіт на 2.318.500 карб., або пересічно на місяць 386.400 карб., а далі ми маємо вже такі показники (в тис. карб.):

		По місяцях	По кварталах	Пересічно на м-ць
III квартал 1931 р.	Липень	1338,1	—	—
	Серпень	2233,3	—	—
	Вересень	300,5	6576,4	2192,1
IV квартал 1931 р.	Жовтень	3839,9	—	—
	Листопад	3115,4	—	—
	Грудень	1778,3	8733,6	2911,2
I квартал 1932 р.	Січень	2570,0	—	—
	Лютий	2221,0	—	—
	Березень	2227,0	7008,0	2336,0

В частині поступлення та монтажу устаткування з потрібних по всьому заводу 1653 одиниць устаткування, на 1-IV—32 р. розміщено замовлень 1410 одиниць, або 85,3 проц. По пусковим цехам монтаж устаткування виглядає так:

Ц Е Х И	Потрібно	Наявність	Установлено
Ремонтно-механічн.	198	41	31
Струментальний	98	42	42
Модельний	46	12	8

Основне завдання—це битися за темпи монтажу та його якість і особливо за темпи будівельних робіт з тим, щоб вони не були перешкодою до монтажу. Поруч а досягненнями ми маємо чимало недоладностей в роботі будівництва Крамашбуду. Основні причини у відставанні планів будівельних та монтажних робіт полягають в тому, що не досить глибоко у всій системі господарчої роботи було застосовано в історичних умов тов. Сталіна. Так, за 1-й кв. 1932 р. господарською бригадництвом було охоплено лише 11 проц. до загальної кількості робітників, і лише жоринний злам почався з першого червня цього року, що вже дає злові наслідки. Організація робіт на майдані виглядала нечіткою, надмірний розгорнутий фронт робіт, цеб-то багатооб'єктність, що обумовило розпорошеність обмеженої підчас кількості матеріалів і робітної сили, лише за останній час будкерування перебудувалось у своїй роботі на скупченність на відповідальному об'єкті докінчуючи його. Малися випадки невправного використання робітної сили, так, використання кваліфікованих рук на допоміжних роботах (бетонарів, арматурщиків) наслідком невідповідності необхідних об'єктів до робіт, і правильного розставлення сил. Зовсім недостатнє використання місцевих матеріалів (шлаку, піску, каменю). Лише за останній час є здви́г в цьому напрямку.

Якість будівельних робіт по окремих ділянках відставала в зв'язку з відсутністю достатнього техкерівництва, але за останній час домоглися значного зрушення. Щодо зниження собівартості, то взагалі на будівлі відсутній будь-який облік в цьому напрямку.

Недівлячись на те, що в основному будівництво механізацією робіт забезпечено, використання механізмів незадовільне, що видно з такої таблиці корисного часу у відсотках до занаяженого часу по окремому механізмові.

	Січень	Лютий	Березень	Квітень
Камінедробилок . . .	33	47	38	52
Бетонішалонок . . .	40	39	28	38
Транспортери . . .	36,7	57,8	52	56
Екскаватори . . .	24	15,6	24,4	26

що пояснюється кволою постановкою організації робіт, великі простоти на ремонті і слабою кваліфікацією робітників на них.

В справі раціоналізації і робітничого винахідництва хоч і є досягнення, але вони ще недостатні; треба розгорнути широку робітничу ініціативу знизу, забезпечивши її технічною допомогою з боку всього інженерно-технічного персоналу з тим, щоб поліпшати якість показників по всьому фронту будівництва і підготовки пуску цехів.

Значно маємо відставання в справі продукційности праці відпо-відно до зарплатні, а саме: у 1931 році розрив становить 10 проц., в першому кварталі 1932 р. 7 проц.—зарплата складає 90 проц., а продукційність праці 83 проц. Недостатньо використовується робітну силу, на окремих ділянках ще слаба трудова дисципліна, наявність прогулів, наслідком чого розрив між середньосписочною кількістю робітників та виконанням робітничих завдань. Так, у 1931 р. 67 проц. робітників порівнюючи до плану, а завдання на будівництві виконано на 70,9 проц.; в 1-му кварталі 1932 р. робітників було 106 проц., завдання виконано на 70 проц.

Робота цеху металових конструкцій поки що незадовільна Випуск готової продукції у тоннах:

1931 РІК						1932 РІК								
3 квартал			4 квартал			1 кв. 1932 р.			Квітень			Травень		
Факт.	План.	Проц.	Факт.	План.	Проц.	Факт.	План.	Проц.	Факт.	План.	Проц.	Факт.	План.	Проц.
395	6,6	4500	730	16,6	3450	1372	39,7	1600	305	19	1650	750	45	

Незадовільність показників пояснюється відсутністю і досі правильної організації робіт, некомплектністю матеріалів та незакінченістю устаткування цеху.

Отже, РПК підкреслює, що всі причини невиконання планових завдань на будівництві пояснюються: недостатнім використанням всіх наявних внутрішніх можливостей партійними, проф. і госп. організаціями, і основане—ще не застосовано глибоко шість умов т. Сталіна, що мають лягти в основу всієї боротьби надалі за своєчасне закінчення і пуск велетня.

Парторганізація на чолі темпів за Крамашбуд

Величезні досягнення, що їх має Краматорська парторганізація, досягнуто на основі вжитих рішучих заходів РПК та мобілізації всієї робітничої класи і колгоспників Краматорщини за високі темпи будівництва велетня. Крамашбуд будовано і будеться під керівництвом РПК всіма робітниками і колгоспниками Краматорщини. Доказом цього є той ентузіазм має під час штурмових робіт і ліквідацій проривів на соймайдані. Ось яскраві приклади героїчної боротьби комуністів, робітників і колгоспників на Крамашбуді.

Масовий штурм за 40 тис. кубометрів залізобетону, штурм за світові рекорди—за 1166 бетонозмісів комсомольського батальйону бетонярів Мовлева та інтернаціонального батальйону Девлетшаєва, штурм камінярів за 1 млн. цегли, Тридцять тисяч відроблено трудоднів у вихідні дні робітниками діючих заводів, комсомольцями та їх родинами. Штурм колгоспників на майдані та за в'язання у колгоспах мат для утеплення бетонних конструкцій зимою і т. інш., штурм за бетонування відповідальних конструкцій на ремонтно-механічному цеху в умовах 25° морозу, під час якого бригада Соколюка в 3-й зміні вклала по 100 кубометрів залізобетону на зміну, а наприкінці штурму не злазила з рештування 24 години поки не виклала останнього кубометру залізобетону; ударна робота госпрозрахункових бригад монтажників Дерев'янки та Чайки, що закінчили монтаж станків в інструментальному на 6 днів раніше строку; масові штурми, що пов'язані з більшовицькою зустріччю II будівельної, та XX

районової та III Всеукраїнської партконференцій, а також роковини промови тов. Сталіна про шість історичних умов За бетонування фундаменту домни № 4, за монтаж електро печі № 2 та першої вагранки, за формування об'єктів першої черги, що уже відзначились новими перемогами вкладанням понад 400 кубометрів бетону на добу.— Ось ті етапи справжньої героїки ударників Крамашбуду, для яких праця стала „справою честі, доблесті й героїства“. В штурмах виховувалися і загартовувалися більшовики. Яскравий приклад: минув рік як до Крамашбуду прибула буксирна бригада тракторобудівців, в складі 17 чол., був лише один член партії та два комсомольці, тепер всі вони з'являються членами партії та комсомольцями; всі вони з'являються командирами висуванцями.

Завдання нашої парторганізації—забезпечити ударну роботу більшовицьким керівництвом поклавши в основу дальнішої роботи постанови XVII всесоюзної партконференції, шість умов тов. Сталіна, як бойові програми дій за закінчення будівельних робіт, монтажу і пустити цехи в строки, підготувати кадри, формувати житлобудівництво, як найшвидче освоїти виробництво—конче необхідно справитись з цими завданнями більшовикам Краматорщини.

Робітниче постачання.

РОЗДІЛ III.

Об'єднаний грудневий пленум ЦК та ЦКК ВКП(б) на основі вирішень XVI з'їзду партії поставив перед усією партією завдання: „рішуче перебудувати роботу кооперації в бік забезпечення найважливіших ділянок соціалістичного будівництва та погодження постачальницької справи із виконанням виробничих планів, збільшенням продуктивності праці, боротьби з плінністю робітників та заохочування до соціалістичних форм організації праці—соцзмагання, ударництва, тощо“ (об'єднаний пленум ЦК).

Рішуча боротьба з вадами роботи кооперації, посилення партклерівництва та скорочення її діяльності на краще обслуговування споживача та надто найважливіших ділянок соціалістичного будівництва—все це було за повсякденну практичну роботу РПК. Зусиллями РПК проведено рішучу боротьбу з проявами опортунізму на практиці від ряду членів, що працювали в кооперації, окремих осередків та місцевомків, з виявом опіру від торговельного апарату (небажання торгувати городиною, кволий розподіл хліба тощо). Лінією КК—РСІ чимало очищено кооперативні органи від чужих, бюрократичних та шкідливих елементів.

Постановою бюро РПК відбулося розукрупнення кооперації на з робкоопи для кращого обслуговування споживача, змінено партклерівництво ЗРК „Металіст“ та зміцнено партклерівництво кооперації Краматорську, ГОРПО стійкими партійцями.

Вичищено негідного елементу 24 чол., знято з роботи 16 чол. та замінено робітниками висуваними з виробництва 26 чол. Апарат кооперації ще і зараз засмічений вороже чужим елементом. Завдання парторганізації і надалі рішуче боротися за зміцнення керівництва кооперації кращими людьми із робітничої класи.

Кооперація протягом року має низку досягнень, але в порівнянні до попиту та вимог робітничої класи далеко не справляється і в роботі перебудовалась недостатньо. Найвнішній браку окремих товарів та продуктів харчування, чимало утрат в багатьох постачальницьких та кооперативних організаціях та незадовільна робота кооперації, яка ще й досі не вміє зберігати, вчасно та правильно розподіляти наявні товари і ресурси, із-за чого траплялись перебої в постачанні, черги, чимало шкідництва (дві великі судові справи)—усе це поставило перед РПК завдання рішуче боротися за здійснення, проведення класового принципу в розподілі основних нормованих продуктів, рішуче боротися за виконання програму розвитку та зміцнення сільськогосподарств та приміського с.-г., перебудування сільського господарства району напрямком садово-городнього та молочно-тваринницького господарства, рішуче боротися з розбазарюванням продуктів, за раціоналізацію та кращий продаж товарів, за розвиток громадського харчування надто на самому виробництві.

Здійснення принципу класового розподілу продуктів визначилось у збільшенні норм для робітників основних вирішних підприємств, першочерговій видачі нормованих продуктів для основних робітничих груп, у виділенні робітників гарячих цехів до окремої

групи для постачання додаткових норм продуктів їм та в запровадженні холодних і гарячих сніданків безпосередньо в цехах.

Боротьба з розбазарюванням продуктів йшла головне лінією виявлення „мертвих душ“ та ворів. РПК організовано низку бригад, КСМ „Л. К“, які допомагали кооперативу в очищенні від „мертвих душ“ і крадіжок. Перевірка забірних книжок відсіла тільки по ЗРК „Металіст“ 1131 чол. Наявність такого числа „мертвих душ“ пояснюється поганою роботою та засміченістю пайових пунктів, безвідповідальним ставленням підприємств до видання довідок на одержання забірних документів та відсутністю чіткої системи відбирання книжок у робітників, що залишають виробництво.

Здійснюючи постанови партії в частині реорганізації роботи робітничої кооперативу, проведено поділення ЦРК на три робкоопи: ЗРК „Металіст“, ЗРК Крамашбуду, і Миськспожив та організовано декілька закритих робкоопів. Торговельна мережа поширилась на 71 одиницю, ряд крамниць мають бути за планом закриті в червні місяці. Поширення мережі зменшує кількість населення, яке прикріплено на одну торгівницю, так: в 1931 р. на одну крамницю прикріплених було 1186 чол., а в I кварталі 1932 р.—771 чол., в II кварталі дійде до 489 чол.

Розгортання торговельної мережі головним чином йшло в населених робітниками пунктах та в пунктах від'їзжаючих робітників (Дружківка, Олов'янське і інш.).

Така реорганізація робітничої кооперативу є засіб фундаментальної перебудови її роботи. Проте, слід відзначити, що реорганізація проходила кволо і повільними темпами і це не могло не вплинути на швидкість перебудови роботи й опанування керівництва робкоопів всіма елементами їхньої роботи, про що свідчать товарообіг, який зменшився по робітничій кооперативу за 1931 рік, і тільки з початку 1932 року починається злам у бік зростання обігу.

	1930 р.	1931 р.	% 1931 р. до 1930 р.	Пересіч. квартал. 1931 р.	I кварт. 1932 р.	% I кв. до пере- січ. 1931 р.
Товарообіг у тис. крб.	15.557	15.263	98,1	3.815	8.252	216,3

У всій кооперативній системі питома вага робітничої кооперативу по товарообігу складала в 1931 р. 67,18 проц. і в I кварталі 1932 р.—86,05 проц., а в загальному обігові всіх торговельних організацій в II кварталі 1932 р. займе 52,12 проц.; до I кварталу 51,28 проц., окремко кожен ЗРК виглядатиме так в загальному обігові:

ЗРК „Металіст“ . . . 20,43 проц.
ЗРК Крамашбуду . . 24,85 „
Миськробкооп . . . 5,25 „
Одиниці Соробкоп . . 1,32 „

В наслідок повільної перебудови кооперативу планове завдання крамообігу за 1931 рік становило 12.603.000 крб., виконано лише 10.983.000 крб., або 87,14 проц. В I кварталі 1932 року завдання крамообігу становило 7.950.000 крб., виконано 7.675.000 крб., або на 88,8 проц.

Маямо зростання кооперованого населення—всього пайовиків було на I I—32 р. 46593 чол. з пайкапіталом 939.751 крб., а на I—IV—32 р. пайовиків—54.971 та пайкапіталу 1.210.373 крб.; на одного пайовика на I—32 р. приходилось пайового капіталу 21 крб. 81 коп., а

на 1-IV—32 р. збільшення до 24 крб. 32 коп. Крім цього ростуть аванси та вклади, але завдання по пайкапіталу, як і по вкладам не виконуються в наслідок недостатньо розгорнутої масової роботи робкоопами навколо цих питань.

Боротьба з чергами та раціоналізація метод обслуговування споживача не посіла ще належного місця в роботі кооперації. Досвід від показової роботи окремих одиниць, де із застосуванням раціоналізаторських заходів, попереднім розважуванням товарів, завчасними замовленнями та організацією приставки краму додому можна було б знищити черги, поширюється дуже кволо. Повільність темпів опанування робкоопами своєї роботи (особливо ЗРК „Металіст“) та повільне поліпшення постачання залежать від недостатнього повернення до цих завдань самих робкоопів, як і господарських, професійних та партійних організацій заводів.

За звітний період набагато поширило громадське харчування, зростання якого характеризують такі данні: на 1-X—31 р. було їдальень 18 з добовою пропускною здібністю 42.200 страв, на 10-V—32 р.— 29 їдальень з пропускною здібністю 70.100 страв. Проте, не зважаючи на таке зростання, громадське харчування ще далеко недостатнє і не задовольняє потреб робітничих мас. Недостатнє задоволення попиту на громадське харчування, що упірається в брак підприємств (їдальень, фабрик-кухонь). Якість харчів не завжди добротна, їдальні часто в антисанітарному стані, часто відчують брак посуду, утворюються черги, іноді трапляються зовсім недоволені явища, наприклад—брак ліжок, грубе відношення тощо.

РПК нещадно вдарив по непманському духу в роботі Доннархарчу, що гнався за великими прибутками при відсутності достатньої боротьби за поліпшення якості їжи, допустив до засмічення апарату класово-чуждм і ворожим елементом, за що знято парткерівництво Доннархарчу та зміцнено парткерівну верхівку його.

На додаток до плянового постачання, яким передусім забезпечено робітників найважливіших підприємств, чималу роль в поповненні ресурсів робітничого постачання мають децентралізовані заготівлі. Децентралізовані заготівлі, хоч і не набули досить потрібного розвитку із-за недостатньої поворотливості кооперації і Нархарчу, які пляни не виконують, проте поліпшують постачання трудящим. Децентралізовані заготівлі за IV квартал 1931 року і I квартал 1932 р.:

	I кварт. 1932 р.	II кварт. 1932 р. (квітень—травень)
Молоко	15.300 крб.	37.400 крб.
Бакалія	45.000 „	—
Одэг	293.000 „	—
Взуття	184.000 „	35.600 крб.
Трикотаж, галанти.	63.500 „	12.100 „

Одно з найголовніших місць у роботі РПК посідає розвиток сільського господарства робкоопів, агрокомбінату та скерування сільського господарства приміських сел і району в бік розвитку усіх галузей господарства і культур, які найближчим часом дали б рішучий злам у поліпшенні робітничого постачання коштом продукції господарств робкоопів та колективного сектору села. Початок розвитку садово-городнього та молочно-тваринницького господарства робкоопів закладено 1930 року, що дало збільшення городини з 47 до 870 га на сьогодні. Здано тонн городніх культур радгоспами в 1931 р. 1976, в

1932 р.—6300; колгоспами в 1931 р.—2242; в 1932 р.—6244. Питома вага тваринницького напрямку господарств збільшується, що характеризує така таблиця:

Галузі господарств	1931 рік	Питома вага у %	1932 рік	Питома вага у %
	Прибуток в крб.		Прибуток в крб.	
Зернове	16.116.331	88	23.417.640	73,2
Тваринницьке	2.219.930	12	8.613.800	26,8

Сільське господарство робкоопів:

	Посіяно га			Тваринництво			
	1930 р.	1931 р.	1932 р.		1930 р.	1931 р.	1932 р.
Городи .	70	730	870	Свиноматок . . .	70	170	610
Зернові .	—	280	2000	Свиней на відго- дівлю	—	162	2000
				Корів	630	720	1550
				Кролів	42	273	7000
				Скотарсько-молоч. колгосп.	11	12	План не виконано
				Свинарських . . .	13	20	
				Садово-город. . .	—	1	

В наслідок широкої масово роз'яснювальної роботи в цехах піднеслася ініціатива й допомога робітничих мас у справі організації роботи в робкоопівських господарствах, прикріплено цехи до окремих ділянок, зокрема робітники використовують свої вихідні дні для переведення сівби, полоття та інш. роботи на городніх ділянках, проте ще багато в нерозпорядливості, недбайливості на цій надто величезній і почесній роботі.

Чергові завдання дальшої перебудови робкоопівської роботи і громадського харчування—переладнувати всі ланки відповідно вишніх темпів і завдань соціалістичного будівництва, зняти в практиці їх роботи неплановий дух, елементи саможливу, опортунізму на практиці, шкідництва і бюрократизму з тим, щоб кожну крамницю, їдальню перетворити на культурний соціалістичний очаг виховання мас і обслуговування кожного робітника зробити повсякденними заботами тих, що почесно роблять на цьому фронті. Спростити обслуговування споживача, зробити апарат більш гнучким, чуйливим до попиту робітничих мас, взяти справжні більшовицькі темпи на засадах соціалізму в розгортанні радянської і колгоспної торгівлі, на радянських базарах не на словах, а на ділі—конче потрібно негайно зробити більшовикам Краматорщини.

Мобілізація робітничих мас на виконання промфінплану п'ятирічки.

РОЗДІЛ IV

На основі вирішення XVI з'їзду партії та дальших директив ЦК ВКП(б) та ЦК КП(б)У про перебудову партійно-масової роботи коло повороту партійних та профспілкових організацій „лицем до виробництва“ Краматорська організація за звітний період домоглася чималих успіхів у справі наближення партійного і професійного керівництва до низової лавки, групи, агрегату.

За новою структурою низових партійних осередків, було переведено також реорганізацію профспілок.

Перебудова профспілок

Поруч подрібнення профспілок відповідно до вирішень XVI партз'їзду, значно змінилась організаційна структура профорганізацій на основних підприємствах промисловости, що набагато наблизило профкерівництво до низової профланки та сприяло зростанню низового, профактиву, що налічується до 2000 чоловіка. Та ця структура побудови профорганізації на виробництві не забезпечувала ще достатньо поліпшення профкерівництва в усіх змінах та бригадах.

Вечірні та нічні зміни, з початку через повільність перебудови професійної масової роботи, залишилися без профкерівництва. У своїх вирішеннях в цьому питанні РПК відзначив, що заводські профорганізації ще не зробили потрібного повороту лицем до виробництва, щоб цим самим забезпечити мобілізацію робітничих мас на виконання промфінплану. Зокрема повільно перебудовували роботу профорганізації Машинобудівельного заводу та будпрофкому. РПК змінив керівництво цих заводів, змінив керівництво їх та райпрофради. Основна хіба в роботі профорганізації полягає в тому, що ще немає диференційованого підходу до масової роботи в справі обслуговування різних прошарків робітників, особливо нових кадрів, що серед них, не вважаючи на ряд директив РПК, роботу покищо поставлено недостатньо.

На підставі вирішень РПК за останній час профорганізації зробили серйозний крок уперед. Організуючи бригади та ланкові профкоми, керівництво наближається безпосередньо до зміни, бригади та до кращого обслуговування різних груп робітників та робітників провідних професій, хоча значного зламу в останньому ще немає.

Робота виробничих нарад

Чималу роботу проведено лінією виробничих нарад, як основною формою участі широких робітничих мас у виробництві.

Групові ВН з числом 100 і більш робітників, що об'єднують різні кваліфікації, не могли достатньою мірою глибоко та докладно опрацювати питання раціоналізації виробництва. Звідси повставала потреба подальшого подрібнення ВН. Через організацію виробничих нарад за провідними професіями, наслідком чого в першому кварталі 1932 року маємо збільшення групових ВН: коли в 1931 році було групових ВН

190 з охопленням 3206 робітників, то в 1-му кварталі 32 року—167 з охопленням 5605 робітників. Ця перебудова позначилась на практичній роботі. Відвідування ВН збільшилось: за 1931 рік відвідувало 21440 чол., а за перший квартал 32 року—61774 чол. Однак це ще не забезпечує п'ятикратного охоплення робітників виробничими нарадами. Недостаток охоплення ВН припадає більшістю на нові кадри робітників і тих, що живуть на селі, та робітниць.

За останній час зросла участь в роботі ВН робітників, ІТП та посилилась авангардна роль комуністів і комсомолу, зросла активність робітничих мас, що видно з таких даних:

Рік	Всіх	Жінок	ІТП	Ч./п. й к./п. ВКП(б)	ЛКСМ	Робіт- ників	Служ- бовців
1931	21440	5798	1203	794	1012	5420	1300
1-й кв. 32 р.	61772	8536	2389	5156	2984	21741	359

Скликання ВН за професіями сприяло не тільки збільшенню, а й поліпшенню якості пропозицій, більшій конкретності і глибленню на базі опанування техніки.

Про заощадження від робітничих пропозицій й ефективність каже така таблиця:

Підприємство	Всього робітн. пропоз.	Прий- нято	Реа- лізо- вано	З них в ре- аліз.	Відсу- нено	Еконо- мія і ефект.	Видано премій
Крамкомбінат . . .	2787	804	536	666	1861	938760	100850
Краммашбуд . . .	94	39	4	1	50	16919	628
Цемент	282	82	53	—	200	56594	2463
Індубуд	466	207	—	40	219	35100	3115

Чималий чинник поліпшення якості роботи ВН, конкретизація подаваних від робітників пропозицій. Тепер пропозиції загального порядку бувають рідше, у всіх випадках зазначають конкретних осіб, що на них покладеться відповідальність за виконання цих пропозицій. Хоч у справі реалізації робітничих пропозицій є певне поліпшення, проте на ряді підприємств запровадження в життя робітничих пропозицій, ще і досі перебуває в незадовільному стані, що видно з наведених вище таблиць (особливо Індубуд, Краммашбуд, Цемент).

Від партійних та профспілкових організацій немає достатнього контролю на окремих підприємствах, ще не вижито бюрократичне ставлення окремих господарників до робітничої ініціативи в справі раціоналізації виробництва і винахідництва.

Із серйозних хиб у роботі ВН треба відзначити те, що роботу виробничих нарад заводські організації ще не скерували достатньо на вивчення причин браку продукції, на якість ремонтів і вивчення причин аварій, виявлення внутрішніх ресурсів та на підсилення ролі ВН у керівництві соціалізацією та вдарицтвом, як форма соціалістичної праці, що забезпечує більшовицькі темпи робіт.

Опрацювання зустрічних планів і колдоговору

Робітнича маса довела цілковиту готовність боротися за лінію партії в боротьбі за виконання промфінплану п'ятирічки. За яскравий доказ цього є опрацювання зустрічних планів. В організації опрацювання зустрічних планів ми маємо три особливості, що відрізняють опрацювання зустрічних від минулого року. Перша особливість

полягає в тому, що опрацювання зустрічних відбувалось водночас із обговорюванням колдоговору, друга—на більшості підприємств робітники підходили до складання зустрічних плянів лише на основі досвіду роботи, не маючи плянів, поданих господарською лінією зверху, і по-третє—складання зустрічних плянів відбувалось на основі вивчення технічної переускиної спроможності агрегатів. Накреслені пляни широко обговорювались на партійних та робітничих зборах.

В обговоренні колдоговору та зустрічних плянів брали участь понад 42164 чол., або 85,1 проц. до загального числа всіх робітників, а по окремих підприємствам так: по Металюргії—97 проц., по Машинобуду—77,9 проц., Цементу—83,3 і Іадубуду—98 проц.

Наслідком активності робітничих мас та засвоєння основною масою пролетаріату значення генеральної лінії партії, за зустрічними плянами, висунутими від робітників, передбачено збільшити кількість видаваної продукції на кожному заводі. У цей час надійшло робітничих пропозицій, що в них велику частину спрямовано на поліпшення роботи виробництва.

Одміна складеного колдоговору від минулого полягає в тому, що колумова справді набрала значення важливішого політичного, господарського документа, обов'язного зобов'язання, скерованого на виконання плянів заключного року п'ятиріччя.

Перевірка та обговорення колдоговорів піднесли нову хвилю виробничої активності виробничих мас, що позначилась на виконанні промфіплану, під час його обговорювання, збільшило випуск продукції по Металюргії і інших. Утворено нових 271 госпрозрахункових бригад з охопленням 3119 робітників; ударних бригад 138—з охопленням 2286 робітників. За час заключення колумови подали до партії 450 чол., до КСМ—788 і до профспілок—4103 чол.

Поруч з цим треба відмітити і цілий ряд недоліків переведеної масової роботи під час колумової кампанії: наявність зриву зборів, квола роз'ясувальна робота по окремих цехах, зрив конференції по металюргії, наявність ще не підписаних колумов в деяких спілках, відсутність ще до цього часу тарифугод в зв'язку з затримкою господарниками опускання лімітів по якісним показникам.

У процесі перевірки та переулагодання колдоговору та опрацювання зустрічних плянів на окремих ділянках були спроби явного та прихованого опіру з боку класово-чуждих рвацьких та опортуністичних елементів, що намагались скопрометувати політику партії колдоговорної кампанії. Такі випадки були в доменному, в ливарному, що до механічному цехах. Робітники як на зборах, так і на ділі дали рішучу відсіч цим вилазкам, доводячи реальність накреслених промфіпланів.

Піднесено хвилю соцзмагання та вдарництва

Успіхи, що ми їх маємо, безперечно обумовлені піднесенням хвилі соцзмагання та вдарництва. На 1-V—32 року охоплення соцзмаганням по Металюргії складає 81,3 проц., по Машинобудзаводу—82,4 проц., робітників, по Цементу—94,5, по Крамшбуду—78,5 проц.

Ваші форми соцзмагання набагато зросли проти минулого року, що налічують 799 госпрозрахункових бригад з охопленням 10396 робітників. Однак, треба відзначити, що на більшості підприємств партійні та профспілкові організації допустили повільність у виконанні директив ЦК партії та відповідних вирішень РІК про переключення соцзмагання та вдарництва на боротьбу за якісні показники промфіплану. Прорив, що маємо на заводі (Машинобуд, Цемент) у

виконанні промфінплану є також наслідком, що партійні та профорганізації вчасно не перебудувалися та недостатньо привертували соціалістичні умови та зобов'язання, що їх узяли на себе ударні бригади до завдані виконання планів 1931 року, поліпшення якості продукції, зменшення собівартості на основі мобілізації внутрішніх ресурсів та зміцнення трудової дисципліни на виробництві. Треба відмітати, що якість роботи госпрозрахункових бригад спочатку була незадовільна, бригади формально утворено, і лише після упертої роботи РПК і всієї парторганізації стали по-справжньому застосовувати госпрозрахунок, накреслимо низку заходів, скерованих на поліпшення керівництва соцзмаганням та ударництвом, на боротьбу за виконання якісних показників, налагодження обліку ефективності та преміювання (проте, на деяких ділянках, ще і досі є відставання).

Поруч героїчної боротьби за виконання та перевиконання промфінпланів, наприклад: робота бойових бригад бетонярів на Крамашбуді (Мовлеа, Девлетшасва), що давали світові рекорди в боях за Крамашбуд, бригади Мартинове, що виконала план на 121 проц., бригада тов. Рака—на 109 проц., тов. Костроя—на 123 проц., Савинко—на 106 проц., бригада сталеварів тов. Мосіна (мартевпех), що давала пересічно на місяць економії 2567 карб., на обрубці тов. Курилина—економії 4877 руб., тов. Літвінова—4262 карб., Кононенко—4082 карб., що ЦМК бригада тов. Еременка виконавши план 155,5 проц., і інш.—маємо чимало фактів псевдо-ударництва, що їх викривають самі ударники на основі розгортання критики і самокритики знизу. Дезорганізаторів виробництва, аловмисних прогульників, симулянтів, за постановою робітничих зборів виключали з ударних бригад, а окремих з них виганяли з заводу, а частина псевдо-ударників, перевиховуючись під вогнем жорстокої критики кращої частини ударників, виправлялась та ставала до лав зразкових ударників. Однак, треба відзначити, що боротьба з псевдо-ударниками ще не скрізь стала за систему в повсякденній роботі.

Партійні та профспілкові організації ще мало віддають уваги втягненню до соцзмагання нових кадрів робітників, особливо жінок, що вперше прийшли на виробництво. Ще немає систематичного глибокого вивчення соцзмагання та вдарництва. Ще не у всіх професійних ланках ведеться настирляву боротьбу для піднесення трудової дисципліни, в боротьбі з прогулами, плинністю, недостатньо політичної роботи з новими кадрами робітників, не досить мобілізували громадську думку через пресу, товарисько-виробничі суди, поки що питання труддисципліни є один з основних об'єктів змагання та політично-масової роботи безпосередньо в групі. Наше завдання повернути профспілки ще більше „Лідер до виробництва“ і до піклування за поліпшення культурно-бутових умов робітничих мас на основі рішень партії і здійснення останніх рішень 9-го з'їзду профспілок з тим, щоб у великих темпах загартовувати нові робітничі лави Краматорщини (що їх зросло з 29709 чол. до 52192 чол.) на боротьбу за соціалізм.

Ка д р и.

РОЗДІЛ V

Одним з основних місць в роботі РПК посідало питання підготовки кадрів. Краматорськ, як великий промисловий район, не тільки повинна забезпечити кваліфікованою робітною силою заводи свого району й новобудований Краммашбуд, але й давав і даватиме чималу допомогу кваліфікованою робітною силою нозим заводам та промисловим районам союзу, що саме тепер розвиваються (Уралмашбуд, Тракторобуд, Магнітобуд і інш.).

Інженерно-технічні кадри на підприємствах

Насиченість підприємств інженерно-технічними кадрами на багато відстає від зростання промисловості, що видно в такій таблиці:

З а в о д и	Інженери	Техніки	Майстри	Разом
Машинобудівельний . . .	0,7%	2%	2,6%	5,3%
Металургійний	0,9 ..	0,9 ..	1,8 ..	3,3 ..
Краммашбуд	5 ..	6,6 ..	1,6 ..	13,2 ..
Разом до робітників . .	2,1%	3,1%	2%	7,2%

На машинобудівельному заводі до кількості робітників інженерний персонал становить 0,7 проц.; на металургії—0,6 проц.; на Краммашбуді—5 проц. Як що взяти на облік адмітехперсонал з практиками, то й тоді це число становитиме до загального числа робітників: на Машбудзаводі 5,3 проц.; на металургії—3,3 проц.; на Краммашбуді—13,2 проц.; по цементу—4,9 проц. Коли порівняти насиченість ІТР Краммашбуд 13,3 проц. до минулого року—5,6 проц. то стане зрозумілим яку боротьбу веде парторганізація за забезпечення нового гіганту ІТР—кадрами. Насиченість основних цехів заводів ІТР. Так, до загальної кількості робітників ІТР по основним цехам заводів становить: по Машинобудівельному—механічний цех—2,96 проц.; ковальський—2,13 проц.; казановий—2,97; ливарний—2,74 та модельний—1,63. По металургії—доменний цех—2,13 проц.; мартен—2,88; вальцювальний—2,32 проц.

Аналізуючи стан ІТР на заводах, видно:

З а в о д и	Інженер.	Техніків	Інженер. економ.	Технік. економ.	Практиків			Майстрів	Адмін. госп.	Нижч. тех.перс.	Разом
					Інженерів	Техніків	Економ.				
Пр. Комбінат	86	36	10	2	14	83	11	48	20	26	336
Машинобуд. завод . .	10	8	1	—	5	58	1	81	11	36	219
Металург. завод . .	16	14	—	—	5	19	3	63	6	4	130
Допомічн. підпр. . .	21	26	—	—	6	47	2	47	14	12	175
Краммашбуд	111	144	7	5	48	60	6	48	46	—	477
Р А З О М . .	244	288	18	7	86	267	23	287	97	78	1337
0,6% до кількості . .	18,8	17	1,3	0,52	6,6	19	1,9	21,58	7,4	5,9	100
0,6% до потреб . . .	66	68	58	52	—	—	—	92	—	—	—

Надто великий розрив у співвідношенні числа інженерів та техніків. В основному інженерно-технічні посади в цехах заступають практики. Так, по КДМЗ на 1031 чол.—759 практиків; по цементному на 78—22 практиків; по Крамашбуду з 431 чол.—103 практиків. Потреба в інженерах та техніках чимала. Так, по окремих заводах потреба становить: по КДМЗ понад 27 проц. інженерно-техперсоналу; по цементному—10 проц.; зокрема особливо гостро питання стоїть по ливарному цеху. Питома вага інженерів з вищою освітою та техніків із середньою досить мала. По КДМЗ ІТР, працюючих в цехах зі спец-освітою, становить 4,03 проц.; по кокусу з 28 ІТР 2 інженери і 8 техніків з вищою та середньою освітою. За останній час потреба в ІТР задовольняється випущеними з БТУЗ'ів і технікумів, наприклад так: на Крамашбуд прийнято 40 проц.; по КДМЗ—31 проц.; по цементу зі спецосвітою становить 30 проц.

Хоч робота коло підвищення технічної підготовки практиків і поліпшилась, (утворення вечірніх курсів інженерів, реорганізація ВРУ), проте треба підкреслити, що проводять її не досить енергійно, що парторганізації заводів і цехів віддають цим питанням замало уваги.

У складі інженерно-технічного персоналу із закінченою освітою вирішальне місце посідають молоді спеціалісти (по КДМЗ—31 проц. спеціалістів; 85 проц. по кокусехемічному; 40 проц. по Крамашбуду; 34 проц. по цементу закінчили ВТИШ, і 1928—32 року).

Соціальний та партсклад інженерно-технічного персоналу

Приплив на заводи молодих спеціалістів, висування досить великого числа практиків багатого змінили склад інженерно-технічного персоналу. По комбінату до загального числа інженерів робітники становлять 33,1 проц.; техніки-робітники—50 проц.; по цементу ІТР робітники—50 проц.

Соціальний стан ІТР

Заводи	Інженерів	Із них			Технік.	Із них		
		Робочих	Селян	Службовц.		Робочих	Селян	Службовц.
Комбінат	200	21	31	48	119	58	22	39
Машинобуд	23	4	4	15	66	33	14	19
Металург	21	3	5	13	33	18	9	6
Крамашбуд	159	42	28	89	204	92	33	79
Р А З О М	303	70 або 33%	68	165	422	201 або 50%	78	143

Якщо-ж узяти окремо інженерів і техніків, що мають закінчену освіту, то відсоток робітників знижується. Питома вага службовців залишається серед інженерів покищо досить висока. Проте, нові поповнення збільшують питому вагу робітників. Уже спеціалісти, що їх випустили в 1931 р., дають великий відсоток робітників.

Партпрошарок серед інженерно-техперсоналу за останній час виріс: на Машбудзаводі він становить 25 проц.; по металургії 25 проц.; Крамашбуд—20 проц.; по цементу—37,5. Проте серед інженерів із закінченою освітою партпрошарок ще й досі малий, хоча дає зниження відповідно прошарку інженерів, куди повинно бути звернуто увагу парторганізації.

Розміщення партінженерних сил та роставлення на підприємствах проведено нерівномірно. Окремі цехи зовсім недостатньо забезпечено комуністами-інженерами, ось наприклад цементний завод:

Ц Е Х И	Всього ІТР	Комуні- стів	0/0 до загальн. кілько- сти
Кар'єри	1	—	—
Печной	3	—	—
Грануліт	3	1	33
Ремонтний	9	5	56
Силова електр.	2	1	50
Лаборатор	4	—	—

такий розподіл маємо і серед техніків. Глибоким вивченням, з метою кращого розміщення партсил, недостатньо займалися парторганізації заводів, хоча маємо по окремих цехах зміцнення парткерівництва інженерно-технічного персоналу. Треба підкреслити нерівномірне розташування партійних сил на виробництві і апаратом, так: по цементному 32 проц. партійців ІТР в виробництві проти 44 проц. в апараті, теж саме і по КДМЗ.

Зміцнення керівництва та розставлення інжтехперсоналу

Відповідно до вирішень РПК, про зміцнення керівного інжтехперсоналу, питома вага робітників серед начцехів та їхніх помічників набагато збільшилася. На КДМЗ робітники серед керівного складу цехового інжтехперсоналу становлять понад 50 проц. Набагато збільшився відсоток комуністів і серед начальників та помічників.

Виконання директив партійного комітету, про просування молодих спеціалістів на заводах, дало чималі наслідки: збільшилася питома вага молодих спеціалістів на керівних технічних посадах, проте слід відзначити порушення директив парторганізації про використання молодих спеціалістів; із наявного числа молодих спеціалістів по комбінату до 65 проц. працюють в апаратах та проектних відділах та тільки 35 проц. безпосередньо на виробництві.

Взагалі, для більшості великих підприємств є характерне таке становище, коли основна маса практиків працюють в цехах, а більшість інженерів—у відділах головної контори. По Комбінату ІТР в відділах і апараті 80 проц., а 20 проц. на виробництві і по цементу в відділах 45 проц. і виробництві 55 проц. (тут краще) і по Коксохімічному в 28 чол.—на виробництві 23, в конторі 5 чол.

Навіть за наявності великої роботи над проєктуванням та потреби насичення інженерами з вищою освітою проектних відділів, теперішнє становище визначає недостатню увагу заводоуправ до виконання директив РПК, про розставлення інженерних кадрів та забезпечення керівництва технологічними процесами висококваліфікованим складом спеціалістів.

Вплив комуністів-інженерів серед спеціалістів не відповідає їхній питомій вазі. Це пояснюється тим, що значна частина комуністів-інженерів беруть надто малу участь у роботі ІТР, не провадять потрібної глибокої політичної роботи серед інженерів, не розгорнули як слід боротьби проти опортуністичних настроїв серед інженерів, у тому числі й комуністів, в наслідок чого маємо недостатнє масове втягнення інженерів у громадсько-політичну роботу підприємств.

Робота ІТС, хоч за останній час у ній помітні зрушення, відстає від темпів соціалістичного будівництва і не відповідає досить сьогоднішнім завданням.

ІТС, фактично, ще й досі не зуміли мобілізувати своїх членів на боротьбу за виконання промфінпланів (хоч на окремих ділянках мають досягнення—велика кількість інженерів, що дають зразки більшовицької роботи по всім ділянкам наших робіт), не досить розгорнули, як уже вище зазначено, соцзмагання та вдарництво, ІТС зовсім не поставили справи вивчення складу інжтехперсоналу, зовсім незадовільно втягнуто ІТС у справу втілення техніки в роботу мас. Це становить перед нами завдання зміцнити керівництво від парт. та профорганізацій.

Опанування Техніки

Відповідно завданням партії й історичної промови тов. Сталіна, що „техніка в період реконструкції вирішує все“, РПК настійливо настував в справі овбросення робітничих мас та керівних робітників технікою соцвиробництва. Розгорнуто було роботу щодо поширення контингентів набору до учбових закладів, утворено цілу низку курсів на заводах для керівних господарчих, парт. і профробітників, організовано курси інженерів для практиків, ФЗТК, заочне навчання. Лінією охоплення робітників техучобою масою: по Крамашбуду 3.298 чол. по роду кваліфікацій: по цементу до 35 проц. охват технавчанням всіх робітників; по Машинобудівельному заводу 4228 чол.; на Крамашбуді організовано будинок техніки, а також ведеться робота до утворення кабінету техпропаганди в клубі ім. Леніна. Проте, масою чимало недоліків в технавчанні. Наявність масового охоплення технавчанням по окремих підприємствах ще недостатня. Кводо диференційовано навчання по окремих групах робітничих кваліфікацій. Іноколи неясність профілю тих, що навчаються. Недостатня робота і майже не перебудовано роботу „техніка мас“. Не розгорнуто достатню мережу гуртків для підвищення кваліфікації інженерів, майстрів. Не має будьяких курсів, семінарів, що забезпечують ознайомлення спеціалістів з найновішими досягненнями науки і техніки. Відрадженні за кордон спеціалісти добутий досвід не досить поширюють серед інженерів, робітників. Профорганізації заводів ще не стали на чолі масового розгортання і повсякденного керівництва технавчанням. Звідсіть завдання парторганізації посилити темпи в поширенні цієї роботи.

В підготовці пролетарських спеціалістів звітний рік характеризується боротьбою за темпи та якість видаваної продукції. Ця боротьба йшла лінією детального розроблення профілів спеціалістів, пророблення програмів та активізації методів викладання, поліпшення наладу оперативного виробничого навчання. Поряд досягнень, що їх дійшли учбові заклади (ВРІ, ФЗУ, ВРУ) з'ясування профілю спеціалістів, часткового переходу на лабораторну систему роботи, і досі переважають кустарні форми роботи, немає взаємного обміну досвідом між ВТИШ'ом і інш. Майже не притягують уважескої громадськості до участі в цій роботі, мляво йде перегляд програмів. Досить НВП не налагоджена як слід, хоча студенти посідають робітничі місця, але поруч цього так з боку заводів немає достатньої уваги до обучення студента, як з боку ВРІ і інш. не досить пов'язано НВП з промфінпланом заводу, не досить проведено роботу в НВП, стосовно до окремих груп студентів. Зараз в Краматорську вчать по учбових закладах:

Назва учбового закладу	Студентів по учб. закл.				Соцстан			
	Партійність				Робітників	Службовц.	Селян	Інших
	Чл. й канд. ВКП	ЛКСМ	Поза-парт.	Разом				
Маш. інститут . . .	84	78	155	317	231	85	1	—
Маш. робітфак . . .	76	200	199	475	394	5	76	—
Плян. робітф. . . .	46	44	64	154	128	26	—	—
ФЗТК	68	83	109	260	164	94	2	—
Буд. технікум . . .	21	89	220	330	237	64	28	1
ФЗУ	—	1642	534	2176	1796	79	270	1
ШУМП	3	34	34	71	64	4	3	—
ВРУ	116	35	97	248	158	90	—	—
Р А З О М . . .	414	2205	1412	4031	3082	447	380	2

Значно покращав партійний та соціальний склад шкіл; вирішальне місце займають комсомольці, куди має бути звернута увага так партійної, як і КСМ організації. Завдання щодо підготовки спеціалістів полягають в поліпшенні якості навчання, пов'язання його з завданнями соціалістичного виробництва, збільшенням питомої ваги викладавничого складу, який на сьогодні ще слабкий, а частина зовсім незадовольняє потреби соціалістичної підготовки кадрів, знищити кустарництво в роботі учбових закладів, підвищити труддисципліну в боротьбі за кращу встигаємість і більшовицьких темпів видаваної продукції,

Підготовка робітничих кадрів

Чимале зростання Краматорської промисловості та промислового будівництва за 1931 р., величезне зростання числа робітників, що працюють у промисловості, поряд цілковитої ліквідації безробіття, загострили питання про форми та методи підготовки кваліфікованої робочої та задоволення нею набагато вирослої потреби.

Цього року на діючих заводах потреба робітничої кваліфікованої сили визначається так: по КДМЗ пересічно 19,2 проц.; по цементу—16,5 проц. Напівкваліфікованої робітничої сили по КДМЗ 35,9 проц., висококваліфікованої—21,5 проц. й середньої—14,4 проц.; по цементу, грануліт нестача робітничої сили за рахунок некваліфікованих.

Підготовка кваліфікованої робітничої сили для КДМЗ йшла через ФЗУ, ШУМП, профтехкурси, ФЗТК, робітфак і ВРІ (кількість їх раніш визначена). В 1 кв. 1932 р. із ФЗУ випустили 219 чол.; профтехкурси—212 чол.; по цементу готовляться кадри на заводських курсах 46 чол.; ФЗТК—22 чол.; ШУМП—55 чол.; на Кокусо-хеміч.—16 чол.

Збільшилась питома вага зайнятої жіночої праці. На КДМЗ до загальної кількості робітників,—робітниць 14,6 проц. або 1752 чол.; по цементу—18 проц.; по Кокусо-хеміч.—28 проц. Проте, ще чимало треба робити над залученням до виробництва жінок; в цьому потрібна енергійна робота.

Питання раціонального розставлення та правильного використання робітничої сили мають стати у центрі уваги госп., проф. та парторганізацій заводів з тим, щоб виявити зайвину робітничої сили та правильного її використання.

Кадри для Краммашбуду

РПК віддавав основну свою увагу, підготовці кадрів для Краммашбуду, цехи якого мають вступити в експлуатацію в кінці 1932 року і з початку 1933 р. Із потрібної кількості 10.100 чол. кваліфікованої

робітної сили на 1932 р. 6.258 готовимо на 60 заводах. Зі зміною строків пуску цехів проведено перезаключення угод з заводами, що готують, і по нових угодах з 49 заводами число робітників, що готуються, зменшилось проти старих умов на 597 чол. Крім цього, поповнення робітної кваліфікованої сили на Крамашбуді має пройти шляхом переміщення по нарядам НКП з діючих заводів 588 чол. і за рахунок 313 чол. чужоземних робітників; покриття недохвату робітної сили має бути проведено через курси з робітників, зайнятих на будівництві Крамашбуду 1035 чол. (В складі готовлячихся—14,4 проц. жінок). Переведено на майдані будівлі всесоюзну нараду заводів, що готують кадри робітної сили для заводу, яка безперечно зрушила роботу в цьому напрямку. Проте, основне завдання полягає в необхідності установлення суворого контролю з нашого боку за якістю підготовки цих кадрів.

Соціалістична реконструкція села

РОЗДІЛ VI.

Колективізація

Правильне здійснення лінії партії на соціалістичну перебудову сільського господарства, проведення нещадної боротьби проти глутайства, рішуче ведучи боротьбу з усіма проявами опортунізму, як і ставкою на самоплив у колективізації, так і з усіякими адміністративними „заскоками“ та перекручуваннями,—широко розгорнена масово-політична робота серед бідняцько-середняцьких мас села, наочний показ на практиці переваг когоспного господарювання над одноосібним, здійснення більшовицького керівництва парторганізації, пролетарського впливу і допомоги робітничої класи Краматорщини—все це забезпечило завершення в основному сучасної колективізації і на цій базі ліквідації куркуля як класу в районі. Парторганізація за звітний період домоглася чимало успіхів в зростанні соціалістичного сектору села та організаційно-господарському зміцненні когоспів.

Колективний рух після трьох більшовицьких сізів набув широкого розмаху; переважна частина середняцької маси, за прикладом наймитськo-бідняцьких господарств, усвідомивши перевагу колективного господарювання, широкими лавами повернули на соціалістичний шлях.

Рух колективізації району

	1930 р.	1931 р.	1932 р.
Всього господарств	9190	7440	7750
Колективізовано	5740	8145	7640
Процент колективізації	64,4	96,4	98,6

(Зменшення господарств в районі в 1931 р. сталося тому, що когоспні двори працюють на виробництві і ці двори до графі колективізації зовсім незаповнені) Збільшення соціалістичного сектору сільського господарства в районі стверджують впевненість в правоті Ленінської лінії партії широким когоспним мас, побудову найкрупнішого соціалістичного с.-г. Економічні показники по землекористуванню:

СЕКТОРИ	1930 р.		1931 р.		1932 р.	
	Кільк.	‰	Кільк.	‰	Кільк.	‰
Радгоспи	11169	6,2	13515	7,8	6569	16,1
Когоспи	79142	44,1	142000	82,2	130696	79,1
Одноосібники	82373	45,8	11779	6,8	1338	0,8
Ріжні	6583	3,6	3869	2,2	4299	2,6
Куркулі	—	—	1584	0,8	1584	0,8

показують, що коли в 1930 р. землекористування соціалістичного сектору складало 53,9 проц., то в 1931 році 92,2 проц., а в 1932 р.—97,8 проц. земельної площі району. Як видно з таблиці зменшення землекористування колгоспного сектору в 32 р., пояснюється зростанням радгоспів і передачі їм землі, взагалі-ж по району маємо зменшення площі землекористування через передачу земель в користування радгоспам сусідніх районів.

Наш район став районом суцільної колективізації, колгоспні господарства району стали основними виробниками хлібних та технічних культур, а колгоспи—центральною ланкою хліборобства, міцною опорою радвллади на селі. Економічні показники засівплощі району яскравіше про це свідчать, а саме:

Назва сектору	1930 р.		1931 р.		1932 р.	
	Кільк.	Питома вага	Кільк.	Питома вага	Кільк.	Питома вага
Радгоспи	2675	2,4	8722	6,9	21556	16,9
Колгоспи	51967	46,7	103554	82,7	104248	81,9
Односіб. і курк.	56481	50,8	12434	8,0	1452	0,2
Ріжні орг. . . .	—	—	453	0,4	—	—
Пар.	9392	—	4000	—	2400	—
Разом	120515	—	129163	—	129656	—

Зростає питома вага в засівплощі колгоспів 46,7 проц. в 30 р. до 82,7 проц. в 31 р. та 81,9 проц. в 32 р. (Причини зменшення—через передачу та зростання радгоспівського господарства) питома вага в засіві індивідуального та куркульського сектору складає 0,2 проц. тепер коли ще в 30 р. складала 50,8 проц. Таке-ж бурхливе зростання соціалістичного сільського господарства району забезпечило по перше те, що основним виробником зернових та технічних культур став соціалістичний сектор, по-друге зростання посівплощі технічних культур, що видно з такої таблиці. Засівна площа по зерновим та технічним розподіляється так:

Назва сектору	1930 р.		1931 р.		1932 р.	
	Площа	%	Площа	%	Площа	%
Радгоспи/зерн. .	2011	2,1	4494	4,6	4876	6,8
„/техн. . . .	664	3,4	4228	14,5	7938	16,8
Колгоспи/зерн. .	—	—	83138	86,4	64702	91,3
„/техн. . . .	—	—	20416	70,3	39506	82,7
Односіб./зерн. .	90038	97,9	7440	7,7	1168	1,5
„/техн. . . .	—	—	4011	13,8	210	0,4
Куркулі/зерн. .	19310	96,6	745	0,7	50	0,1
„/техн. . . .	—	—	238	0,8	64	0,1
Ріжні орг./зерн. .	—	—	333	0,3	—	—
„/техн. . . .	—	—	120	0,4	—	—
Разом	111123	100	125163	100	118534	100

Технічна база колгоспів

Під колгоспне будівництво підведено вже значну технічну базу, що видно з наступного:

	МТС	Колгоспи	Радгоспи
Тракторів	76	9	41
Двигунів	112	40	5
Молотарок	135	60	8
Комбайнів	8	—	—
Снопов'язалок . .	130	85	8
Косарок	1069	671	40
Коней робочих . .	—	10970	505

Величезну боротьбу веде парторганізація за збереження кінської сили, домагаючись ліквідації знеосібки та шкідливого знищення коня, підносячи трудову дисципліну колгоспників-конюхів на основі розгортання соцзмагання і включення в конкурс на найкращого коня. Вважаючи на те, що напрямок розвитку приміського господарства і господарства району значно змінюється з зернового на інтенсивне, треба зазначити, що наявної механічно-тягової сили буде недостатньо, а тому потрібно зі всією уважністю зберігати кінну силу і недопускати недооцінки її ролі в господарюванні на трудових культурах, рішуче здійснюючи постанови ЦК про коня. Провідну роль в обробітку засівної площі району відіграють наявні дві МТС, які обробили до 55 проц. земельної площі району. Завдання парторганізації боротись і надалі зміцнювати технічну базу колгоспного господарства, зберігати трактора та коня, поліпшення якості ремонту і іншого с.-г. реманенту, зліквідувати знеосібку і підвищити відповідальність кожного колгоспника за його знаряддя праці, завдання здійснити, план намічений на 1932—33 р. електрофікувати 9 колгоспів в т. ч. Коопсільгоспи по процесам устаткування сінорізок, електродойки, водо-постачання, ремонт майстерні, освітлення і молотбу в них.

Організаційно-господарсько зміцнені колгоспи

Це все обумовило успіхи парторганізації в боротьбі за підвищення врожайності, так: по колгоспах Краматорської МТС пересічна врожайність зернових культур в 1931 році з 6,19 центнера до 12,6 центнера на 32 р, по Олександрівській МТС з 8,52 до 12,6 цтн. По радгоспах з 6,5 до 12,6 центни. Зросла гуртова продукція основних зернових культур колгоспного сектору в центнерах так:

Валова продукц. основн. зерн. культ. (в центн.)			
Сектори	1930 р.	1931 р.	1932 р.
Радгоспи . .	18099	29146	61437
Колгоспи . .	—	584193	815245
Одноосібники.	848158	41366	14016
Куркулі . .	—	1323	600
	866257	656028	891298

Гуртовий збір по основним зерновим культурам 31 року зменшився тому, що загальна засівна площа проти 30 р. зменшена на 11 проц. і збільшена за рахунок посіву трав та технічних культур як кормова база для розвитку тваринництва в районі. Отже з таб-

лиці видно, що коли одноосібний сектор в 1929—30 р. дав гуртову продукцію в 848158 центнерів, то в 31 році колгоспи дають 584193 центнерів, а одноосібники 4136 центнерів, а в 32 р. колгоспи 815215 центн., а одноосібники 14016 центн. Ці досягнення безперечно, брались в бою за нове колгоспне будівництво. Зросла і товарність продукції, так товарність продукції основних зернових культур (в центнерах).

	1930 р.	1931 р.	1932 р.
Здано культур . .	388630	415292	450940
Здано з 1 га. . .	4,22	4,5	6,37
% до гурт. збору. .	46,8	68,2	50,5

(зменшення % до гуртового збору пояснюється тими-ж причинами в напрямку нашого господарства району).

В боротьбі за матеріально-господарське зміцнення колгоспів парт організація домоглася чимало успіхів. Коли навести де-які данні про зріст матеріально-фінансового стану окремих колгоспів, порівнюючи з минулим роком, то видно:

Назва колгоспу	Якого року	Валов. збір в центнер.	Валов. кр.		Здано державі в центн.	На суму		Вартість грудодня	
			Крб.	К.		Крб.	К.	З ва- лова- го	До розпо- ділу
Червона Зоря . . .	1930	38492	127401	20	76207,28	70302	00	2—30	—67
	1931	54147	168209	94	7887,30	81381	00	2—97	—78
За 5-тирічку . . .	1930	47941	148490	00	6876,00	7668	50	2—00	—49
	1931	52862	156342	37	7432,00	80201	40	2—80	—67
Ім. Шевченко . . .	1930	39493	121963	00	5273,00	5898	00	1—90	—42
	1931	42582	147491	00	7021,00	6969	00	2—27	—62
Пробудження . . .	1930	37287	13555	40	6491,20	6347	00	1—00	—68
	1931	43173	153791	22	6962,73	6892	00	2—05	—77
З г о д а . . .	1930	35972	12422	83	5673,00	5762	92	1—72	—58
	1931	41682	19879	00	5965,00	6045	10	1—90	—81
Ім. Сталіна . . .	1930	32861	11971	00	5493,00	4867	00	1—60	—47
	1931	36927	18021	31	6002,92	5891	38	1—91	—72

Колгоспи значно зросли так в прибутках по здачі державі товарної продукції, як і одержання більше за трудодень, що в наслідком підвищення продуктивності праці цих колгоспів і зрозуміння основними масами колгоспників лінії партії в справі соцбудівництва сільського господарства.

Основну свою увагу парторганізація звертала на виконання постанови ЦК партії про розподіл прибутків у колгоспах з тим, щоб соціалістичне нагромадження у колгоспах йшло на соціалістичне покращення, реконструкцію їх, на опанування агротехніки, соціалістичним с-виробництвом та на поліпшення матеріально-побутових та культурних умов колгоспників, борючись з дрібно-буржуазними споживацькими настроями та розтринькуванням колгоспівського майна, проти зрівнялівки та куркульського намагання зірвати колгоспне будівництво.

Стан розподілу прибутків у р-ні за 1931 господарний рік такий:

Вартість валового збору	Капітало-вкладання	Розподілено поміж колгоспників	Витрати по виробн., кадри, подат. і інш.
6.872.087 крб.	1261764 крб. або 18,3%	2.326.560 крб. або 34%	3.283.763 крб. або 47,7%

З цього видно, що напрямом розвитку колгоспи дійсно набули соціалістичного розширеного характеру (66 проц.), а не споживацького напрямку і це є кращий показник банкрутства опортуністичних теорій про „деградацію“, б'є по всіх опортуністах та маловірах і куркульству.

Керуючись основними директивами партії, що кращий агітатор за колгоспи є самі колгоспники,—розгорнено широко роботу над застосуванням метод соціалістичного змагання серед колгоспників (змагаючихся бригад 83 з охопленням 4650 чол. та ударників 1021 чол.) утворенням ініціативних груп, організацією буксирних бригад з кращих колгоспників, що були відрадіжені до найвідсталіших сел і чимало допомагали в залученні нових лав батрацько-середняцьких господарств до складу колгоспів.

Проте, поруч великих досягнень у справі колективізації та організаційно-господарського зміцнення колгоспів, в окремих колгоспах і сільпартосередках ще не розгорнули справді більшовицької роботи навколо організації праці в колгоспах, не спромоглися підхопити ініціативу мас, покладалися на самоплив у виконанні хлібозаготівель, III більшовицької сівби. Не дивлячись на те, що район закінчив сівбу, виконавши завдання з перевищенням на 101,4 проц., у селах Степанівка, Благодать, Спаско-михайлівка й інш. сівба затягнулась внаслідок того, що партосередки цих сел не змобілізувались на термінове закінчення сіву. РПК знято секретаря Спаско-Михайлівського та Степанівського партосередків. Під час переведення політгосподарчих кампаній на селі—хлібозаготівлі, сів і інш. було виявлено чимало фактів розбазарювання, безгосподарності, опортунізму, засміченості куркулями і т. інш.

РПК вів рішучу боротьбу зі всілякими класово-ворожими, куркульськими і опортуністичними настроями і діями. Розпущено фракцію Райколгоспсилки та зміцнено керівництво, хоча і досить ще не освоїлись ці товариші своєї роботи. Викрито факти опортуністичних дій на практиці з боку секретаря Мар'їнського партосередку, який зв'язаний був з куркулями і зірвав хлібозаготівлю; керівництво комуні „Свобода“, що розкладало роботу в комуні знято з керівництва і т. інш. Розпущено правління колгоспу „Ворошилова“ Лідинської сільради за розбазарювання хліба і безгосподарність. Притягнуто чимало членів правлінь колгоспів до відповідальності по лінії судової за скриття хлібу, за шкідницький обмолот хліба, за зрив підготовки до III більшовицької весни і безгосподарність.

Проведено очищення колгоспів від глитайських і взагалі класово-ворожих елементів. За цей час вичищено 325 чол.

За соціальним станом склад голів колгоспів такий:

Бідняків	20 чол.
Батраків	21 „
Середняків	14 „
„25-тисячн.“	2 „

з них чл. партії—28, кандидатів—28 і 1 позапартійний.

Одночасно в результаті впертої боротьби за очищення колгоспів від глитайських елементів покращав і соцсклад членів правлінь та самих колгоспників. Всього членів правлінь 306 чол., з них:

Бідняків	120 чол.	чл. парт.	31 чол.
Батраків	24 „	к/п.	41 „
Середняків	160 „	КСМ	14 „
„25-ти тисячн.“	2 „	позапарт.	220 „

В усій роботі коло розвитку колективізації та зміцнення колгоспів, налагодження і покращення внутрішніх взаємин у колгоспах, керівну роль відігравали організації КНС, зокрема наймитсько-бідняцькі групи, робота яких була спрямована на організаційно-господарське зміцнення колгоспів. Працювало 49 бригад з охоптом 2560 членів. Зі всієї організації КНС кількістю 3115 чол. лише 7 чол. не в колгоспах. КНС приймав активну участь в переведенні госп. політкампаній. Але, ще потрібуться більше уваги до політичної роботи КНС і кращого опанування ним техніки соціалістичного с.-г.

Організація праці в колгоспах

Особливо великого значення набуло питання про організацію праці в колгоспах. Цій справі потрібно було віддати тим більше уваги, що восени минулого року окремі сільпартосередки та сільради, поставившись по примиренському до цього питання допустили таких хиб, як несвочасне складання виробничих планів, необговорення його на виробничих нарадах, неведення конкретних завдань до бригади і т. інш. Такі хибі зривали виконання планів засівної та збиральної кампанії, спричинялися до підриву труддисципліни та викликали споживацькі настрої.

РПК повів рішучу боротьбу з таким явищем і помилки ці своєчасно виправлено. А щоб уникнути їхнього повторення, щоб здійснити постановлення ЦК про відрадиштво, про доведення плану до колгоспників, про визначення платів за кількість та якість роботи—РПК ужив таких заходів: через відповідні організації мобілізовано та надіслано до колгоспів для складання вироблянів—фахівців, агрономів, рахівників, мобілізовано було партактив міста для дачи практичних вказівок до організації праці в колгоспах. Але, під час збиральної кампанії, осіннього сіву та III більшовинької весни в ряді сел своєчасно не віддали достатньої уваги цьому питанню. Так внаслідок недостатньої організації праці в окремих колгоспах маємо низьку продуктивність праці, не виконання норм виробки, недостатньої труддисципліни, споживацьких настроїв знеособки та зрівнялізми. Так, наприклад: колгосп „Остеповик“, колгоспник,—виробивши 400 трудоднів мав 6 чол. сім'ї (3 працездатних) одержав зерна 6 центів; колгоспник виробивши 600 трудоднів з таким-же окладом сім'ї теж одержав 6 центів; по артілі „Змичка“ колгоспник Ковальов, виробивши 672 трудоднів, сім'ї 6 чол., працездатних 3—одержав 28 пуд.; Битенко виробив 261 трудоднів сім'ї 7 чол., працездатних 3—одержав 29 пуд.

По ряду колгоспів маємо невиконання норм виробки, квалого використання робітної сили, ледарство, що знижує собівартість трудовня, наприклад:

Видаткові данні продукції праці та виконання норм виробітку по 4 колгоспам за 1931 р.

Назва колгоспу	Рільництво				Скотарство			Використання робітн. сил	
	Площа прийд. землі	Витрач. трудо-днів	Перес. трудо-днів на га	Кільк. погол.	Витр. трудо-днів	Пересіч. трудо-днів на гол.		% ви-кори-стання	% не ви-кори-стання
„Червона зоря“ . . .	1155	15071	14	1054	23858	22,4	109,2	—	—
„Веселе поле“ . . .	461	12301	26,6	108	3523	34	90,8	9,2	9,2
Маяк (Мирн. дол.) . .	882	24537	27,7	208	7020	33,7	83,4	16,6	16,6
„Червон. Жовтень“ .	515	15404	29	83	320	30,9	47,7	52,3	52,3

Наведена таблиця показує, що там де застосовано було відрядництво, правильна організація праці (Комуна „Червона зоря“) норми виробки перевиконувались, піднесено продукційність праці. Навпаки, надзвичайно низька продукційність праці та відсутність ефективності в тих колгоспах („Червоний Жовтень“), де не застосовано відрядництва, немає чіткої організації праці. Під час III білшовицької сесії значна частина колгоспів нашого району виправилась в цьому відношенні, але і даліше продовжуватиме вести боротьбу за організаційне зміцнення колгоспів, що обумовлено в першу чергу організацією в них праці.

Напрямок розвитку с.-г. району

Сільське господарство нашого району набуває напрямку в своєму розвитку тваринницько-молочарський та садово-городницький, підводячи міцну базу для поліпшення робітничого постачання. Зернові культури будуть посідати лише насіннєвого значення, а в більшості—кормова база для розвитку скотарства. Коли взяти зростання валової прибутковості по окремим галузям господарства, то бачимо:

	1931 рік	1932 рік
Городництво . . .	7577 тис. крб.	9310200 крб.
Трави	1920 „ „	1593580 „
Зернові і технічн.	6619330 крб.	12513860 „

що за ці роки підведена кормова база і технічні культури для розвитку набутого напрямку. Краматорська МТС перетворена на садово-городній напрямку розвитку.

Зростає городнє господарство, так:

Назва сектору	1931 р.		1932 р.	
	Площа	о/о зросту	Площа	о/о зросту
Радгоспи . .	438	75,2	620	38,2
Колгоспи . .	144	24,8	696	61,7
Коопсільгосп	730	—	870	—

Зростає і товарова продукція городніх культур, а саме: Радгоспи в 1931 р. здали 1976 тон.; в 1932 р.—6.300 тон.; колгоспи—в 1931 р.—2242; в 1932—6244 тон.

Парторганізація домоглася рішучого зросту в розвитку господарства району напрямком тваринницько-молочарського, про це свідчить така таблиця:

Всього колгоспів в районі:

Напрямок господарства	1930 р.		1931 р.		1932 р.	
	Кол. госп.	Питома вага	Кол. госп.	Питома вага	Кол. госп.	Питома вага
Скотарсько молочарськ.	—	—	11	8,8	12	21
Свинарський	—	—	13	7,3	20	35
Садо-городницьк.	—	—	—	—	1	1,7
Зернових	146	100	152	83,9	23	40,3
Насіннєвих	—	—	—	—	1	1,7

Зростає питома вага продукції тваринницького господарства

Назва галузів господарства	1931 рік		1932 рік	
	Прибуток в карб.	‰/‰	Прибуток в карб.	‰/‰
Зернове	16116331	88	23417640	73,2
Тваринницьке	2219930	12	8613800	26,8

Радгоспи—це становий хребет перебудови сільського господарства. Так визначив їхню роль XVI в'їзд. У межах Краматорської є 2 радгоспи—свинарські; Радгосп ВУКС'у городньо-молочарський і Крамкомбінату з кількістю 16.152 га землі, 6,797 голів худоби, в тому числі до 4.000 свиней.

Треба, однак, відзначити, що не зважаючи на великі перспективи розвитку радгоспів, останні допустилися значних хиб у підготовці та організації поточної весінньої кампанії, наявність ще безгосподарності, великого відсотку відходу та невиконання планів задачі товарової продукції. РПК після обстеження роботи радгоспів вжив цілу низку заходів, змінено парткерівництво їх, знято директора радгоспу „Самарські ставки“ за невміння вести господарство та не виконання завдань задачі товарової продукції, організовано було під час осіннього сіву, збиральної кампанії соцдопомога колгоспників, в наслідок чого напр.: радгосп „Правда“ під час III більшовицької весни впорався раніш з посівом, допомагав сусуднім колгоспам, відігравши провідну роль послідовно соцпідприємства.

Завдання парторганізації прикладати максимум сил та енергії на прискорення темпів в роботі над перетворенням нашого району з зернового в напрямком розвитку, якого він набуває і щодалі набуватиме.

Третя більшовицька весна

Готування та проведення третьої більшовицької весни було в центрі уваги РПК. Партійні та радянські організації зуміли підняти робітничо-колгоспницьку масу на боротьбу за III більшовицьку весну. Подолаючи труднощі, ведучи нещадну боротьбу з залишками куркульства скеровуючи вогонь проти опортунізму, парторганізації, внаслідок цього, домоглися (хоч з запізненням) успішного закінчення і перевищення плану сіву—101,4 проц. виконання плану.

Цьогорічна весна характерна найбільш масовою підготовністю до неї, причому окремі колгоспи закінчили засівну кампанію протягом 5 днів, допомагаючи іншим (радгосп „Правда“, комуна „Червона Заря“, „К. Лібкнехта“ і т. інш.).

Поряд ударного виконання завдань весняної сівби, деякі сільради та сільпартосередки (Степанівка, Сп. Михайлівка, Мар'їнка, Мирна-Долина, Дмитро-Дар'ївка і т. інш.) виявили опортуністичне ставлення до цих завдань, покладалися на самоплив, і через це не закінчили в призначений термін засів.

Щоб забезпечити успішне виконання планів весінньої с.-г. кампанії, РПК проведено низку заходів оргмасового порядку. Мобілізовано було понад 70 чол. з райактиву і надіслано на допомогу сільпарторганізації. Шефські робітничі організації надіслали до 35 бригад робітників. Районова газета „Крам. Правда“ утворила 2 виїзні редакції по МТС, проведені широкі кушкові зльоти колгоспників, а до зривачів третьої більшовицької весни РПК застосовував рішучі заходи,

наслідком чого весняна засівкампанія—як підготовчий її етап, так і сам перебіг сіянь—була щільно сполучена з основним завданням—завершенням суцільної колективізації, зміцненням в організаційному і господарському відношенні колгоспів, знищуючи на цій основі куркульство як клясу.

Ліквідація куркуля, як кляси.

Правильним здійсненням генеральної лінії партії в питаннях соціалістичної реконструкції с.г., розвитком радгоспів та колективізації, рішучим наступом на куркуля, за активною участю колгоспників та бідняцько-середняцьких мас села, а також практичною допомогою заводських організацій підшефним селам—наша Краматорська парторганізація завдала рішучого удару куркульству.

Так, за невиконання твердих завдань по хлібозаготівлі продано 78 куркульсько-заможних господарств та засуджено за злісне невиконання хлібозаготівлі куркульсько-заможних—96 господарств. Вичищено з колгоспів 463 куркульсько-ворожих господарств. Всього по району весною 1930 р. було вислано на північ 81 кулацьке господарство. Натому соціалістичній куркульство намагалося чинити опір, так: з початку 1930 р. була ліквідована контрреволюційна організація в Белянській сільраді, зв'язана з селами бувш. Олександрівського району, що ставили завданням продовжувати справу СВУ. Восени в селі Запаро Мар'їнці була ліквідована контрреволюційна організація по справі "циган". В Михайлівській сільраді була ліквідована група колишніх карателів—учасників карательного загону Романька по справі "Романьківці" і т. інш. За 1931 рік ліквідовано понад 900 куркульсько-заможницьких господарств на базі суцільної колективізації та вислано на північ 225 сімейств кількістю 1200 чол. і переселено в адмінпоселища—661 розкуркулений господарства кількістю 3082 чол.

Цілком зрозуміло, що переведення всіх цих заходів, скерованих на корінну перебудову сільського господарства на соціалістичних засадах проходило в умовах загостреної класової боротьби, в умовах, коли наш ілясовий ворог—куркуль намагався чинити опір їх переведенню.

У тих селах, де сільпартосередки, сільради, правління колгоспів (Степанівка, Лідіно, комуна „Свобода“ і т. інш.) провадили роботу на самоплив, допустили опортунізм на практиці, куркуль особливо виявив своє обличчя в переведенні розкладницької роботи по зриву колгоспівського будівництва та зриву міроприємств партії і уряду. Наприклад: у Лідіно розкредено багато знятого з врожаю хліба, возили на приватний ринок, багато перекурчень. У с. Степанівці в колгоспах перекурчення щодо розбазарювання посівматеріалів. У Спаско-Михайлівському селі на чолі артілі стояв куркуль. У с. Мар'їнці виявлено де-кілька тисяч пудів хліба позабалансом, що відправлено на приватний ринок, в артілі „Шлях до комуні" голова артілі зривав більшовицьку весну.

РПК взяв рішучих заходів проти керівників організацій, які втратили класову чуйність, які практично не здійснювали генеральної лінії партії, а навпаки, виявили опортунізм на практиці.

Знято у Лідинському секретаря партосередку, голову сільради і артілі, останній виключений з партії; засуджено цілий ряд керівників, знято секретаря партосередку Шиванського, голову колгоспу Дм.-Дар'ївської сільради—Барабаш.

Наслідком вжитих заходів, зміцнення керівництва, посилення масово виховавчої роботи в цих селах позначився корінний злам у розгортанні боротьби за політ-господарське зміцнення колгоспів.

Куркульські вилазки, що мали місце в нашому районі, а саме: постріл і поранення колгоспника-активіста тов. Хорошайлова в селі Сергіївці під час хлібозаготовчої кампанії, нещодавно куркульські вилазки під час переведення III більшовицької весни в с. Н. Олександрівці, де вбито пострілом голову сільради тов. Савіна, ще раз свідчать про те, що лінія партії на соцперебудову с.-г. правильна і цей процес відбувається в умовах загостреної боротьби з залишками куркульства, що широкі колгоспні маси села вивчені в правоті Ленінської лінії, відповівши на вилазку куркульства новим підйомом ентузіазму на боротьбу за господарське зміцнення колгоспів, поширюючи соцзмагання та вдарництво.

Досягнуті успіхи в справі соцреконструкції сільського господарства ні в якому разі не дають права парторганізації бути заспокоєною.

На черзі—провести пропозичну кампанію, підготуватися до плянів, до хлібозаготівель, до збирання й схоронення городини, успішно реалізувати позилку 4-го завершального року п'ятирічки та здійснити всі намічені постановами ЦК міроприємства по орггосподарському зміцненню соц-сільського господарства.

Ось чому й надалі Краматорська парторганізація повинна провадити рішучу боротьбу проти конкретних носіїв правого опортунізму на практиці, „лівих“ закрутників та примиренців до них в справі колективізації, в справі соціалістичної реконструкції сільського господарства.

Радянське будівництво.

РОЗДІЛ VII

Зміцнення роботи рад

Нечувани темпи індустріалізації країни, і зокрема Краматорщини, соціалістична перебудова села, перетворення Краматорщини на район суцільної колективізації і ліквідація на цій основі куркульні, як класи,—все це вимагало корінної перебудови роботи рад, дійсного повернення їх лицем до виробництва, лицем до колгоспу, лицем до щоденних культурно-побутових вимог робітничих та колгоспних мас.

В основу цієї перебудови покладено постанови VI з'їзду рад та XVII партконференції і останніх пленумів ЦК.

Сільради нашого району значно покращили свою роботу; помітно підвищилася їх роль, як організаторів громадської думки, як центрів, що мобілізують колгоспні маси на боротьбу за виконання чергових господарсько-політичних кампаній. Саме керівництво колгоспами з боку сільрад стало більш оперативним та конкретним.

Сільради часто-густо стояли на чолі організації буксирів попомогти відсталим колгоспам; під час хлібозаготівель було утворено до 30 буксирних бригад. Члени сільрад прикріплені до окремих виробничих бригад у полі.

Помітно поквапили свою роботу секції сільрад. Є чимало фактів, коли секції докладно проробили питання, які виносяться потім на президії сільрад. За ініціативою секцій посаджено 47 га лісозахисної смуги. При перевірці посівматеріалу викрито факти куркульських вихваток, намагання сіяти неочищене зерно (Михайлівська, Лібкнехтівська с-ради). Виявлено додаткову посівну площу, зокрема по городах. Можна відмітити гарну роботу секцій К.-Лібкнехтівської, Н.-Олександрівської, М.-Долинської, Лизаветівської с-рад. Поруч з цим багато с-рад, де секції ще й досі не перебудувались, не з'являються ще дійсними помічниками в роботі сільрад.

Добір кадрів на відповідальні ділянки колгоспного будівництва проходив за безпосереднього контролю с-рад. Сільради перевели семінари з бригадами в справі реалізації посівпланів.

Невпинний наступ переможного соціалізму, соціперебудова села викликали скажений опір куркульства, опір його агентури—правих опортуністів та їх „підручних“—„лівих“ закрутників. Сільради вели рішучу боротьбу проти класового ворога та опортуністів всіх гатунків.

В минулому році ми мали низку терористичних актів з боку класового ворога та його найманців проти кращих радянських активістів села. Так,—забито голову Н.-Олександрівської сільради, одного з кращих радянських більшовиків, старих активістів КНС тов. Савіна; в Сергіївці куркульський постріл в активіста незаможника т. Хо-рошайлова підчас хлібозаготівель.

Поруч з цим мала місце велика кількість випадків прихованої куркульської роботи (затримання молотби, засипка пророслого зерна, факти розподілу врожаю на ідака тощо).

Сільради вели нещадну боротьбу з цими ворожими вихватками.

Але, поруч з великими зрушеннями в роботі, сільради мають ще багато подоліти. Багато треба зробити в справі поліпшення керівництва та допомоги в роботі колгоспів, в справі мобілізації одноосібників на виконання чергових завдань. Слабка ще масова робота більшої рад. Особливо велика роль сільрад в справі популяризації та доведення до кожного колгоспника останніх постанов ЦК та РНК щодо м'яса та хлібоваготівель, колгоспної торгівлі, сільгосподатку тощо. Сільради повинні бути застрільниками в організації колгоспної торгівлі.

Зараз наш район закінчив сізбу. Але ще недостатніми темпами розгорнуто поліття та підготовку до виборчої. Сюди повинні спрямувати сільради свою головну увагу.

Поруч з цим треба посилити роботу в галузі шляхового, культурно-побутового будівництва.

Будуємо нове Краматорське

Минулого року проведено велику роботу щодо комунального будівництва по Краматорському, значно поширено житлову площу та мережу культурно-соціальних установ.

По Крамашбуду збудовано 84 збірних будинок, будинок приїжджих, 3 будинки житлового, 54 квартирний будинок, 6 будинків 8-ми квартирних, 16 чотирьохповерхових; 4 шестиквартирних та 136 мансардних будинків. По Крамкомбінату відбудовано 9 багатоквартирних будинків та 5 будинків по заводу ім. Радченка.

Знов збудовано на Крамашбуді ФЗУ, Машинобудівельний інститут; будується 7-річкю та закінчується лазню-пральню; лазню та дитячі на заводі ім. Радченка. Але сьогоднішній стан комунального господарства в Краматорському ще набагато відстає від тих вимог, які пред'являє бурхливий зріст міста.

Самі темпи комунального будівництва неприпустимо квалі. Так, з 18.100 тис. карб., які асигновано було на капітальне комунбудівництво по місту (в тому числі і Крамашбудом) на 1931 рік, використано лише: на житлове будівництво—34 проц. до плану; на впорядкування міста—40 проц.; на культурно-побутове будівництво—52,5 проц.

Місто відчуває гостру житлову кризу. Коли врахувати, що робітників та службовців налічується у нас понад 120 тисяч і що на кожного середньо приналежить норма в 6 кв. метрів житлоплощі, то треба мати загальну площу в 720.000 кв. метр., а маємо на сьогодні (включаючи і площу бараків) лише 200.000 кв. метр., або 2,8 мтр. на кожного мешканця. Значна кількість робітників, в зв'язку з цим,—від'їжджають.

Електричне світло на околицях ще не проведено. Мостових та тротуарів замість 35 км. прокладено лише 4,5 км. Немає в місті лазні та пральні. Водогінну магістраль проведено, але нею користується лише 53 проц. населення; немає зовсім каналізації.

В справі комунального будівництва міськраді разом з господарчими організаціями та профспілками належить перевести величезну роботу, щоб перетворити Краматорське на зразкове соціалістичне місто. Всі умови для цього є.

Зараз вже затверджено Наркомгоспом проєкт побудови нового Краматорського. Цей проєкт, поруч з обладнанням старого міста, намічає побудову нового міста, що буде знаходитися в басейні річки Кр. Торець, поміж двох її притоків „Біленьких“.

Нове місто буде складатись з таких основних частин: промислові території, вулиці та майдани, житлові території, зелені насадження та парк культури й відпочинку, територія адміністративних, культурно-освітніх, соціально-побутових та інших установ та території комунальних споруджень.

До проекту входить спорудження величезної житлоплощі, спортмайданів, клубів, медустанов, будинку рад, будинків госпучастков та судових, дитмайданів, культбаз, шкіль, учбових закладів, лікарні, диспансери, санстанція та будинок саносвіти, фабрики-кухні, хлібозавод й ідальні; готелі (2), лазні (2), палац сокультури та театри, поширено буде безрельсовий транспорт (авто), та повітряне сполучення; проведено трамвай. Взячено також проводку водогіну та каналізації.

Вся ця грандіозна робота потребує великої уваги та мобілізації сил всієї пролетарської громадськості нашого району,—лише за таких умов нове місто Краматорське буде збудовано за існуючим проектом.

На 1932 р. ми маємо такі асигнування на житлокомунальне будівництво:

а) На житлове будівництво — 9.735 тис. карб. на побудову 117.380 кв. метр. та 3225 тис. карб. на перехідне будівництво, що почалося на новому місті Крамашбуду.

б) На впорядкування міста—3.005 тис. карб. та

в) На культурно-побутове будівництво—4.625 тис. карб.

Будування за цим планом покищо проходить мляво. Будівні організації та міськрада ще не розгорнули дійсної боротьби та не мобілізували всіх внутрішніх ресурсів, щоб прискорити виконання планів житлокомунального будівництва.

Найближчий час повинен принести на ці важливі ділянки рішуче зрушення,—рішення червеного пленуму ЦК щодо комунального будівництва ми повинні виконувати з більшовицькою настирливістю.

III. Мобілізація фінансових засобів і бюджет

Протягом минулого року план мобілізації коштів по району в сумі 7.314.354 карб. виконано на 102,6 проц.; за перший квартал 32 року на 103,6 проц. та за 2-й кв. вже досягає 87,2 проц.

Передплата позики „3-го вирішального“ досягла 110,6 проц. до контрольного задання. При повному в цілому виконанні (і навіть перевиконанні) планів мобілізації коштів по району,—на окремих ділянках маємо значне відставання.

Так, по райошадкасі план в минулому році виконано лише на 88 проц.; по заготконтролі — на 75,4 проц.; по союзу робкоопів — на 89 проц.; ЗРК „Металіст“—76,3 проц.; Горпо—44,6 проц.; Кустпром-кооперація—41,1 проц.

Відставання по окремих ділянках маємо і в 1-му кварталі 1932 р.: вклади по Райошадкасі—91,8 проц.; Райколгоспсілька — 68,2 проц.; Союзробкоопів—77 проц.; ЗРК „Металіст“—52 проц.; Горпо—69,9 проц. та житлова кооперація—51,2 проц.

З цим відставанням треба негайно покінчити і домогтися повного виконання плану мобілізації коштів по всіх без винятку ділянках.

Зараз розгортається передплата на нову позичку „4-го вивершувального року“. Передплата проходить поки що недостатніми темпами. Відстають основні вирішні підприємства. Плентається в хвості завод ім. Радченка, який минулого року одержав перехідний прапор за кращу передплату на позичку „3-го вирішального“.

Завдання заводських партійних та профспілкових організацій, а також комсомолу домогтися рішучого зламу й виконати повнотою й в строк контрольне завдання з нової позики. Немає сумніву, що Краматорська організація за прикладом минулих років вийде з честю в справі передплати нової позики.

Рік-у-рік зростає наш районний бюджет.

1930 р.	бюджет дорівнює	2.734 тис. карб.
1931 р.	" "	4.034 " "
1932 р.	" "	5.362 " "

Причому видатки по бюджету яскраво виявляють, що значна частина йде на поліпшення й задоволення, першзавсе, культурно-побутових вимог робітничої маси та колгоспників.

Так, на комунальне господарство, зв'язок, с-госп. промисловість витрачалося:

1930 р.	—	761,9 тис. карб.
1931 р.	—	706,6 " "
1932 р.	—	2.032,9 " "

На культурно соціальні потреби:

1930 р.	—	1.189 тис. карб.
1931 р.	—	1.603 " "
1932 р.	—	2.696 " "

В тому числі: — На народню освіту

1930 р.	—	837,7 тис. карб.
1931 р.	—	1.250,8 " "
1932 р.	—	2.126,5 " "

На охорону здоров'я

329,3 тис. карб.
303,2 " "
487,6 " "

В порівненні з 1931 роком,—в 1932 р. маємо значне зниження адміністративних витрат (з 410,7 тис. карб. до 266,4)

Майже в 24 рази зріс сільський бюджет, з 769,6 тис. карб. в 1930 р. до 1705 тис. карб. в 1932 р. Сільради зараз самі слідкують та самостійно розпоряджуються бюджетом, та загальним контролем та керівництвом з боку РВК. Вживається низка міроприємств щоб допомогти сільрадам оволодіти технікою бюджету та домогтися своєчасного й раціонального витрачання коштів за бюджетом.

Національно-культурне будівництво

РОЗДІЛ VIII.

Постанови XVI Всесоюзного та XI Всеукраїнського партз'їздів являють поворотний момент у розгортанні завдань культурної революції. Темпи 3-го вирішального року п'ятирічки, завдання, щоб мільйони робітничих та колгоспних мас опанували висоти науки і техніки, завдання „догнати і випередити капіталістичні країни” технічно і економічно протягом найближчих 10 років, історичні завдання поставлені XVII партконференцією „перетворити усю трудящу людність країни на свідомих і активних будівників безкласового соціалістичного суспільства”—незрівняно збільшують значення і роль культурного будівництва, як складової невід'ємної частини всього процесу соціалістичного будівництва.

Час, що минув від XIX районної партконференції характеризується дальшими успіхами в справі культурної революції на Краматорщині. Район вже в основному має всеобщу на базі семирічки. Наш район в основному став районом суцільної письменності з достатньо розвинутою сіткою виробничих курсів, учбових закладів, шкіл комуністичної освіти, на базі чого втілюється в дійсність Ленінські ідеї єдності революційної теорії з практикою соціалістичного будівництва. За бюджетом на народню освіту на 1932 рік відпущено 2126500 крб. або на 70,01 проц. проти минулого року збільшення. Збільшення йде на проведення загального навчання, політехнізацію шкіл, зростання мережі політичної освіти. Однак, питома вага народньої освіти, як для величезного промислового району, надто недостатня (39,7 проц.) і не стоїть на рівні вимог і темпу соціалістичного будівництва в заключному році п'ятирічки. Ми маємо ряд найбільочіших потреб: дошкільне виховання дітей, потреба нового будування шкіл, забезпечення гуртожитками студентів, що перебувають в незадовільному стані.

Цей же період характеризується величезним втягненням робітничих мас до справи культурної революції (культестафети, культвилазки), прагненням до опанування науки, техніки і зростання культурних установ (будування нового інституту важкого машинобудування, ФЗУ, семирічки, ВКУ, міжрайнової РПШ і всеукраїнських курсів парт. активу, звукового кіно й інші).

Однак, далеко ще не все зроблено, немає ще достатнього і систематичного керівництва й об'єднання всіх сил і організацій навколо завдань культурної революції (не створено ще ради культурного будівництва, немає ще єдиного плану культури тощо).

Нарешті за цей час, в зв'язку з нашим соціалістичним наступом розгорнутим фронтом і загостренням класової боротьби, що великою мірою позначилася й на ідеологічному фронті, РПК віддав багато уваги боротьбі за Ленінську позицію на ідеологічному фронті. Велику боротьбу вела парторганізація також у справі проведення національної політики партії, національно-культурного будівництва, у боротьбі за Ленінську лінію в національній політиці партії, проти всіляких збочень від неї.

Загальне навчання і політехнізація шкіл

Загально-обов'язкове навчання є найважливіше завдання партії, як це визначив XVI партз'їзд. Запровадження загального навчання фактично розпочалося ще 29-30 року, що дало можливість цього року охопити 100 проц. дітей, або 16616 проти 12824 минулого року.

Зріст загального навчання по району.

РІК	ВСЬОГО ШКІЛ		ОХОПЛЕНО ДІТЕЙ				Гуртожит-ків	Вчителів
	Всього	з них 7-річ.	Всього	%/о	I концен.	II концен.		
1930	102	15	11107	92	9127	1980	183	280
1931	109	16	12824	98	10472	2352	506	319
1932	93	17	16616	99,55	13337	3279	1310	426

Зменшення шкільних одиниць пояснюється раціоналізаторським міроприємством (злиття шкіл в мало населених пунктах). Це дало можливість поліпшити якість роботи шкіл, краще обладнати школи матеріально, зменшено навантаження вчителя, з 3-4 груп на одного до 2 груп. Для учнів віддалених пунктів улаштовано гуртожитки та підвозку. Зниження відсотку охоплення дітей до 95,5 проц. іде за рахунок безперервного надходження дітей робітників Крамашбуду.

Стан успішності учнів шкіл характеризується збільшенням відвідування. Так: за III квартал 31 року середнє відвідування складало 97 проц. Відсоток другорічництва з 8 на I-II—31 р. знизився до 4 проц. на 20-IV—32 року, а по окремих школах 2, 9, 1, 3 проц.

Соціальний і національний склад учнів

	Соц. походження учнів				Національний склад учнів					
	Дітей робоч.	Дітей службовців	Селян, колгосп., індив.	Дітей розкур. та інш.	Українців		Російськ.		Німців	
					II конц.	Ден ШКМ	I конц.	II конц.	I конц.	II конц.
Місто	10415	2085	154	189	3718	2567	608	724	55	44
Село	1378	234	1936	360	5500	555	818	364	312	2
Разом	11789	2319	2090	549	9218	3222	2480	1088	367	46

Забезпечено учнів одягом 4615 чол. взуттям—5233 чол., гарячими сніданками 50 проц. У справі політехнізації маємо певні досягнення: майже всі школи прикріплено до заводів, з заводоуправами складено умови на допомогу школам в організації обладнання майстерень, виділено від заводських організацій для роботи з учнями ІПР. Маємо 71 майстерню і 54 робітничих кімнати; одночасно з цим школи розгорнули боротьбу за промфінплян. Ця боротьба стала в переважній більшості шкіл складовою частиною всієї шкільної роботи і йшла лінією участі дітей і школи у виявленні прогульників, симулянтів, неписьменних; складалися угоди на соцзмагання між учнями та батьками. У всій цій роботі велику роль відіграють піонерорганізації. Однак, спостерігаються факти коли окремі підприємства і цехи не приділили належної уваги справі політехнізації. Відчувається брак інструкторів по політехнізації. „Ліві“ збочення в справі політехнізації мали місце в районі, так: в Семенівській сільраді включення

учнів як робітної сили в колгосп; намагалися відірвати учнів від школи на час сіви по інших селах. Цим збоченням давалася рішуча відсіч.

Максимальну увагу треба віддати новому шкільному будівництву.

ПОТРЕБА В БУДІВНИЦТВІ НА 32—33 УЧЕБОВИЙ РІК					
М і с ц е	Клас, км- нат €	Потреба	Дефіцит	Покриття	
				Нове бу- дівницт.	Присто- сування
Місто	40	77	37	14	23
Краммашбуд	—	60	60	60	—
Село	171	259	88	14	77
Разом	211	396	185	88	97

До нового учебного року буде закінчено будівництво школи на Краммашбуді. Гостріше питання стоїть з будуванням шкіл в старому місті Краматорська.

Вже цього року наявність ненормального перевантаження шкіл; були випадки коли не пускали дітей до школи з-за пізнього вечірнього часу; неможливість розгортання позашкільної роботи. На нове будівництво асигновано 135 тисяч карбованців, а з місцевої промисловости 725 тисяч карбованців. Завдання—по-більшовицькому взятися за забезпечення цієї надто важливої ділянки соціалістичної боротьби, виконавши повністю постанову ЦК ВКП(б) про середню та низову школу

Ліквідація неписьменности

Ліквідація неписьменности разом з загальним навчанням є одна з найважливіших передумов для підвищення темпів соціалістичного будівництва. Наш район став районом суцільної письменности.

Р і К	Неписьмен- ність	% охоплення	м/письмен.	% охоплення
1931	4588 чел.	96	12605	59,5
1932	6065 "	100	17606	70

В зв'язку з надходженням робітників з села на Краммашбуд завдання ліквідувати неписьменність не знято. Між тим як величезну роботу треба ще зробити, щодо ліквідації малописьменности з тим, щоб обумовити можливість виконання завдання другої п'ятирічки, про перехід до загального політехнічного навчання. Чималу боротьбу приходилося вести парторганізації на цій ділянці, даючи відсіч опору всіляких маловірів та опортуністів. По лікнепу працювало культармійців 2387 чол., з них ІТР 116, штатних ліквідаторів 214 з них комсомольців 123. Однак не всі парт. проф. та господарські організації ще віддають належну увагу цій роботі. Були приклади бюрократичної тяганини в справі забезпечення лікнепів приміщенням, фінансами та керівниками. Щодо малописьменних, то треба охопити школами всіх тих, що закінчили лікнеп в 31—32 році. Це все потребує від парторганізації і всієї пролетарської суспільности величезного

збільшення своїх темпів навколо ліквідації малописьменности та неписьменности, щоб цілком виконати це завдання.

Боротьба за Ленінську лінію на ідеологічному фронті

Велику увагу віддав РПК боротьбі за Ленінську лінію на ідеологічному фронті.

Одна з найважливіших ділянок цього фронту є викладання соціально-економічних дисциплін в учбових закладах. Загострення класової боротьби, опір капіталістичних елементів нашому наступові позначився на ідеологічному фронті, де класово-ворожі елементи намагаються протистояти нашому наступові. Це виявляється в просуненні буржуазно-ідеалістичної ідеології викладання дисциплін по учбових закладах. Це-ж тиснення дрібно-буржуазної стихії виявляється і у проявах опортуністичних збочень від марксо-ленінських позицій на теоретичному фронті в програмах і викладанні, і в окремих комуністів-викладачів.

Бюро РПК на основі листа тов. Сталіна до редакції „Пролетарської революції“, заслухавши доповідь про наслідки проведеного обстеження викладання соціально-економічних дисциплін у ВРІ, ФЗУ та будтехнікумі, констатуючи певні досягнення, а саме—збільшення комуністів-викладачів (по профбру серед викладачів соціально-економічних дисциплін 95 проц. комуністів і 3 проц. комсомольців), завоювання певного місця соціально-економічних дисциплін в учбових закладах Краматорської, збільшення інтересу до Ленінської теорії як з боку студентства, так і педагогічних робітників, розгортання активних методів навчальної роботи, розгортання соціального й ударництва (хоча не в усіх закладах ця справа гаразд, визначено також ряд серйозних політичних помилок, ідеологічних збочень і навіть проривів у цілій низці програмів викладання соціально-економічних дисциплін. В програмах соціально-економічних дисциплін не загострено уваги на завданні боротьби на два фронти—проти ідеалістів і механістів. Програма з історії партії в ФЗУ, з історії класової боротьби в будтехнікумі вмістила явне протаскування контрреволюційної троцькистської контрабанди, тлумачилось поняття історії по-буржуазному, замазано завдання боротьби на два фронти. В програмі з політекономії ВРІ, Будтехнікуму, були відгуки правоопортуністичної теорії рівноваги та відірваність від поточних питань соціально-будівництва та інші.

Постановою РПК знято з вжитку всі програми Маш. Інституту, що були пройняті шкідливим. Програми не базувались на завданнях нинішнього стану соціально-будівництва та завоювання найновіших досягнень соціалістичної техніки, не вмістили в себе засади революційної теорії.

Окремі викладачі ВРІ просто виявляли куркульські настрої: розуміння „Марксизм-богослов'є“, про безкласовість точних наук, про недіалектичність руху матерії (доцент з фізики) „матерія—туманна річ“ прийняття курсу фізики діалектичним матеріалізмом—„печальна необхідність“ і т. д.

Бюро РПК визначило стан ідеологічної роботи лінією соціально-економічних дисциплін за незадовільну. Також знято програми з інших дисциплін у ВРІ, рішуче засудило опортуністичне збочення протаскувачів контрреволюційного троцькизму в програмах всіх учбових закладів. Зняв з роботи керівника соціально-економічної дисципліни і висловив догану тов. Зарудному, Яровому і іншим за замазування класо-

вої боротьби на теоретичному фронті. Проведено перерозподіл викладачів соц. економічних дисциплін, замінено ряд викладачів робітничими пропагандистами. Розгорнуто критику буржуазно-опортуністичних поглядів серед самих викладачів міста та в районній пресі.

Зміцнено ідеологічну витриманість викладання у ВРІ, і ФЗУ, іде перевірка програмів і на сьогодні, утворено марксо-ленінський семінар викладачів та взято в основу розробки програмів і методзавдань—колективна праця. Однак на цьому зж ніяк заспокоюватися не можна, ще на сьогодні якість ідеологічного викладання недостатня. Слабо підготовлений кадр викладачів та відсутність глибокої проробки курсу.

Самий склад викладачів не може бути названий задовільним, що показує: (дивись таблиця „Склад викладачів по району“—стор. 62).

Аналізуючи склад викладачів треба відзначити малий відсоток складу комуністів 11,2 проц., комсомольців—25 проц. (припадають головним чином на соц. вих і лікнеп роботу). Низький рівень педагогічних сил, 48 проц. з нижчою освітою та переважний відсоток з малим педагогічним стажем.

Наявність 94 ч. з духовенства та дітей розкуркулених (8 проц. до всіх педагогів, а до сільських вчителів до 20 проц.) безперечно має відбиття на ідеологічній витриманості навчання та виховання дітей. Був ряд фактів коли через дітей просувались класово-ворожі настрої загостреної класової боротьби мавши своє місце в школі. Ось чому перед парторганізацією повстає на усю ширь питання зміцнення ідеологічного фронту боротьби, висунення на владовищську роботу кращих марксистських сил, посилити керівництво школами, та навчанням низових парторганізацій за нову соціалістичну школу, за виховання в Ленінському дусі молодого покоління, нещадно борючись з буржуазно-опортуністичною ідеологією на теоретичному фронті.

Боротьба за Ленінську лінію в національному питанні.

Одним з найважливіших завдань роботи парторганізації було нацкульт. будівництво, перевірка виконання директив парії в нац. питанні. Краматорська парторганізація має чимало досягнень. Зросли і зміцніли кадри пролетаріату з 29709 чол. на 1-І—32 року до 52192 ч., зокрема українського. Завершено в основному колективізацію сільського господарства, розгорнули свою роботу радгоспи, МТС, зросли і зміцніли кадри українського сільсько-господарського пролетаріату. Коли взяти склад райпарторганізації за час від 1-І—31 р. до 1-VI—32 р. то маємо неухильне зростання кількості робітників українців: від 61 проц. до 68 проц.

Крамашбуд є як найкращий чинник виховування українського пролетаріату з колгоспного села. Значних досягнень дійшла парторганізація також і в справі нацкультурного будівництва.

ЛІКНЕПРОБОТА. В районі ліквідовано неписьменність; по лік. віданні малописьменности охоплено 12605 чол. в 31 році і 17606 чол. в 32 році.

Дитячими садками охоплено зімою 600 дітей, а в літній час до 10400. Гостро стоїть питання про будівництво дитсадків на зиму та дитячих ясел в місті.

Склад викладачів по району

	Усього педа- гогів	По пар- тиїності			За статтю		За осві- тою			За соц. станом				Виробничий стаж					
		Чл. парт. і канд. парт.	ЛКСМ	Без парт.	Чоловіків	Жінок	Вища	Середня	Нижча	Робітників	Службовц.	Селян бід- няк. і серед.	З родин. духівницт.	Дітей роз- куркулен.	До 1 року	Від 1 року до 3 р.	Від 3 до 10 років	Вищею	Усього
Соцвуху	134	13	22	99	Нема обліку	19	108	7	38	43	39	9	5	—	39	34	31	134	292
	по місту																		
по селу	292	31	73	188	Нема обліку	17	98	157	26	43	177	21	26	—	179	93	50	292	158
Профосвіти	158	42	11	105	125	33	63	85	10	19	131	5	1	2	36	55	44	24	
Лікнепу.	27	—	21	6	16	11	—	—	27	—	—	27	—	—	21	6	—	27	19
	по місту																		
по селу	19	—	14	5	15	4	—	—	19	—	—	19	—	—	12	7	—	19	1110
Малописьмених	110	—	67	43	97	12	—	13	97	—	22	88	—	—	86	24	—	1110	
по місту																			58
по селу	58	5	21	32	37	21	—	21	37	—	19	39	—	—	45	13	—	58	
Разом по району	798	91	229	478	270	82	99	325	354	83	258	394	31	63	36	437	221	105	797

Стан масової комосвітньої роботи села на 1-V—1932 року

	Кількість культустанов					Радо і кіно-фікація				Бібліотеки і кількість книжок							Гурткова робота					
	Всього					Радо устан.	Радо-вуз.	Кіно-перев. сув.	Кіно-статіонар.	3 книжки до 500 шт.	Вид 500 до 1000 шт.	Вид 1000 до 3000 шт.	Вид 3000 і вище	Раббібліот.	Всього бібліот.	С.-госп.		Військов.		Дитячі		
	Будинків колоспн.	Будинків	Колдів	Четків	Клбк. класн.											Клбк. в них	Клбк. в них	Клбк. в них				
1931 р.	6	30	35	56	137	25	3	20	23	—	—	2	2	2	6	—	—	52	1910	40	1650	
1932 р.	35	—	42	72	149	28	3	11	11	30	—	3	2	2	37	18	210	60	1209	27	600	

	Гурткова робота					Кадри: зав. сільбуд., хат читальн., червоних кутків, бібліотек																		
	Політ. гурт.		Інші гурт.			Всього	В тій числі звільнен.	Освіта					Партійність			Стаж МКО роботи					Політпідготовка			
	Кінськ. гурт.	В них	Кінськ. гурт.	В них	Служ.			Висша	Середня	Ниж.	Частично писем.	Чл. парт.	К-п.	ЛКСМ	П-п.	Від 3 м. до 6 м. до 1 р.	Від 6 м. до 1 р.	Від 1 р. до 3 р.	Від 3 р. вище	Скін. курс. політ.	Скін. курс. політ. СІПШ п. акт. підгот.			
22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43			
1931 р.	3	74	52	1200	28	28	—	—	28	—	13	7	6	2	11	7	6	4	2	9	17			
1932 р.	10	270	50	1100	35	—	—	—	35	—	24	3	6	2	26	8	1	—	—	9	—			

ЗАГАЛЬНЕ НАВЧАННЯ. Загальним навчанням охоплено всіх дітей шкільного віку. Всіх шкіл 82 з них українських 77, російських 5, німецьких 6, з загальним числом учнів 16616.

ШКОЛАМИ ФЗУ і ШРЮ з загальним числом учнів 2247, з них українців—1884 чол.

МАШИНОБУДІВЕЛЬНИЙ ІНСТИТУТ, з загальним числом студентів 317 чол., з них українців—204.

РОБІТФАКИ. В них слухачів 629, з яких українців—381.

БУДТЕХНІКУМ, ФЗТК, ВРУ в них студентів 838, з яких українців—438.

У цілому, по навчальних закладах студентства 4031, з яких українці становлять 2907 чол., або 72 проц.

Чимало успіхів дійдено в справі опанування пролетаріатом української культури.

Збудовано в м. Краматорському новий величезний пролетарський клуб-театр. Будується новий театр-кіно вартістю 450 тисяч карбованців на Крамашбуді, відкриття звукового кіно-театру. На сьогодні українізовано майже всі заводські газети. Зросло число українців у складі робселькорів. Значно зросла передплата на українські газети. Тираж „Комуніста“ дорівнює на I-IV—32 року 7283 примірника проти 3240 минулого року, „Вісті“ 2350 прим. проти 837 минулого року. Обіг української літератури набагато збільшився. (Стан комосвіти див. табл. стр. 63—64).

Поряд з досягненням в справі нацкультбудівництва, парторганізація має ряд хиб. Немає ще широкого розгорнутого фронту масово-комосвітньої роботи в робітничих і колгоспних культурних організаціях. Кволо працюють в значній мірі культполітради та культсекції сельрад і колгоспів. Недостатнє залучення активу навколо культстановів і дуже низька якість роботи клубів і колбудів. Слабо пов'язана культосвітня робота з боротьбою за промфінплян та завдань організаціїно-господарчого зміцнення колгоспів. Лінійно профспілок є відставання в масовій роботі їх від прагнення робітничих мас до опанування української культури. Завкоми підприємств ще не стали на чолі робітничих мас у цьому процесі. Незадовільний стан роботи щодо нацкультбудівництва в комсомолі, де хоч і спостерігається за останній час зрушення у втягненні кадрів української робітничої молоді, проте комсомольська організація на Краматорщині на чолі прагнення робітничої молоді до українського літературно-художнього руху ще не стала. Це говорить за те, що комсомолові треба рішучіше посилити свою роботу за високі темпи культурної революції.

У справі українізації установ, зокрема господарчих організацій, ще зроблено занадто мало. Недостатньо українізовано викладання дисциплін в навчальних закладах, особливо по лінії профосвіти. Є проява ворожого ставлення й опору. З боку викладавців (ВРІ), а також великодержавно-шовіністичні настрої в окремих службовців на Крамашбуді, КДМЗ, де парторганізацією дано рішучу відсіч. Масова робота парторганізації і профспілок у справі українізації не набула систематичного характеру, боротьбу з проявами ухильництва не проводять систематично, питання про це не виносили в широкі партійні робітничі маси.

РПК, відзначаючи всі ці досягнення й хиби рішуче підкреслює перед усією парторганізацією, що роботу в справі національно-культурного будівництва, зокрема українізації, не можна вважати за достатню, що темпи нашої роботи, керівництво профспілкових і окремих партійних організацій ще відстають від зрісших потреб робітничих мас, що робота в галузі нацкультбудівництва ще далеко не пов'язана з боротьбою за промфінплян, за соціалістичну реконструкцію села, що темпи підйому культурної революції по всіх лініях мусять бути найвищі, що боротьба зі збоченнями в національній політиці партії, насамперед з великодержавним шовінізмом, як головною небезпекою є найважливіше завдання партії на данному етапі, що високі темпи культурної революції обумовлюють побудову безкласового соціалістичного суспільства в нашій країні.

ПАРТІЙНЕ БУДІВНИЦТВО

РОЗДІЛ IX.

Парторганізація в боротьбі на два фронти.

За звітний період парторганізація ідейно зростає і загартувалась у боротьбі на два фронти. Скеровуючи головний вогонь проти правого опортунізму, як головної небезпеки, парторганізація не послаблює боротьби з „лівими“ закрутами та рештками контрреволюційного троцькізму, гнилим лібералізмом і примиренством до них.

На основі розгорнутої самокритики та середпартійної демократії парторганізація своєчасно викривала та давала рішучу відсіч антипартійним настроям та групуванням. Набагато активізувались та рішучіше стали провадити боротьбу з опортуністичними проявами низові ланки парторганізації—осередки, партгрупи. Рішучіше, по більшовицькому викривають носіїв опортуністичних настроїв у теорії і на практиці і, прикладами своєї більшовицької роботи, розбивають їх.

У період переведення хлібзаготівель викрито факти правоопортуністичних дій на практиці з боку секретаря Мар'їнського партосередку Шиманського, який, підтримуючи куркулів, зривав хлібзаготівлю; секретаря партосередку Дмитро-Дар'ївської с.-р.—своїм опортуністичним керівництвом зривав госп. політ. кампанії на селі. Керівна партверхівка комуни „Свобода“ допустилася саопливу в керівництві комуною, пасування перед труднощами, що привело до розкладницької роботи партосередку, комуни та с.-ради; знято з керівництва та виключено з лав партії голову артлі Швеця (арт. „Вірний шлях до соціалізму“), який зривав хлібзаготівлю. Викрито опортуністичні дії Севаст'янова (Механічний цех), що своєю опортуністичною практикою, ігноруванням рішень партії, зажимом молодих спеціалістів та ігноруванням раціоналізаторських пропозицій зривав виконання виробничих завдань, за що його виключено з лав партії. Скугирев (ОКС) виступивши, „що партія неправильно веде політику колективізації і хлібзаготівлі“, одержав рішучу відсіч з боку партосередку. Труханова (службовець), що подав заяву про звільнення його від роботи пропагандиста, так як він не згоден з політикою партії на селі та по питанню реальної зарплатні, знято з роботи та застосовано партзаходи.

Нещадну боротьбу парторганізація веде і на теоретичному фронті: викрито троцькістську контрабанду, що її було протаскувано в програмах содеконом. дисциплін ВРІ, ФЗУ та Будтехнікуму—Зарудного та Глушка, які тлумачили поняття історії клясової боротьби по буржуазному, не загострювали питання боротьби на два фронти в програмах історії партії, невірне тлумачення питань політекономії і економічної політики (Яровий) та гнилі ліберальні відношення групи суспільствознавців ФЗУ.

Знято з роботи і накладено парткару на Іщенко (бувний культпроп ЗПК Металюргії) який опортуністичною роботою зривав партосвіту на заводі.

За опортуністичне керівництво розпущено фракцію Райколгосп-спілки та зміщено парткерівництво її.

РПК вдарив по непманському духу в роботі Доннархарчу та за допущення засліченості апарату клясово-ворожими елементами, за що знято парткерівництво.

За адміністрування знято з роботи секретаря п-осередку залізниці Бокутенка.

Викрито парторганізацією склочну, безпринципну групування (Ліпінсон, Мотузка, Лук'янова, Залманов і інш.), які намагалися дискредитувати керівництво бюро РПК. В боротьбі з цією безпринципною групування бюро РПК і Рай-КК допущено було шкідливу, грубу політичну помилку, кваліфікуючи цю групу, як „контрреволюційну троцькистську групу“.

За керівництвом ЦК ВКП(б) та його безпосередньою допомогою, РПК визнав по-більшовицькому припущену помилку, своєчасно її виправив та проробив у всій парторганізації.

Парторганізація нещадно боролася з антипартійними вчинками. Так, було виключено з лав партії Нікітіна за відрив від партії і порушення статуту партії. Рогова (ковальський цех) за рвацтво, прогули та службу у білих, скривши перед партією це. Лазарчука—сина крупного крамаря, що сховав своє соц. походження при вступі до партії. Гадючко—кандидат партії за зв'язок з куркулями, пияцтво і вбивство своєї родини й інш.

В наслідок викриття цих фактів правоопортуністичної практики, склочництва, антипартійних вчинків, з якими парторганізація нещадно боролася і виключала з своїх лав опортуністів всіх гатунків, підсилювався підйом критики і самокритики знизу, ідейно зрости та загартувались лави парторганізації, підходячи до XX Райпартконференції єдино загартованою, здібною по-бойовому боротися за генеральну лінію партії і ідеологічно здоровою.

Величезні завдання, що стоять перед партійною організацією в зв'язку з завершенням заключного року п'ятирічки і вступ до другої п'ятирічки—побудови безкласового соціалістичного суспільства, вимагають від парторганізації напруженої роботи над здійсненням поставлених завдань, вимагають політичної та організаційної чіткості в роботі та рішучій боротьбі з проявами правого ухилу в партії і на практиці, як головної небезпеки на данному етапі, а також „лівим“ опортунізмом та примиренством до них.

Перебудова партроботи

Перебудову змісту й форм партроботи провадили відповідно до завдань забезпечення генеральної лінії партії—очолення партійною організацією активності робітничих і колгоспних мас у боротьбі за більшовицькі темпи індустріалізації і соціалістичного господарства. Переладнування партійної масової роботи та її організаційних форм у звітному періоді йшло лінією дальшого перенесення центру ваги роботи в бригади, агрегат, групу, наближення парткерівництва до виконавця. Конкретну роботу коло перебудови провадили в таких напрямках:

- 1) Перебудова організаційної структури парторганізацій.
- 2) Розстановлення партійних сил на вирішних ділянках.
- 3) Забезпечення авангардної ролі комуністів на виробництві.

Неперервно відбувався процес подрібнення загально-віддільних, цехових осередків і партгруп (число цехосередків за звітний період

збільшилось з 45 до 62). Наслідком, партійна мережа дуже змінилась в бік поширення. Коли на 1-VI—31 року було партосередків 102, то на 1-VI—32 р.—119, а під час перевиборів число збільшилося.

Організовано 2 ЗПК (Машинобудівництва та металургії). На Крамашбуді число партосередків збільшилося з 8 до 26; на Машинобудівельному заводі з 14 до 18 статутних та ланкових з 3 до 5-ти; розукрупнення партосередку транспортного цеху Металургійного ЗПК на 3 осередки.

Таке поширення мережі партосередків, безперечно, сприяло посиленню впливу на робітничі маси, кращому пристосуванню роботи до окремих господарсько-виробничих завдань на підприємствах; однак, поширення мережі не можна вважати за вичерпані. На ряді підприємств необхідно провести поширення мережі змінних і ланкових осередків, при чому це поширення аж ніяк не повинно розпорошувати партійні сили.

Процес поширення мережі осередків своєю чергою сприяв дальшому подрібненню й збільшенню мережі партгруп через організацію партгруп не тільки по агрегатах, а й за кваліфікацією, місцем роботи і т. інш. Мережа партійних груп зросла з 216 до 419.

Мережа партосередків і партгруп:

	ЗПК	БПК	СПК	Опорні посередки	З них по роду вироб.						Всього груп	Всього партосе- редків
					Вироб- ничі	Транс- порт.	Радгосп.	Колгосп.	Учбо- вих	Радянск. та інш.		
На 1-VI—31 р.	1	1	6	—	45%	1	3	39	2	12	216	102
На 1-VI—32 р.	2	1	—	6	62%	1	5	36	3	14	419	119

Подрібнення партгруп набрало широкого розмаху поточної перевиборної кампанії парторганів, при чім це поширення проходить не тільки на підприємствах великої промисловости, а й в радянських і сільських осередках.

Основні недоліки в роботі партгруп є: відсутність достатнього розуміння вирішальної ролі партгрупи за територіальністю (Механічний цех), недостатньо уважне ставлення до добору партгрупоргів—обираючи майстра, бригадира госпрозрахункової бригади, вибори господарника, а в ряді випадків профгрупорга, чим змазувався трикутник агрегату. Окремі партгрупорги не були провідної кваліфікації і не мали достатнього авторитетного впливу на старий кваліфікований кадр робітників. В ряді цехів партгрупоргам були кандидати партії, що безумовно не давало можливості зміцнити парткерівництва групою, окремі партосередки зовсім кволо здійснювали керівництво партгрупами, і в ряді випадків не знали групоргів (Механічний цех і інш.), а групорги—склад своєї групи. Проте, невидлячись на ряд недоліків, партгрупа як основна ланка покращення партпроводу на основній дільниці і в боротьбі за промфінплан, змінно-зустрічні, за нові соціалістичні форми праці, за Ленінське виховання мас і зріст партії себе цілком виправдала.

Для узагальнення й обміну досвідом роботи проведено РПК 2 оргпартнаради міста й села секретарів партосередків у питанні перебудови партмасової роботи, наслідком,—за останній час поживавлено роботу партгруп, осередків, проведено огляд змагання груп. Однак, треба визнати, що керівництво й допомога низовій ланці ще далеко недостатні.

Розстановлення комуністів

Розстановленню комуністів по окремих групах, змінах, на вирішних дільницях виробництва організація віддавала чимало уваги. Насамперед звернуто увагу на правильне розстановлення у вирішних і „вузьких“ місцях на виробництві з тим, щоб там забезпечити партвплив і виконання виробничих показників.

Строкатість насичення комуністами на вирішних агрегатах останнім часом трохи вижито, дійшли правильнішого розподілу й розстановлення комуністів на виробничих дільницях через внутрішній перерозподіл комуністів у цеху, агрегаті, а також завдяки посиленню вербувальної роботи.

Розстановлення комуністів по окремих підприємствах таке:

Механічний цех—робітників	2088,	партпрошарок—13,6 проц.
Ливарний „ — „	772,	„ —21,8 „
Доменний „ — „	1095,	„ —19,9 „
Прокатний „ — „	1142,	„ —32,1 „

цікаво навести данні розстановлення комуністів по змінах:

Мартенівський цех—позапарт. робітн.—158, у 1 зміні працює—38,6 ⁰ / ₀ .					
„ „ „ — 86, „ 2 „ „ —32,5 ⁰ / ₀ .					
„ „ „ —120, „ 3 „ „ —21,7 ⁰ / ₀ .					
„ „ „ —106, „ 4 „ „ —25,4 ⁰ / ₀ .					
„ „ „ —107, „ 5 „ „ —27,1 ⁰ / ₀ .					

Однак, по окремих цехах строкатість насичення комуністами ще не вижито, наприклад, по ливарному цеху на 773 працюючих партпрошарок 21,8 проц., по котловому на 756 працюючих 11,9 проц., на Краймашбуді електрозварка 5,5 проц. партпрошарку, клепальників 3,9 проц., а механічна партгрупа 15 проц., монтажна 8,3 проц.

Отже, не зважаючи на окремі позитивні моменти, у ряді основних цехів потрібне дальше перерозподілення і розстановлення комуністів для забезпечення партвпливу на всіх виробничих дільницях, особливо в змінах.

Авангардна роль комуністів

З погляду дійдення авангардної ролі парторганізації проваджують всю перебудову партроботи. Наслідком дійдених успіхів у перебудові партроботи набагато збільшилась керівна роль парторганізації на підприємствах, збільшилась роль партгруп на виробництві і набагато зросло охоплення комуністів соцзмаганням та ударництвом. На Металургійному заводі: Доменний цех охоплено комуніст.—91,6%.

	Прокатний	„	„	—90,8 ⁰ / ₀ .
	Мартенівський	„	„	—94,2 ⁰ / ₀ .
На машинобудівництві:	Ливарний	„	„	—100 ⁰ / ₀ .
	Механічний	„	„	—95,3 ⁰ / ₀ .
	Казановий	„	„	—82,1 ⁰ / ₀ .
Краммашбуд	ЦМК	„	„	—90 ⁰ / ₀ .
	Чугуно-ливарн.	„	„	—81 ⁰ / ₀ .
	Метальобуд	„	„	—90,9 ⁰ / ₀ .
	Монтажний	„	„	—96,4 ⁰ / ₀ .
	18-та дільниця	„	„	—100 ⁰ / ₀ .

Крім того, слід відзначити й те, що фактичний стан з ударництвом по окремих цехах багато гірший, ніж про це говорять офіційні показники.

Ряд комуністів, комсомольців, що лічаються вдарниками, фактично не виконують взятих на себе революційних зобов'язань. Поруч зраз-

ків комуністичного ставлення до роботи, серед окремих комуністів спостерігаються випадки пасивного і навіть злочинного ставлення до роботи і лжеударництва. Так: Монгуленко, автогенщик метальобуду—систематичні прогули і посилка підручних під час роботи купляти горілку; Стребіш—халатне відношення до розвантаження імпортного устаткування від чого—поломки окремих деталей. Полозков—(ЦМК) прогульник і п'яниця; партгрупорг Калінкін не мобілізував по ударному свою групу—наслідком має перевитрати за місяць 10247 крб.; Марфола—не виконав розпорядження майстра. Отже, бачимо окремі випадки, коли комуністи в ряді вирішних дільниць боротьби за промфінплан не йдуть в авангарді і навіть відстають, плентаються в хвості ударного руху, серед окремих комуністів спостерігаються випадки порушення трудової дисципліни і т. інш.

Переважно-ж маємо зразки авангардної ролі комуністів у боротьбі за більшовицькі темпи виконання промфінплану, так: доменщики бригади Харітонова й Ковальова виконали завдання на 153 проц., заощадження по 264 крб. Прокатчик тов. Малахов заощадив 1204 крб. на місяць на паливі та мастивних матеріалах; бригад Кондрючий (Метальобуд) систематично перевиконує завдання на 120—125 проц.; групорг Кононенко—обрубщик заощадив 4822 крб.; бригадир-комунар Ломоносов виконує на 200 проц. і Ковлер (землекоп) на 180 проц. Між тим як бригади де відсутній партпрошарок виконання завдання складає в цих-же цехах і агрегатах 75—90 проц. Наприклад бригади Кубенкова, Мусенка і др.

Хоч партгрупи набагато підсилили боротьбу за встановлення трудової й виробничої дисципліни серед комуністів, застосовуючи в цій боротьбі не тільки організаційні заходи впливу, а й виховні заходи, однак у практиці боротьби за виробничі показники, за трудову дисципліну комуністів, за справжнє виконання взятих на себе зобов'язань по соцумовам, партгрупи і парторганізації в цілому не зуміли ще дійти цілковитого виконання рішень XVI з'їзду ВКП(б) про 100 проц. втягнення комуністів і комсомольців до соцзмагання й ударництва і справжнього виконання революційних зобов'язань; ще недостатньо повернулись лицем до соціалістичної раціоналізації і якісних показників роботи виробництва.

Перевибори партійних органів

Тепер ще немає можливості дати загальну оцінку перебігу останніх перевиборів партійних органів. Однак, уже попередні данні свідчать про те, що перевибори проходять в умовах значної активності партійних і позапартійних робітників та колгоспних мас і широко розвиненої критики і самокритики.

У процесі перевиборів значно розгорнулося соцзмагання (між окремими ЗПК й осередками) на краще проведення перевиборів, широко проведена взаємоперевірка роботи партгруп. Ширше, ніж у минулому, притягнуто до перевиборів позапартійну робітничу масу.

Наслідком широкої взаємної перевірки роботи партгруп і рішучої самокритики виявлено, що 20—25 проц. не впоралося із завданнями партії, а тому й робота цих групоргів була визнана за незадовільну.

В обговоренні завдань парторганізації, в зв'язку з перевиборами разом з партійною масою були охоплені значні маси позапартійних робітників, наприклад: по Крамашбуду охоплено 87 проц. комуністів; КСМ—32 проц. і позапартійних робітників 3.807; по Механічному це-

ху комуністів від 85—93 проц. і позапартійних 82 проц. до загальної кількості робітників. Краще проведена масова робота по ливарному цеху, майже 100 проц. охоплення комуністів і позапартійних.

Активність при переобранні партгруп характеризується так: по машинобудівельному заводу охоплено комуністів 81,2 проц.; КСМ 54,5 і позапартійних 39,7. В обговоренні брало участь—12—15 проц.; по машзаводу охоплено всього 5132 чол. За попереднім аналізом з 131 групорганізацій обраних 54 або 41,2 проц., що їх забезпечено кращими комуністами-ударниками. Так: по соцстану з них робітників 94 проц.; службовців—6 проц., що головним чином припадає на відділи Комбінату. По партстажу:

1924—1926 р.	—15,2 проц.
1927—1928 р.	—21,4 "
1929—1930 р.	—42,8 "
1931—1932 р.	—20,6 "

Ряд партгруп та партосередків зуміли пов'язати проведення перевиборів із завданнями мобілізації мас на виконання промфінплану і дійшли за час перевиборів певних успіхів: бригада Роменського (каменярів) замість 34,4 тис. дала зустрічний і вклала 40,5 тис. шт. цеглин.

Бригада тов. Славянського обов'язалась і закінчила прокладку водогонної магістралі раніш заданого строку на 22 дні. Партосередок бетонярів мобілізував всіх бетонярів і арматурщиків на проведення штурму за 10000 кубометрів бетону до XX Райпартконференції і т. інш.

По селу перевибори пов'язані були з закінченням сівби, де районом виконано на 101,4 проц.; в арт. „Ворошилова" в зв'язку з перевиборами колгоспники об'явили себе ударниками і за два дні закінчили прополку сосяників.

Під час перевиборів значно зросло соцмагання та вдарництво, так партійців, як і позапартійних; окремі бригади висували зустрічні промфінплани і конкретні зобов'язання наприклад: по Краммашбуду заново організовано 22 ударних бригади з охопленням 374 чол.

Перебіг перевиборів був пов'язаний з перебудовою партійно-масової роботи у колгоспних партосередках відповідно постанові ЦК і посиленню партмасової роботи в організації, на основі промови т. Кагановича. Значно зросла парторганізація за час перевиборів, так: під час підготовчої роботи на Краммашбуді подано 53 заяви до партії; по казановому 14 (ще тепер немає підсумків зростання), а число вступивших до партії чимале, що зайвий раз стверджує впевненість широких робітничих і колгоспних мас в лінії партії і їх довір'я партії і парторганізації.

Зростання партії

У звітний період боротьба партії за проведення генеральної лінії проходила в обставинах величезної політичної активності робітників і колгоспників. Боротьба навколо виконання кількісних і якісних показників промфінплану, суцільної колективізації і на цій основі ліквідації куркульні, як кляси, висунула тисячі нових бійців на фронті соціалістичного будівництва.

Районова парторганізація в своїх лавах нараховувала на 1-І—31 року 3613 членів і кандидатів партії. За 1931 р. й п'ять місяців 1932 року організація зросла на 3094 чол., або на 85,6 проц. до загального складу організації на 1-І—31 р.

Особливо значний зріст маємо в другому півріччі і за 5 місяців 1932 року, так: в II півріччі прийнято 1350 чол. або 43,6 проц., а за 5 місяців 1932 року прийнято 1115 або 36 проц. до всіх прийнятих за весь зазначений період.

Зріст парторганізації йшов, головним чином, за рахунок кращих робітників-ударників з виробництва та кращої частини колгоспників-ударників.

Склад прийнятих до кандидатів партії за соцстаном і родом роботи такий:

За соціальним станом			За родом роботи			
Робітників	Колгосп.	Служб.	Фабр. зав.	С-госп. роб.	Колгосп.	Служб.
За 1931 р. 1757	208	14	1741	148	75	15
%/о 88,8.	10,0	0,6	88,1	7,5	3,7	0,7
За 5 м-ців 32 р. 803	299	13	737	66	299	13
%/о 72,1.	26,8	1,1	66,1	6,6	26,8	1,1

В числі 28 службовців по роду роботи прийнято інженерів і техніків 16 чол., майстрів 3 чол., вчителів 3, лікарів 2 і інш. 4 чол.

Прийняті до кандидатів партії робітники в значній більшості з великим виробничим стажем:

Р о к и	15 р. та більш.	11—15 років	6—10 років	3—5 років	До 3 років
За 1931 рік	277	339	609	444	72
%/о 15,9	19,4	35,1	25,5	4,1	
За 5 міс. 32 р.	133	172	254	190	54
%/о 16,6	21,4	31,6	23,7	6,7	

Національний склад прийнятих в кандидати партії.

За 1931 р. Українців: 1297 чол.—67 проц.; Росіян: 552—27 проц.; Інших: 130 ч.—6,5 проц.

За 5 міс. 1932 р.; Українців: 863 ч.—77,4 проц.; Росіян: 228—20,4 проц.; Інших: 24 ч.—2,2 проц.

Тяга до партії характеризується кількістю поданих заяв, так: всього за 1931 р. подано заяв 2466, а в I кварталі 1932 р. 466 заяв.

В порядку відсіву та регулювання зросту по соцстану за 1931 рік відмовлено 487 чол. що складає 19,8 проц. до загального числа поданих заяв; в I кварталі 1932 р. із 466 заяв відмовлено 58 чол., або 12,6 проц.

По соцстану відсів складав, щодо поданих заяв у проц.:

	Робочих	Колгосп.	С-г. роб.	Служб.
За 1931 рік	5,4	81,8	0,7	80,2
За 5 місяців 1932 р.	7,6	20,0	—	83,3

Поруч з позитивними показниками в рості парторганізації, збільшення відсотку робітників з виробництва, значного збільшення темпів зростання організації, ми маємо низку недоліків. Головним недоліком є відсутність в низових парторганізаціях систематичного підготовленого резерву зроста, наслідком,—зріст проходить не регулярно; прикладно: з 1979 чол. прийнятих в 1931 р. на IV квартал припадає 874, або

44 проц. до загальної кількості прийнятих, що пояснюється переведенням в цей час низки політгосподарчих кампаній (жовтневі свята, підготовка до 4 заключного і до XVII партконференції).

Мляве втягнення до партії робітниць і комсомольців, є ще загальною вадою в роботі організацій. Так: всього за 1931 р. прийнято 188 жінок, або 9,4 проц. За 5 місяців 1932 року 156 або 14 проц. до загального числа прийнятих. Питанням приймання до партії робітниць осередки ще не віддають належної уваги, не вивчають жіночого активу, що дуже зріс.

Млява робота партійних і комсомольських організацій до партії є основною причиною недостатніх темпів зростання з комсомолу, так: питома вага, до загальної кількості прийнятих кандидатів комсомол складає за 1931 р.—17 проц. та за 5 місяців 1932 р. 17,1 проц.

Треба також відмітити недостатні темпи зросту за рахунок основних цехів металургії, машинобуд. і Краммашбуду, так: всього прийнято в 1931 р. по прокатному цеху 32 чол.; по мартену 78 чол.; ливарному 30 чол.; казановому 49 чол. і Краммашбуду 392 чол.

Величезне поширення лав партії висуває на перший план завдання політичного виховання нового поповнення. Ролі партійної освіти в справі посилення темпів зростання ще не далеко всі осередки дооцінюють. Окремі осередки ще не засвоїли того, що партосвіта є невід'ємна частина роботи партії коло соцбудівництва і в умовах загострення класової боротьби — питання першорядного значення.

Робота з новим поповненням — кандидатським складом, хоч і поліпшилась проти попереднього періоду, але потребує ще більшого підсилення уваги до цієї найважливішої справи. Навічність майже половини (49,9 проц.) кандидатів у складі організації висуває завдання підсилення марксо-ленінського виховання кандидатського складу і підготовки кандидатів до переведу в члени партії і активної партроботи.

На ряді підприємств осередки не зуміли організувати виховної роботи серед кандидатів партії, не надають їм постійної допомоги в справі виконання партійних навантажень і підготовки до переведу в члени партії, що сприяло проявам хоробливих явищ серед деякої частини кандидатів і відірванню їх від партії (прокатна та інш.).

Бюро РПК, заслухавши питання зросту парторганізації, поставило перед організацією низку завдань в галузі зростання, звернувши насамперед увагу на поліпшення роботи з резервом, збільшення зростання, за рахунок робітників з виробництва і кращої частини колгоспників, посилення темпів вербування до партії робітниць і комсомольців, на більше втягнення до партії української частини пролетаріату, на поліпшення роботи з новим поповненням.

Стан районової парторганізації на 1-VI—32 року.

Наша Райпарторганізація на 1-VI—32 р. нараховує в своїх лавах 6.946 комуністів. Із них членів партії 3.481 або 50,1 проц.; кандидатів 3565 або 49,9 проц. до загальної кількості парторганізації.

Із загальної кількості парторганізації належать до ЛКСМУ 952 чол. або 13,7 проц.

ПО СОЦ. ПОЛОЖЕННЮ: Робітників 5.557 чол.—80 проц.; селян 1.217 чол.—18,6 проц.; службовців 172 чол.—1,4 проц.

ПО РОДУ ЗАНЯТЬ: Заводськ., транспорт. і інш. робітників 5.152 чол.—74,2 проц.; с-г. робітників—96 чол.—1,4 проц.; колгоспників 952 чол.—13,7 проц.; службовців 746 чол.—10,7 проц.

ЗА СТАТТЮ: чоловіків—6.261 або 90 проц.; жінок 685 або 10 проц.

ЗА НАЦІОНАЛЬНІСТЮ: Українців 4,731 чол.—68 проц.; росіян 1.877 чол.—27 проц.; євреїв 86 чол.—1,2 проц.; інших 252 чол. або 3,7 проц.

По партстажу члени партії розподіляються:

З дореволюційним стажем	4 чол.— 0,1 проц.
1917—1920 р.	106 „ — 3,1 „
1921—1923 р.	28 „ — 0,8 „
1924—1926 р.	678 „ —19,5 „
1927—1928 р.	729 „ —20,9 „
1929—1930 р.	893 „ —25,6 „
1931 рік	640 „ —18,6 „
1932 р.	394 „ —11,3 „

РАЗОМ . . 3.481 „ — 100 „

Похід за 6 історичних умов тов. Сталіна, перевибори партійних органів, що відбуваються тепер, ознаменувались новою потужною хвилею трудового піднесення серед робітників і колгоспних мас села та втягненням до партії. Однак, не всі організації зуміли очолити це піднесення активності і підсилити темпи зростання.

Завдання парторганізації полягає в тому, щоб вчасно очолити політичну активність робітничих і колгоспних мас, що дедалі зростає, і максимально використати всю активність для успішного виконання кількісних і якісних показників промфінпланів, для ще більшого зміцнення лав парторганізації перебудовуючи всю партійно-масову роботу в напрямок реалізації постанов партії і останньої промови тов. КАГАНОВИЧА:

„Ми повинні зуміти перебудувати свою роботу, і осередків, насамперед, так, щоб бути на висоті завдань, що стоять перед нами—керування масами і організація їх докола гасел партії, на боротьбу за їх здійснення“.

...—„охопити більшовицьким політичним впливом усіх робітників даного підприємства, цеху, ланки. Отже, щоб успішно розв'язати завдання партійної роботи, партосередок повинен, насамперед вдумливо вивчити весь склад людей, з якими він працює і якими він має керувати“.

Підходити „до всіх цих різних прошарків треба виявити різний диференційований підхід, перебудовуючи відповідно методи й способи партійно-масової роботи і політичної агітації“.

„Треба поставити на більшу ідейну височінь усю нашу політично-масову агітацію, щоб кожного даного моменту просто, живою, зрозумілою формою, не уникаючи гострих питань—відповісти робітникові на запитання, що його хвилюють, діючи більшовицьким методом переконання й виховання кожного окремого робітника“. (КАГАНОВИЧ).

„Побільше уваги й вдумливості до вимог і потреб робітничої класи, поменше бюрократичного формалізму в практиці наших партійно-професійних організацій, більше чуйності й чутливості до почуття класової гідності робітничої класи“. (СТАЛІН).

„Отже, основне завдання партійних організацій—це перебудувати роботу й структуру партійних організацій так, щоб вони були ближче до цеху, зосередили свої головні сили й увагу в самому цеху. Треба по-більшовицькому ор-

ганізувати всю партійну роботу, щоб опора була на середні ланки й на їхніх партійних організаторів, як основних помічників парткому, що охоплюють усю масу робітників, організують її на боротьбу за промфінплан, за постачання, за культуру, за школу і т. д. Треба пов'язувати партійно-масову роботу з усією сумою заходів, що їх провадиться на заводі, а також з розгортанням більшовицької самокритики, середпартійної демократії". (КАГАНОВИЧ).

Партійна освіта

Ті величезні завдання, що стояли й стоять перед парторганізацією у третьому вирішальному і четвертому заключному році п'ятиріччя, вимагали від партійної освіти більшої гнучкості, іншого розмаху, вищих темпів, справжнього сполучення й найцільнішого пов'язання теоретичної учоби із завданнями соціалістичного будівництва, озброєння партійної організації на боротьбу за генеральну лінію партії.

Розгорнута мережа партійної освіти стала за одну з потужних підойм парторганізації в боротьбі на два фронти проти всіляких ухилів від генеральної лінії партії, насамперед проти правого ухилу як головної небезпеки тепер.

У процесі опрацювання всіх вирішень партії, постанов з'їздів, конференцій і пленумів була виявлена не абияка активність слухачів. Антипартійні виступи окремих т. т. дістали однудушну відсіч від усієї групи, наприклад—в транспортному цеху був виступ якогось Журбін, „що не можна збудувати соціалізм в одній країні". Слухачі школи виступили проти цього товариша і показали йому його помилки. Школа засвоїла генеральну лінію партії й суть ухилів.

В партшколі Степанівського партосередку виступили 2—3 слухачі під час проробки постанов ЦК про хлібозаготівлю, м'ясозаготівлю і колгоспну торгівлю, що ці постанови треба було б роки 2 тому видати, а тепер вони загубили своє значення. Школа в своїй переважній більшості дала відсіч такому тлумаченню, з'ясувала чим товаришам суть їх помилок і вони урозуміючи собі почали їх визнавати.

Безперечно, що опрацювання постанов партії, пленумів та XVII партконференції піднесло теоретичний рівень і озброїло парторганізацію на боротьбу з проявами опортунізму на практиці. Зв'язок теорії з практикою, поворот мережі партосу на боротьбу за виконання промфінплану й ліквідацію прориву на величезних підприємствах багато піднесли зацікавлення партійною учобою. Справді цей рік у цьому розумінні дав багато нових моментів. Наприклад, у момент проривів на Крамшбуди вся партійна мережа була переключена на опрацювання завдань ліквідації проривів, школи організовано виходили на штурм за 40 тис. кубометрів бетону. Така-ж система швидкого переключення роботи шкіл відповідно до завдань моменту була й у період ліквідації прориву на машинобудівельному заводі в виготовленні замовлень для Дніпробуду, скликавши зльоти слухачів з намічення конкретних зобов'язань та розстановлення дозорів від шкіл, де слухачі в строк справились зі взятими на себе зобов'язаннями, виконавши завдання на 150 проц. (слухачі шкіл Мартинов, Мансюра, Ломакін і інш.), теж-саме на домобуді, куди організовано школи йшли на прорив. При цьому, мобілізуючи маси на боротьбу з проривом, висували гасло: „Слухач школи—ударник в школі і на виробництві“.

Крім того, протягом усього учбового року за планом робіт передбачено було опрацювання повного програмного матеріалу, питань поточної політики. Одну третину часу приділяли цій групі питань. Тимто найважливіші питання, пов'язані з проведенням бойових господаарсько-політичних кампаній і заходів, були предметом опрацювання мережі партійної освіти. Були опрацьовані питання: посівкампанії, колумови, госпрозрахунок, робітничі постачання, промфінплан на 1931 і 1932 рік, промови проводивів революції і т. інш. Під час проробки жовтневого пленуму ЦК було організовано з слухачів 21 бригаду для проведення контролю над кооперацією і робітничим постачанням. При проробці 6 вказівок тов. Сталіна організовано було 14 госпрозрахункових бригад з слухачів шкіл. Системою партмережі вібрано 9.000 карб. на ескадрилю „Крила Ленінізму“. Гучність системи, застосованої поточного року, сприяла зростанню громадсько-політичної активності слухачів-комуністів і позапартійних робітників. Вступило до партії з слухачів шкіл за цей час 997 чол. кращих робітників і колгоспників—ударників.

РПК вів нещадну боротьбу з недооцінюванням та опортуністичною практикою в справі марксо-ленінського виховання. Так, знято за опортуністичне керівництво і зрив партосвіти культпропа ЗІПК металургії тов. Іщенко та винесено сувору догану; знято з роботи декілька секретарів цехпартосередків за недооцінювання партнавчання та застосовано партійні заходи до них. РПК слухав на засіданнях—ЗІПК металургії, осередок коксо-хеміч., конкретно-оперативно допомагаючи цим в роботі.

Однак, нові моменти в роботі шкіл не всі низові партійні організації достатньою мірою засвоїли. Як і раніше, в ряді осередків спостережувалось політичне недооцінювання партосу. Наслідком цього в цих місцях (прокатка, мартен, голов. механік, лабораторія) партучоба перебувала в дуже несприятливому стані. Деякі партійні керівники та господарники досить відверто висловлювали своє опортуністичне ставлення до учоби, заявляючи: „ніколи заходжуватись коло учоби, нам треба виконати промфінплан“, або в сільській організації— „виконаємо хлібоваготівлі, а потім будемо вчитись“. Хоч з самого початку навчального року був визначений точний порядок занять шкіл, але в багатьох місцях його досить часто порушували і це спричинялось до перебоїв в заняттях шкіл.

Поточний рік характерний для нашої організації величезним зламом в бік масового охоплення партійною учобою.

За зимовий період партмережею охоплено:

ВИДИ ШКІЛ	Кільк. шкіл	Чл. парт.		К/парт.		ЛКСМ		Позапарт.		Разом	
		Навча-ються	% охопл.	Навча-ються	% охопл.	Навча-ються	% охопл.	Навча-ються	% охопл.	Навча-ються	% охопл.
Ударні школи	148	—	—	—	—	247	—	3777	—	4024	—
Канд. школи	167	395	—	1293	—	688	—	3035	—	5411	—
Поточн. політ. . . .	22	170	—	97	—	113	—	345	—	725	—
Істор. партії	16	209	—	36	—	39	—	107	—	391	—
РПШ	7	118	—	100	—	23	—	46	—	287	—
ВРПШ	3	78	—	42	—	18	—	111	—	249	—
ВКУ	1	77	—	4	—	7	—	—	—	88	—
МЛС	4	62	—	5	—	—	—	52	—	119	—
Разом	368	1109	50	1577	51,3	1135	13,5	7473	66	11294	—

Таким чином, по всій організації охоплення досягає всього 50 проц., а при обліку охоплення іншими видами учоби 68—70 проц. Разом з цим слід підкреслити, що в окремих парторганізаціях охоплення значно більше, так: по Краммашбуду за зимовий час мали охоплення до 75 проц. всієї організації і кандидатів 97 проц. Проте, дуже кволий стан партосвіти був на металургійному заводі, охоплення до 29—31 проц. кандидатів і 40 проц. парторганізації, коксохімічний п-осередок і окремі цехи машинобудзаводу (ливарний, механічний і інш.).

Щодо партосвіти по селах району, то там була 71 школа з охопленням 2184 чол., з яких 58 проц. членів партії і 96 проц. кандидатів до всієї кількості сільпарторганізації. Поруч з досягненнями, щодо масового розгортання партосвітмережі, залучення значної частини позапартійних робітників і колгоспників, охоплення партнавчанням, свідчить ще про недостатню увагу цілого ряду парторганізацій до партвиховної роботи. Лінією охоплення кандидатського складу директиву ЦК не виконано, охоплено всього 51,3 проц. загального числа кандидатського складу.

В березні місяці секретаріат ЦК партії слухав доповідь нашого району про стан марксо-ленінського виховання, визнавши його незадовільним, зосередив увагу парторганізації на посилення боротьби за якість навчання, побудови мережі на основі диференційованого підходу, розгортання мережі вивчення історії більшовизму, більш конкретно-оперативного керівництва партійною та КСМ освітою, виховування робітничих пропагандистських кадрів і повне виконання попередніх директив ЦК про 100 проц. охоплення кандидатів.

У вирішеннях РПК були накреслені практичні заходи, спрямовані на здійснення рішень ЦК. Проведений у цей період дводекадний огляд марксо-ленінського навчання сприяв мобілізації уваги парторганізації навколо завдань теоретичного навчання та перебудови партмережі.

В розрізі листа тов. Сталіна до редакції „Пролетарської Революції“ переглянуто програми та методрозробки в мережі, утворено 53 гуртки по вивчанню історії більшовизму, перебудовано роботу семінарів керівників шкіл в бік кращої підготовки пропагандистів до занять. Школами одноденками охоплено за цей час 60289 чол., ця масова форма набула в організації значне місце в проробці поточних завдань партії.

З переходом до партнавчання влітку проведені масові зльоти слухачів по заводах та в районі, що ними охоплено 3329 чол., на яких премійовано 297 кращих ударників слухачів шкіл і пропагандистів.

В наслідок переведення величезної масової роботи щодо розгортання темів партнавчання та перебудови мережі на основі соцзмагання та вдарицтва, цього року домоглися організованого випуску слухачів з зимових форм навчання і перехід на літні форми учоби.

Стан партмережі влітку і охоплення навчанням на 1-VI—32 року складає:

ВИДИ ШКІЛ	Кільк. шкіл	Чл. парт.		К./парт.		ЛКСМ		Позапарт.		Разом	
		Навча- ються	% охопл.	Навча- ються	% охопл.	Навча- ються	% охопл.	Навча- ються	% охопл.	Навча- ються	% охопл.
Політшколи ударник.	103	15		69		310		2118		2512	
Канд. школи	157	438		1276		554		2118		4786	
Поточної політики	27	119		98		98		431		747	
Історія більшовизму	53	463		245		123		426		1256	
Цехові СПШ	9	147		85		18		51		301	
ВРПШ	3	78		42		18		111		249	
ВКУ	1	77		4		7		—		88	
Марксо-лен. семінар	11	115		64		29		70		278	
Разом . . .	364	1452	41,1	1883	54,8	1157	13,9	5725	56	10217	

Таким чином, по всій організації охоплення сягає (коли врахувати навчання членів і кандидатів партії на парткурсах і в семінарах) членів партії 59 проц; кандидатів—61,5 проц. Особливість перебудови на літні форми навчання полягає в тому, що відповідно охопленню зимою закріплена в основному мережа, значно збільшились середні ланки партмережі, так, з 16 гуртків історії більшовизму до 53, утворено нових кандидатських шкіл, поширено цехові РППШ та марксо-ленінські семінари. Однак, ще не всі парторганізації засвоїли нові моменти перебудови. Наведена таблиця нас не може заспокоювати, щодо переключення партмережі на середні та вищі ланки партнавчання. Ще недостатньо розгорнута мережа цехових радпартшкіл, гуртків історії більшовизму, тематичні гуртки, які мають значно зростати відповідно до тієї кількості випущених з зимової партмережі. Основні недоліки, що ще й досі мають місце: інколи відсутність диференційованого підходу до укомплектування шкіл, не додержування виробничого принципу при організації форм, знеособка і зрівнялівка в мережі, квола якість підбору пропагандистів і відсутність конкретно оперативного керування і повсякденної заботи партосередку за школу—ще не усунуті. В деяких партосередках намагались зберегти партмережу влітку таку-ж як і зимою, не розуміючи нові моменти перебудови, а цілий ряд організацій, ще не перебудували партвиховну роботу відповідно директив ЦК і РПК. Завдання змобілізувати увагу парторганізації на виконання директиви ЦК і РПК щодо охоплення 100 проц. кандидатського складу організації, 75 проц. усієї парторганізації та не менш 50 проц. позапартійного робітництва ще й тепер не виконано, ще рішучіше наступати в справі озброєння лєнінізмом широкі кола партійних, робітничих і колгоспних мас.

Учоба партійного активу

Теоретична учоба партійного активу цього року має явне зрушення. Розміри охоплення учобою ще й досі дуже недостатні, але розпочата робота дає великі позитивні наслідки. Організовано нечірний КомВУЗ, що охоплює 88 чол., зараз ведеться підготовка до поширення набору його до 200 чол. Працюють з двоєрічні ВРПШ з охопленням 249 чол. та утворено 11 марксо-ленінських семінарів активу з охопленням 278 чол., заочним навчанням охоплено 91 чол.

Значних досягнень парторганізація домоглася в справі підготовки та перепідготовки партійного активу, так промислового, як і сіль-

ського. Протягом цілого року працювали курси партактиву в місті і на селі. Перепущено через курси 920 чол., а саме:

НАЗВА ГРУПИ	Місто		Село		Разом		Всього по району
	Чл. парт.	ЛКСМ	Чл. парт.	ЛКСМ	Чл. парт.	ЛКСМ	
Історики 3 міс.	35	19	33	29	68	48	116
Пропагандисти 3 міс.	66	27	23	27	89	54	143
Економісти	12	—	—	—	12	—	12
Леніністи	21	—	—	—	21	—	21
Пропаганд. татари 2 міс.	19	—	—	—	19	—	19
Пропагандисти 2-х міс.	50	—	—	—	50	—	50
Всього пропагандист.	203	46	56	56	259	102	361
Редакторів	26	—	—	—	26	—	26
Культпропів	60	59	—	28	60	87	147
Секретарів осередків	48	28	—	32	48	60	108
Групоргів	74	2	—	—	74	2	76
Агітмас	14	—	34	—	48	—	48
Голів сельрад	—	—	23	—	23	—	23
Голів колгоспів	—	—	43	—	43	—	43
Зав. сльбудами	—	—	31	—	31	—	31
Голів КНС і батр. бідн. груп	—	—	27	—	27	—	27
Проф. парт. актив	30	—	—	—	30	—	30
Всього промислового, партійного, КСМ активу	252	89	158	60	410	149	559
Всього перепідготовлено парт. та КСМ активу по району	455	135	214	116	669	251	920

Перепідготовлено партійно-комсомольського активу по місту всього 590 чол., по селу 330 чол.

Як видно підготовка переводилась диференційовано. План підготовки партактиву намічений для нас ЦК партії на 1932 рік вже виконаний, але надалі наше завдання полягає ще в ширшому розгортанні курсів, семінарів партактиву, теоретичні зльоти, конференції й інші. В цій роботі чималу участь брала пропгрупа ЦК КП(б)У, яка допомагала парторганізації в підготовці парт. і КСМ кадрів. Проте слід відмітити, що на цьому заспокоюватися не можна. Парторганізація має рішуче здійснювати постанови ЦК партії про роботу з партактивом, підносячи ідейно парторганізацію в боротьбі за генеральну лінію партії.

Пропагандистські кадри

Величезну роботу РПК переведено щодо підготовки кадрів робітничих пропагандистів. Підготовлено через пропагандистські курси цього року 351 чол. робітничих та сільських парт. та КСМ пропагандистів. Утворено кадри з 217 чол. робітничих пропагандистів, із них до 50-ти чол. штатних. В переважній частині склад пропагандистів, що тепер є, мають дуже невелику теоретичну підготовку—багато з них не знають української мови. Цим великою мірою пояснюється той факт, що партмережа українізована всього на 35—40 проц. Тимто учоба цього року проходила з великим напруженням особливо в підвищених формах партосу. Тепер, частина пропагандистів проходить перепідготовку, підвищуючи рівень знань та спеціалізуючи їх для навчання в середніх ланках партосвіти.

РПК рішуче домігся звільнення пропагандистів в день проходження ними семінарів для підготовки до шкіл. Утворено 10 семінарів для керівників шкіл, відповідно до форм партучоби, наслідком—маємо підвищення теоретичного рівня пропагандистів, що сприяє поліпшенню якості навчання. Утворено АПО-кабінети при заводах та переводиться реорганізація роботи Рай-АПО кабінету.

Однак, слід відмітити ще наявність не достатньої уваги до робітничих пропагандистів окремих парторганізацій, щодо утворення умов для їх роботи—випадки перевантаження іншою роботою, не втягують їх в загальноосередкову роботу, не досить допомагають в підвищенні рівня знань, тощо. Кволо ще перебудована робота АПО-кабінету, хоча за останній час робота зрушилась.

Завдання піднесення темпів партроботи, відповідного обслуговування семитисячної парторганізації Краматорщини, наявність великої кількості робітництва, студентства і потреба розгорнутої боротьби за генеральну лінію партії на теоретичному фронті значно збільшують вимоги, щодо підготовки кваліфікованих пропкадрів і тому повстає питання про утворення 2-річної денної ВРПШ і однорічних постійних курсів пропагандистів при ВКУ—цього конче треба домогтись.

Робота серед жінок

РПК віддав значну увагу роботі серед робітниць і колгоспниць. Наслідком, активізувались широкі маси робітниць і колгоспниць в боротьбі за більшовицькі темпи робіт. Переведена значна робота щодо поліпшення побутового стану жіноцтва, так, наявність 320 дитячих установ з охопленням 13.242 дітей.

Залучено до партії 320 робітниць, до КСМ 1233, утворено 186 госпрозрахункових бригад з охопленням 236 чел. та всього охоплено соціамаганням та вдарництвом 3855 жінок-робітниць. Всього жіноцтва втягнуто до виробництва 8.526 чел.

Однак, масова робота ще недостатня, досить повільний зріст парторганізації та КСМ за рахунок жіноцтва. Завдання—енергійніше залучити їх до виробництва, і зокрема звертаючи увагу на підвищення їх кваліфікації. РПК підкреслює, що цитома вага так жінок-робітниць, як і колгоспниць значно зросла, що потрібна більшовицька чуйливість до попитів жіноцтва, розгортаючи широко-масову політвиховну роботу серед них, особливо серед колгоспниць.

Скеровувати увагу всієї парторганізації на те, що в умовах величезних темпів та загостреної класової боротьби робота серед жіноцтва має стати в центрі повсякденного керівництва всіх партосередків і допомога в політвихованні їх справою кожного комуніста

Комсомол

Під проводом парторганізації і разом з нею комсомол Краматорщини по-більшовицькому боровся за ленинську генеральну лінію партії, даючи нещадну відсіч всіляким проявам правого опортунізму, як головній небезпеці на даному етапі, „лівим“ закрутам, проявам гнилого лібералізму та примирецькому ставленню до них.

Ця боротьба ще більше загартувала бойову міць більшовицької зміни, піднесла на ще більшу височину ідейно-політичний рівень комсомолу.

Невпинно зростає роль комсомолу на всіх ділянках соціалістичного будівництва.

Комсомол в боротьбі за виконання господарських завдань

Соцзмаганням та ударництвом по КДМ та МЗ охоплено 88 проц. комсомольців та 77 проц. молоді; на Крамашбуді—86,3 проц. комсомольців (в 30 році було лише 42 проц.). 596 комсомольсько-юнацьких варстатів та ділянок працюють на підприємствах та будовах Краматорського. Значна кількість з них виконує й перевищує свої завдання.

Так, госпрозрахункова бригада Іванова (казановий цех) виконує завдання на 130 проц.; бригада Кресова (мех. цех)—на 155 проц. Комсомольсько-юнацька доменна піч № 1, застосовуючи змінно-зустрічний, систематично виконує завдання КСМ стан „Бушер 280“ (вальцювальний цех) зі дня в день перевищує програм (110—112 проц.). КСМ бригада слюсарів Водобуду виконує програм на 200 проц.

Світові рекорди бетонування—1166 бетонованісів—давав комсомольський батальйон бетонярів Мовлева. Велику роботу веде КСМ організація на будівництві комсомольської домни № 4.

Невпинно зростає роль комсомолу на виробництві, в зв'язку з великим зростом прошарку молоді по всіх підприємствах. На КДМ та МЗ, наприклад, кількість молоді більш за половину всіх робітників (7604 чол.). Зараз на провідних професіях (включаючи 3 розряд) по всіх підприємствах Краматорського працюють 1596 комсомольців. Ці цифри промовляють за велику відповідальність комсомолу та всієї молоді, на чолі якої він стоїть, за виконання планів виробництва. Ось чому ті незадовільні наслідки в роботі низки підприємств, цехів, будівництва, які ми зараз маємо, відбивають те, що не всюди ще комсомол по-ударному бореться за реалізацію 6 вказівок тов. Сталіна, за виконання постанов XVII партконференції.

Ще не всі 100 проц. комсомолу охоплено соцзмаганням; не всі ударні бригади працюють зразково; досвід кращих не переноситься повнотою на всі ділянки. Осередки КСМ недостатньо керують пляновим-оперативними групами.

Занадто мало зроблено комсомолом в боротьбі з браком. Це особливо стосується комсомольців маш. заводу, де брак досягає неприпустимих розмірів. Щоправда, де-яка робота в окремих цехах (ливарний доменний, лабораторія) в цьому напрямкові ведеться, але це лише перші кроки. На боротьбу з браком, за якісні показники, за зниження собівартості, за високу продуктивність праці треба мобілізувати весь комсомол.

Наші заводи виконують відповідальніші замовлення ударних будівництв; пролетарі Крамашбуду споруджують світовий велетенський важкого машинобудівництва. Виконання й перевищення виробничих завдань по всіх показниках повинно стати дійсно справою честі кожного комсомольця, всієї комсомолії Краматорщини.

Комсомольська організація прийняла найактивнішу участь в боротьбі за перетворення Краматорщини на район суцільної колективізації і ліквідації на її основі, куржультні, як класи.

В багатьох колгоспах району комсомольці показали зразки більшовицької боротьби за виконання планів весняної сівби, хлібозаготівель, за організаційно-господарське зміцнення колгоспів, за розвиток тваринництва. Низка комсомольсько-юнацьких бригад (в артілі „Соцпрада“, „Шлях до комуні“, в комуні „ХV МЮД“ тощо) раніш терміну виконували й перевищували свої завдання по сівбі. Силами комсомолу вібрано 2340 пудів посівзерна та протруєно 88000 пудів; від-

ремонтовано 29 шт. інвентаря, утворено комсомольські конюшні (колгоспи ім. Артема, Ворошилова, „Червона Зоря“).

Але цю роботу не можна визнати за задовільну; не всюди (наприклад: в Очеретено, Некременній, Дмитрівці), комсомольці стояли на чолі боротьби за виконання засівних планів, особливо в третій більшовицькій весні. Ще не розгорнуто широку боротьбу за міцного коня. Організаційно-господарське зміцнення колгоспів також ще не стало в центрі всієї роботи КСМ осередків села. Саме сюди повинно бути скеровано сили та увагу всіх колгоспних, радгоспних, сільських комсомольських осередків.

Виконуючи вказівки т. Сталіна та рішення XVII партконференції, комсомол розгорнув роботу на фронті покращення побутових умов робітників, поліпшення роботи кооперації. Зорганізовано п'ять КСМ-юнацьких крамниць. Крамниця № 6 перших 3 місяців 32 року виконала завдання по товарообігу на 110 проц., по мобілізації коштів на 112 проц. Велася боротьба з чергами; де-які досягнення є в справі громадського харчування.

Але тут ще невичерпне море роботи. Ця ділянка все ще залишається найвідсталішою і вимагає величезної уваги і героїчної роботи з боку всього комсомолу.

Зріст та стан лав комсомолу

8496 чоловіка нараховує КСМ Краматорщини на 1-ше квітня 1932 року. За 1931 рік та перші місяці цього року КСМ зріс на 6302 чол. Такий бурхливий зріст свідчить про зміцнення авторитету комсомолу серед робітничої та колгоспної молоді, про значне посилення зв'язку КСМ з масами.

З загальної кількості прийнятих (6320 чол.) робітників—75,6 проц. селян—18,9 проц. та службовців—5,5 проц.

Слід, проте, відмітити, що, при загальному задовільному зрості, поповнення лав за рахунок кадрової молоді та провідних професій було недостатнє. Такий-же, приблизно, стан і в радгоспах та колгоспах. Значно зменшився зріст КСМ за рахунок жінок та ЮП. Самий зріст йшов по кварталах не рівномірно. Відділя прамий висновок—боротьбу за зріст треба провадити не по-кампанейському, а систематично й планово, непослаблюючи її на протязі всього року.

Обмін комсомольських квитків, а за цим перевабори КСМ організацій, що пройшли по району, як дійсно бойова політична кампанія, значно пожвавили роботу всієї організації ще більш зміцнили її та, відсіявши „баласт“ (119 чол.), поповнили лави комсомолу за рахунок кращих ударників, передової молоді підприємств та села.

З загальної кількості комсомольців в 8399 чол., робітників нараховується 5986 чол., колгоспників—1314 чол., службовців та інших—1099 чол.

Парткерівництво комсомолом

За звітний рік маємо покращення парткерівництва комсомолом, як на виробництві так і на селі. Але в цьому напрямкові слід було зробити значно більше, ніж зроблено. Є низка партосередків, а особливо партгруп, які до цього часу роботою комсомолу майже не займаються, або займаються випадково.

Прикріплення партійців до КСМ осередків часто-густо носило формальний характер, не завжди був досить вдумливий добір партприкріплених.

Коли партпрошарок на 1 січня 1931 р. підвищився порівняно з 30 роком з 6,1 проц. до 8,3 проц. то на 1 січня 32 року він знову знизився до 6,2 проц. Правда, тут треба врахувати бурхливий зріст комсомолу за рахунок робітничо-колдгоспної маси. По окремих заводах маємо такий стан; на Маш. заводі партпрошарок складає—7,8 проц., на Металургійному—11,5 проц., по Крамашбуду—5,4 проц. та на селі—4,5 проц.

Загалом треба відзначити, що партпрошарок значно відстає від темпів зросту комсомолу, не вважаючи на те, що резерв (за стажем та зрістом) для передачі до лав партії є великий.

Підсилення керівництва комсомолом, повсякденна конкретна робота серед резерву партії—невідкладне завдання кожного партосередку, кожної партгрупи.

Боротьба проти ухилів від генеральної лінії

Вся робота комсомолу, як і партії та всієї робітничої класи проходила в умовах загостреної класової боротьби. Ця боротьба, загартовуючи лави КСМ, не могла не відбитись негативно на окремих, нестійких елементах як поміж робітничої та колгоспної молоді так і всередині комсомолу.

Ми мали низку фактів, коли окремі класово-невитримані комсомольці лякалися труднощів, втікали від них, по-опортуністичному кидалися в панику, губили своє класове обличчя.

Так, наприклад, кол. секретар СКК комуні „XV МЮД“ Дворепський відмовився від роботи на селі, мотивуючи тим, що, мовляв, „важко робити, не весело на селі, мало плотять“ тощо.

Карпук, Буровський, з'являючись уповноваженими РК КСМ по хлібовагоночній, почали перекручувати класову лінію, займаючись голим адмініструванням.

Бувший секретар Михайлівської сільради Забірченко захищав куркулів під час хлібовагоночній та сам приховував хліб.

Комсомолец Панасовський (транспортного осередку) намагався протягнути контрреволюційну троцькистську теорію, „доводячи“, що „будувати соціалізм в одній країні не можливо“.

На занятті політшколи в ЦМК Крамашбуду один з комсомольців заявив, що „в комсомолі є дві частини—одна йде за партію свідомио, а друга—несвідомио“.

Краматорська організація комсомолу вела рішучу боротьбу зі всіма проявами так правого опортунізму, як і „лівими“ закрутами, очищаючи свої лави від куркульської агентури, від тих, хто перекручував рішення партії та виявив себе нездатним боротися до кінця за генеральну лінію партії, за справу Леніна. В цій боротьбі, як на практиці так і на теоретичному фронті, велику роль відігравало підвищення ідейно-політичного рівня, марксо-ленінського виховання лав комсомолу. В цьому напрямку за відчутний період зроблено чимало. Політнавчанням охоплено майже 75 проц. комсомольців. Але цього замало. Боротьбу за оволодіння комсомольцями теорії Маркса—Леніна—Сталіна, за опанування виробничої (та військової) техніки, необхідно неупинно посилювати, охопивши учобою всіх комсомольців з тим, аби озброївшись цією теорією, комсомолія Краматорщини ще з більшою впевненістю боролася за генеральну лінію партії, за виконання планів четвертого заключного року, за побудову безкласового суспільства у другій п'ятирічці.

Преса і робселькорівський рух

Квітнева постанова ЦК ВКП(б) про перебудову робселькорівського руху значно поштовхнула роботу всієї преси Краматорщини, лягла в основу дальшого зрушення в справі покращення роботи з робселькорами, кількісного та якісного зросту так районної газети, як і заводських багатотиражок та стінгазет.

Газета на протязі всього року по-більшовицькому боролася за генеральну лінію партії, проти правого опортунізму, як головної небезпеки на даному етапі, проти „лівих“ закрутів та гнилого лібералізму. Преса Краматорщини сприяла дальшому розгортанню пролетарської критики та самокритики, мобілізуючи маси на виконання першої п'ятирічки за 4 роки.

„Краматорська Правда“ підвищила свій тираж від 9 тисяч в минулому році до 13 тисяч на I-V—1932; кількість робселькорів „Крам. Правди“ досягає зараз 1500 чел. (в цю кількість не входять повністю ті т. т. що брали участь в ударних робкорівських бригадах), при чому зріст цей йшов в першу чергу за рахунок провідних підприємств (Крамашбуд, Метальзавод, Машзавод).

За рік проведено велику кількість масових робкорівських рейдів, в яких взяло участь понад 1.000 робітників ударників. Зокрема за минулий рік переведено 15 масових рейдів з питань боротьби за виконання шости вказівок тов. Сталіна. В цих рейдах взяли участь 154 бригади з 765 учасників.

Велику роботу провели в 1932 році дві виїзних редакції—„Краматорської Правди“ на селі. Вони працювали в районах діяльності Краматорської та Олександрівської МТС на протязі 1½ місяців. Випущено за цей час біля 250 номерів газет, багато метеликів та листівок по окремих питаннях. Переведено до 20 рейдів селькорівських бригад. Завербовано до 200 нових селькорів.

Виїзні редакції провели велику масово-організаційну роботу в колгоспах та по сілрадах району. Переведено низку зльотів селькорів, культробітників; наради бригадирів, трактористів, конюхів тощо. Робота виїзних редакцій відіграла чималу роль в боротьбі за виконання планів III більшовицької сіяби. Під час уборочної кампанії 1931 року на селі працювало 117 польових стінгазет, які утворено було за допомогою „Краматорської Правди“.

Біля 2-х місяців випускалося окрему листівку „Штурм“, в механічному цеху Машзаводу, яка мобілізувала маси на вчасне виконання замовлень ударних будівництв, в першу чергу Дніпробуду.

Виросли й зміцніли утворені багатотиражки—„За темпи“ (Крамашбуд) та „За метал і машини“ (КДМЗ). Тираж газети „За темпи“ зараз досягає 7500 примірників, „За метал і машини“—4500.

Газета „За темпи“ випустила на протязі року 275 номерів в яких вміщено понад 4000 нотаток з них майже половина бригадних кореспонденцій.

Проведено 63 масових рейдів в яких брало участь 1000 чол. Випущено також 43 листівки по різних питаннях. За час існування газети „За темпи“ на будівництві організовано 27 стінгазет, з них одна бригадна, 3 нацменівських (татарських). В газеті беруть участь 323 робкори. Є шість ударних бригад преси. В час весняної засівкампанії „За темпи“ вислала виїзну редакцію в колгосп № 2 ЗРК Крамашбуду, яка за двотижневого там перебування допомогла мобілізувати маси на ударне закінчення сіву.

Газета КДМЗ „За метал і машини“ (бувш. „Червоний машинобудівельник“) організувала та вмістила понад 1500 кореспонденцій з них 116 кореспонденцій робкорівських бригад з участю 440 робкор-в. Газета приймала участь в виданні „Штурмовка“ в механічному цеху Машзаводу. Зараз „За метал і машини“ веде міжзаводський перелик, зокрема з втілення засобу „Вальцювання на мінус“, бере участь у всеукраїнському конкурсі на кращого доменника та конкурс—змаганні партгруп. Значно зросла кількість стінгазет на Краматорщині. Коли в минулому році їх було в цілому по району лише 58 то на 1-V—32 р. стінгазет, лише на підприємствах, є вже 88 та біля 50 на селі. З загальної кількості 88 газет на підприємствах є 24 агрегатних газети. Зараз немає майже жодного цеху без своєї стінгазети.

Цього року повністю українізовано „Краматорську Правду“, „За темп“ та більшою мірою „За метал і машини“. З загальної кількості стінгазет на підприємствах більшість виходить мішаною мовою (укр.-рос.), а на селі всі виключно українською.

Поруч з великим досягненням, в роботі преси на Краматорщині, є ще багато й недоліків. Голіванй з них — дуже мало ведеться ще систематичної роботи серед робселькорів. Масово-організаторська робота газет (як районної так багатотиражок та стінних) ще не стала повністю, повсякденною. Немає ще настирливої боротьби за чинність робселькорівських нотаток; помітні зрушення, порівняно з минулим, тут є.

Відсталістю ділянкою з'являється готування нових газетних кадрів та боротьба за підвищення кваліфікації наявних. В травні 32 року переведено короткотерміновий семінар редакторів стінгазет (26 чол.). З цього семінару 8 т. т. висуваю на роботу в „Краматорську Правду“ та багатотиражки. Але цього занадто мало. Шкутильгає ще керівництво стінгазетами, як з боку райгазети так і багатотиражок та багатих партосередків.

Потрібна дальніша перебудова роботи всієї преси, на основі постанови ЦК від 16-IV—31 р. в бік більшої масовості. Треба значно підняти роль всієї преси, як організатора мас, як безпосереднього помічника партії в боротьбі за генеральну Ленінську лінію партії проти всіляких перекозів, проти опортунізму всіх гатунків. Зріст промисловості і сільського господарства Краматорщини, будівництва світового велетня—„Крамашбуду“—все це вимагає підвищення якості преси й разом з цим кількісного її поширення. Зокрема цілком визріла необхідність поширити формат районної газети „Краматорська Правда“, поруч з цим треба значно зміцнити поліграфічну базу, яка в жодному разі не задовольняє сьогодшніх вимог.

Поруч зі зростом культурного рівня робітничо-колгоспних мас, на основі величезних успіхів соцбудівництва, росте і попит на більшовицьку пресу. Кількість передплатників на газети та журнали на Краматорщині не дивлячись на обмеженість тиражу багатьох видань набагато зросла.

Тираж газет та журналів по району в цілому складає:

	На 1-VI—31 р.	На 1-VI—32 р.
Газет	36.935	48.422
Журналів	16.209	31.638

Значно зросла передплата українських газет: тираж „Комуніста“ дорівнює на 1-VI—32 р. 7280 примірників проти 3240 минулого року. „Вісті“—2350 проти 837.

В той час як підписка на технічні журнали весь час зростає („О.Т.“—720 прим.)—вельми недостатня передплата провідних партійних журналів, як от „Вільшовик“ (80 прим.) та „Вільшовик України“ (119 прим.), що ставить за завдання розгорнути масову роботу в напрямку поширення передати партійної преси.

Військова робота

„Згід рішуче підкреслює потрібність зосередити увагу партії на ще більшій мобілізації всіх сил робітничої класи та біляцько-середняцьких мас селянства на зміцнення обороноспроможності країни, допомоги та безспроможності Червоної армії, морської і повітряної флоти“.

(із постанови XVI партз'їзду).

Увагу РПК у питанні військової роботи концентровано на:

- а) Мобілізації уваги трудящих мас навколо посилення військової безпеки;
- б) Посилення підготовленості промисловості, парт., проф. рад та кооперативних організацій;
- в) Військовій підготовці трудящих та ліквідації хемічної неписьменності населення;
- г) Посиленні керівництва роботою коло укомплектування Червоної армії;
- д) Зміцненні організації ТСО-Авіахему та Червоного хреста;
- е) Посиленні шефства та зв'язку трудящих із Червоною армією.

РПК віддав багато уваги вознізації парторганізації й комсомолу, і не дивлячись на наявність зрушення, однак слід підкреслити відсутність в достатній мірі зламу в цій справі: кволе відвідування занять, недостатня увага з боку низових парторганізацій і відсутність перевірки кожного зокрема комуніста і комсомольця.

В роботі ППО є низка досягнень, але цю роботу, особливо по поліпшенню якості ППО навчання—є чергове завдання організації.

Організації ТСО-Авіахему, МОДР і Червоний хрест зросли за звітний період на 21.820 чол., проте ТСО-Авіахемівські осередки ще не навчилися працювати по-ударному, і ще далеко не є масові організації. Це пояснюється тим, що фракція ТСО не розгорнула достатньої роботи на основі останніх вирішень, а також відсутністю достатньої уваги від парт., проф. і КСМ організацій та конкретної допомоги низовим осередкам на місцях.

РПК за звітний період провів обстеження стану роботи ТСО і ухвалив низку вирішень, скерованих на зміцнення роботи П. В справі посилення зв'язку та шефства над Червоною армією проведено роботу над зміцненням пролетарського впливу на Червону армію, поданням матеріальної допомоги частинам, проведено кампанію моторизації за що одержали премію—автомашину. Наші заводи і районні організації шефствують над дивізіоном підводних човнів Чорноморської флоти, Житомирським аеропарком, 239 і 80-м полками. Наше завдання—зоблізувати всі сили, всю енергію партійних, робітничих і колгоспних мас навколо зміцнення обороноспроможності, нашої країни, здійснення рішень XVII партконференції, що обумовлює перемогу світової пролетарської революції.

ЗМІСТ

Наші успіхи—тріумф перемоги генеральної лінії партії.
У нас величезні перспективи.
Рік більшовицької роботи.

РОЗДІЛ I.

За індустріяльну Краматорку (промисловість).
Підсумки перших двох років п'ятирічки.
За третій вирішальний і четвертий заключний.
За техніко-економічну незалежність.
Чавун, сталь та прокат.
Якісні показники—на перший плян.
За здійснення 6 історичних умов тов. Сталіна.
Капітальне будівництво.
Рационалізація.

РОЗДІЛ II.

У боях за Краммашбуд

РОЗДІЛ III.

Робітниче постачання

РОЗДІЛ IV.

Мобілізація робітничих мас на виконання промфінплану

Перебудова профспілок.
Робота виробничих нарад.
Опрацювання зустрічних плянів і колдоговору.
Піднесено хвилю соцзмагання та вдарництва.

РОЗДІЛ V.

К а д р и

РОЗДІЛ VI.

Соціалістична реконструкція села

Колективізація.
Технічна база колгоспів.
Організаційно-господарсько зміцнені колгоспи.
Організація праці в колгоспах.
Напрямок розвитку с.-г. району.
Третя більшовицька весна.
Ліквідація куркуля, як кляси.

РОЗДІЛ VII.

Радянське будівництво

Зміцнення роботи рад.
Будуємо нову Краматорку.
Мобілізація фінансових засобів і бюджет.

РОЗДІЛ VIII.

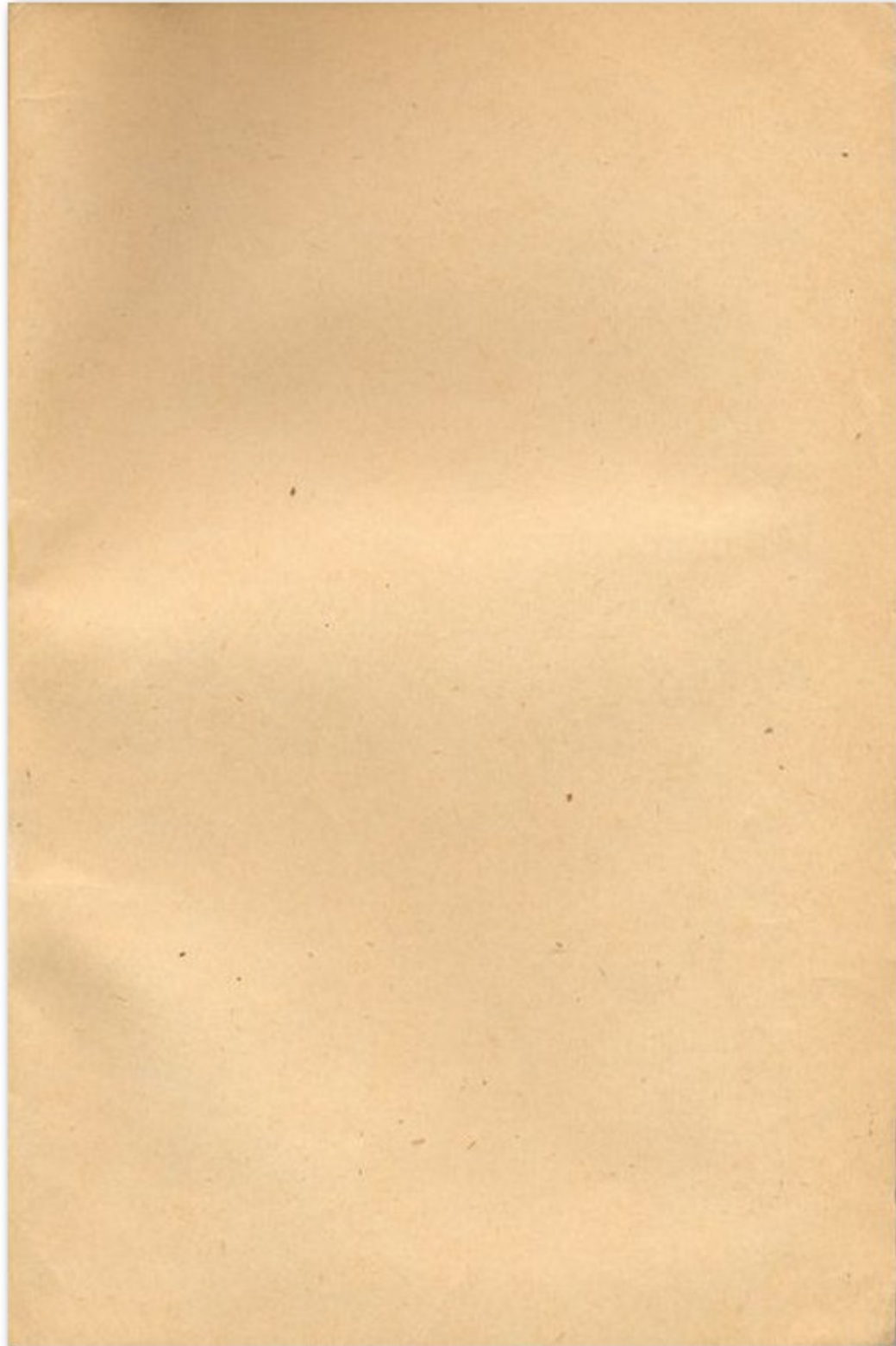
Національно-культурне будівництво

Загальне навчання і політехнізація шкіл.
Ліквідація неписьменности.
Боротьба за ленінську лінію на ідеологічному фронті.
Боротьба за ленінську лінію в нацпитанні.

РОЗДІЛ IX.

Партійне будівництво

Парторганізація в боротьбі на два фронти.
Перебудова партроботи.
Розстановлення партійних сил.
Авангардна роль комуністів.
Зростання партії.
Стан парторганізації.
Партійна освіта.
Робота серед жінок.
Ленінський комсомол.
Преса і робселькорівський рух.
Військова робота.

506

3486